

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-17-18

Druk nr 2287
Warszawa, 22 lutego 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Przedsiębiorczości i Technologii.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

U S T A W A

z dnia

o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady pozyskiwania informacji dotyczących niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie oraz osób zatrudnionych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na niektórych stanowiskach w podmiotach sektora finansowego.

2. Przepisy ustawy stosuje się do osób ubiegających się o zatrudnienie oraz osób zatrudnionych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w podmiotach sektora finansowego bez względu na podstawę prawną świadczenia pracy. Przez zatrudnienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w podmiotach sektora finansowego rozumie się stosunek prawny, na podstawie którego osoba przebywająca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonuje czynności na rzecz podmiotu sektora finansowego, na podstawie stosunku pracy, umowy o dzieło, umowy zlecenia, umowy o świadczenie usług, umowy agencyjnej lub innej umowy o podobnym charakterze.

3. Przepisy ustawy dotyczące podmiotów sektora finansowego stosuje się także do:

- 1) Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego;
- 2) Biura Rzecznika Finansowego;
- 3) Narodowego Banku Polskiego;
- 4) Bankowego Funduszu Gwarancyjnego;
- 5) Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego.

4. Przepisów ustawy nie stosuje się do osób ubiegających się o zatrudnienie oraz osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego, w przypadku których wymóg niekaralności uregulowano w przepisach ustaw wymienionych w art. 3, w szczególności do założycieli, członków organów oraz osób ubiegających się o powołanie na stanowisko członka zarządu lub rady nadzorczej, w przypadku których w przepisach tych uregulowano wymóg niekaralności.

5. Ilekroć w ustawie jest mowa o państwie członkowskim, należy przez to rozumieć państwo, które jest członkiem Unii Europejskiej lub stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Art. 2. 1. Podmiotem sektora finansowego w rozumieniu ustawy jest:

- 1) bank krajowy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, 2361 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 62, 106 i 138);
- 2) instytucja kredytowa, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, oraz oddział instytucji kredytowej, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 18 tej ustawy;
- 3) oddział banku zagranicznego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 4) przedstawicielstwo banku zagranicznego i przedstawicielstwo instytucji kredytowej, o których mowa w art. 42 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 5) przedsiębiorstwo pomocniczych usług bankowych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, mające siedzibę na terytorium państwa członkowskiego;
- 6) instytucja finansowa, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.¹⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 575/2013”, mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego;
- 7) holding mieszany, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 575/2013, mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego;
- 8) towarzystwo, o którym mowa w art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 56, z 2017 r. poz. 2491 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138);
- 9) spółka zarządzająca, o której mowa w art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, oraz oddział spółki zarządzającej, o którym mowa w art. 270 ust. 1 tej ustawy;

¹⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 208 z 02.08.2013, str. 68, Dz. Urz. UE L 321 z 30.11.2013, str. 6, Dz. Urz. UE L 165 z 04.06.2014, str. 31, Dz. Urz. UE L 11 z 17.01.2015, str. 37, Dz. Urz. UE L 143 z 09.06.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 328 z 12.12.2015, str. 108, Dz. Urz. UE L 151 z 08.06.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 171 z 29.06.2016, str. 153, Dz. Urz. UE L 336 z 10.12.2016, str. 36, Dz. Urz. UE L 20 z 25.01.2017, str. 4, Dz. Urz. UE L 144 z 07.06.2017, str. 14, Dz. Urz. UE L 310 z 25.11.2017, str. 1, Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 27 oraz Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 1.

- 10) spółka mająca siedzibę na terytorium państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, zarządzająca funduszem inwestycyjnym działającym zgodnie z aktami prawnymi wydawanymi przez instytucje i organy Unii Europejskiej, regulującymi zasady zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe, o której mowa w art. 276 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, oraz oddział takiej spółki utworzony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 11) zarządzający z UE, o którym mowa w art. 2 pkt 10c ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, oraz oddział zarządzającego z UE, o którym mowa w art. 276a ust. 2 tej ustawy;
- 12) osoba prawna mająca siedzibę na terytorium państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, zarządzająca alternatywnym funduszem inwestycyjnym na podstawie zezwolenia wydanego przez właściwy organ państwa jej siedziby, działająca zgodnie z aktami prawnymi wydawanymi przez instytucje i organy Unii Europejskiej, regulującymi działalność zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, o której mowa w art. 276i ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, oraz oddział takiej osoby prawnej utworzony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 13) przedstawiciel funduszu zagranicznego, o którym mowa w art. 256 ust. 1f ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;
- 14) alternatywna spółka inwestycyjna, o której mowa w art. 8a ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;
- 15) zarządzający ASI, o którym mowa w art. 8b ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;
- 16) podmiot z siedzibą lub miejscem zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, prowadzący, na podstawie zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego, działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub tytułów uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, o którym mowa w art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;

- 17) instytucja pożyczkowa, o której mowa w art. 5 pkt 2a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2016 r. poz. 1528 oraz z 2017 r. poz. 819), mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego lub Konfederacji Szwajcarskiej;
- 18) związek rewizyjny utworzony przez banki spółdzielcze, o którym mowa w art. 15 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2016 r. poz. 1826 oraz z 2017 r. poz. 1089);
- 19) jednostka zarządzająca systemem ochrony, o której mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających;
- 20) agent rozliczeniowy, o którym mowa w art. 2 pkt 1a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003 oraz z 2018 r. poz. 62);
- 21) biuro usług płatniczych, o którym mowa w art. 2 pkt 2a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;
- 22) instytucja pieniądza elektronicznego, o której mowa w art. 2 pkt 10a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;
- 23) organizacja płatnicza, o której mowa w art. 2 pkt 19c ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego;
- 24) podmiot uczestniczący, o którym mowa w art. 2 pkt 22a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego;
- 25) wydawca instrumentu płatniczego, o którym mowa w art. 2 pkt 35a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego;
- 26) oddział unijnej instytucji płatniczej, o którym mowa w art. 96 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;
- 27) oddział unijnej instytucji pieniądza elektronicznego, o którym mowa w art. 132y ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;
- 28) oddział zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego, o którym mowa w art. 132zh ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;

- 29) agencja ratingowa, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz. Urz. UE L 302 z 17.11.2009, str. 1, z późn. zm.²⁾);
- 30) spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa, o której mowa w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2065, 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 62, 106 i 138);
- 31) Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa, o której mowa w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;
- 32) Krajowy Fundusz Kapitałowy, o którym mowa w art. 3 ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o Krajowym Funduszu Kapitałowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 901);
- 33) powszechne towarzystwo emerytalne oraz pracownicze towarzystwo emerytalne, o których mowa w art. 8 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 870 i 1321 oraz z 2018 r. poz. 138);
- 34) Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2060 i 1948, z 2017 r. poz. 1089, 1926 i 2361 oraz z 2018 r. poz. 79);
- 35) Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna, o której mowa w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 826 oraz z 2018 r. poz. 8);
- 36) krajowy zakład ubezpieczeń, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1170, z późn. zm.³⁾);
- 37) krajowy zakład reasekuracji, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 19 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;
- 38) spółka celowa, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego;

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2009, str. 59, Dz. Urz. UE L 145 z 31.05.2011, str. 30, Dz. Urz. UE L 174 z 01.07.2011, str. 1, Dz. Urz. UE L 146 z 31.05.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 347 z 28.12.2017, str. 35.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1089, 1926, 2102 i 2486 oraz z 2018 r. poz. 8 i 106.

- 39) oddział, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 22 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;
- 40) zagraniczny zakład ubezpieczeń, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 55 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego;
- 41) zagraniczny zakład reasekuracji, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 56 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego;
- 42) zewnętrzna instytucja oceny wiarygodności kredytowej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 58 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;
- 43) główny oddział, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;
- 44) dominujący podmiot ubezpieczeniowy, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;
- 45) mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;
- 46) Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., o którym mowa w art. 3 pkt 20 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, 2486 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138);
- 47) spółka, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
- 48) centralny depozyt papierów wartościowych, o którym mowa w art. 3 pkt 21a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
- 49) dom maklerski, o którym mowa w art. 95 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
- 50) zagraniczna firma inwestycyjna, o której mowa w art. 3 pkt 32 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, oraz oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej, o którym mowa w art. 117 tej ustawy;
- 51) oddział zagranicznej osoby prawnej prowadzącej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską, o którym mowa w art. 115 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;

- 52) przedstawicielstwo zagranicznej firmy inwestycyjnej oraz przedstawicielstwo zagranicznej osoby prawnej, o których mowa w art. 116 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
 - 53) spółka prowadząca rynek regulowany, o której mowa w art. 21 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
 - 54) spółka prowadząca izbę rozliczeniową, o której mowa w art. 68a ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
 - 55) spółka prowadząca izbę rozrachunkową, o której mowa w art. 68a ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
 - 56) CCP, o którym mowa w art. 3 pkt 49 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
 - 57) zatwierdzony podmiot publikujący, o którym mowa w art. 3 pkt 33a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
 - 58) dostawca informacji skonsolidowanych, o którym mowa w art. 3 pkt 33b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
 - 59) zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy, o którym mowa w art. 3 pkt 33c ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
 - 60) instytucja rynku towarów giełdowych, o której mowa w art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1127, 1089 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138);
 - 61) podmiot, o którym mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, prowadzący na podstawie zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego rachunki lub rejestry towarów giełdowych w rozumieniu tej ustawy;
 - 62) Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych S.A.;
 - 63) podmiot niebędący bankiem ani instytucją kredytową, który prowadzi działalność gospodarczą w zakresie udostępniania składników majątkowych na podstawie umowy leasingu.
2. Podmiotem sektora finansowego w rozumieniu ustawy jest także:
- 1) przedsiębiorca mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, któremu bank, w drodze umowy, powierzył wykonywanie czynności zgodnie z art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
 - 2) przedsiębiorca mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, któremu spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa powierzyła, w drodze umowy,

pośrednictwo w zawieraniu i zmianie umów o wykonywanie czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, zgodnie z art. 9a ust. 1 tej ustawy, lub któremu spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa powierzyła wykonywanie czynności faktycznych związanych z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1 tej ustawy, zgodnie z art. 9b tej ustawy;

- 3) przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny, o których mowa w art. 4 ust. 1 oraz art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, 2290 i 2486 oraz z 2018 r. poz. 107), któremu towarzystwo funduszy inwestycyjnych powierzyło wykonywanie czynności na podstawie umowy, o której mowa w art. 45a ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;
- 4) przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny, o których mowa w art. 4 ust. 1 oraz art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, któremu zarządzający ASI powierzył wykonywanie czynności na podstawie umowy, o której mowa w art. 70g ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;
- 5) przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny, o których mowa w art. 4 ust. 1 oraz art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, któremu depozytariusz, zgodnie z art. 81i ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, powierzył wykonywanie czynności w zakresie związanym z realizacją funkcji przechowywania aktywów funduszu albo alternatywnej spółki inwestycyjnej;
- 6) przedsiębiorca, któremu krajowa instytucja płatnicza powierzyła wykonywanie określonych czynności, zgodnie z art. 86 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;
- 7) przedsiębiorca, któremu biuro usług płatniczych powierzyło wykonywanie określonych czynności, zgodnie z art. 121 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;
- 8) przedsiębiorca, któremu krajowa instytucja pieniądza elektronicznego powierzyła wykonywanie określonych czynności, zgodnie z art. 132v ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;

- 9) przedsiębiorca, za pośrednictwem którego krajowa instytucja pieniądza elektronicznego dokonuje wykupu pieniądza elektronicznego, zgodnie z art. 132t ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;
- 10) podmiot mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, uprawniony do prowadzenia rachunków papierów wartościowych, któremu pracowniczy fundusz emerytalny powierzył prowadzenie rachunków ilościowych, zgodnie z art. 101 ust. 2 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;
- 11) podmiot mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, uprawniony do prowadzenia działalności w zakresie zarządzania portfelami, w skład którego wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, i posiadający zezwolenie na wykonywanie tej działalności, któremu pracowniczy fundusz emerytalny powierzył zarządzanie aktywami funduszu, zgodnie z art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;
- 12) podmiot mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, któremu zakład ubezpieczeń powierzył wykonywanie czynności ubezpieczeniowych, o których mowa w art. 4 ust. 7 pkt 3, ust. 8 lub 9 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, zgodnie z art. 73 ust. 1 tej ustawy;
- 13) podmiot mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, któremu zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji powierzył wykonywanie czynności, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 2, 4 lub ust. 5 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, zgodnie z art. 73 ust. 2 tej ustawy;
- 14) podmiot mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, któremu zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji powierzył wykonywanie funkcji należących do systemu zarządzania, zgodnie z art. 73 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;
- 15) przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny, o których mowa w art. 4 ust. 1 oraz art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, któremu firma inwestycyjna, o której mowa w art. 3 pkt 33 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, w drodze umowy, powierzyła wykonywanie określonych czynności, zgodnie z art. 81a tej ustawy;
- 16) pośrednik kredytu hipotecznego, o którym mowa w art. 4 pkt 15 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. poz. 819);

- 17) agent, o którym mowa w art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami;
- 18) pośrednik kredytowy, o którym mowa w art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim;
- 19) agent, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;
- 20) agent firmy inwestycyjnej, o którym mowa w art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;
- 21) agent ubezpieczeniowy, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń (Dz. U. poz. 2486);
- 22) agent oferujący ubezpieczenia uzupełniające, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń;
- 23) broker ubezpieczeniowy, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń;
- 24) broker reasekuracyjny, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń;
- 25) podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim, wykonujący działalność agencyjną albo działalność brokerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 42 ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń, oraz oddział takiego podmiotu utworzony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Uprawnienia i obowiązki podmiotu sektora finansowego określone w ustawie przysługują także:

- 1) przedsiębiorcy mającemu siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, któremu podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, powierzył, w drodze odrębnej umowy, wykonywanie czynności, zgodnie z art. 6a ust. 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;
- 2) przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu, o których mowa w art. 4 ust. 1 oraz art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, któremu przekazano wykonywanie powierzonych czynności zgodnie z art. 45a ust. 4b lub 4c, art. 70g ust. 4 lub art. 81j ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;

- 3) podmiotowi mającemu siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, któremu podmiot, o którym mowa w ust. 2 pkt 11, przekazał, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, wykonanie czynności w zakresie zarządzania portfelami pracowniczego funduszu;
- 4) podmiotowi mającemu siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, innemu niż towarzystwo funduszy inwestycyjnych, zarządzającemu sekurytyzowanymi wierzytelnościami funduszu sekurytyzacyjnego, o którym mowa w art. 192 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;
- 5) podmiotowi, który świadczy usługi na rzecz podmiotów, o których mowa w pkt 1–4, w ust. 1, 2 lub w art. 1 ust. 3, z tym że przepisy ustawy stosuje się wyłącznie do osób ubiegających się o zatrudnienie lub zatrudnionych w tym podmiocie na stanowiskach związanych ze świadczeniem usług na rzecz podmiotów, o których mowa w pkt 1–4, w ust. 1, 2 lub w art. 1 ust. 3, jeżeli świadczenie tych usług jest związane z działalnością tych podmiotów uregulowaną w przepisach ustaw lub w bezpośrednio stosowanych przepisach prawa Unii Europejskiej, o których mowa w pkt 1–4, w ust. 1, 2 lub w art. 1 ust. 3, a w przypadku podmiotów, o których mowa w:
 - a) ust. 1 pkt 62 – jeżeli świadczenie tych usług jest związane z podstawową działalnością podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 62,
 - b) ust. 1 pkt 63 – jeżeli świadczenie tych usług jest związane z działalnością tych podmiotów, o której mowa w ust. 1 pkt 63;
- 6) podmiotowi, który świadczy usługi na rzecz podmiotów z siedzibą na terytorium państwa należącego do Światowej Organizacji Handlu, niebędącego państwem członkowskim, prowadzących działalność na rynku finansowym i uprawnionych, zgodnie z prawem państwa, w którym mają siedzibę, do prowadzenia takiej działalności, o ile usługi te są bezpośrednio związane z przedmiotem podstawowej działalności tych podmiotów, z tym że przepisy ustawy stosuje się wyłącznie do osób ubiegających się o zatrudnienie lub zatrudnionych w tym podmiocie na stanowiskach związanych ze świadczeniem usług na rzecz takich podmiotów.

Art. 3. 1. Podmiot sektora finansowego ma prawo żądać od osoby ubiegającej się o zatrudnienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na stanowisku związanym

z zarządzaniem mieniem tego podmiotu lub osób trzecich, dostępem do informacji prawnie chronionych, podejmowaniem decyzji obarczonych wysokim ryzykiem utraty mienia tego podmiotu lub osób trzecich lub wyrządzenia innej znacznej szkody temu podmiotowi lub osobom trzecim, a także, z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 2, od osoby zatrudnionej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na takim stanowisku, udzielenia informacji dotyczących skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo, o którym mowa w:

- 1) art. 61 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. – Prawo czekowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 462),
- 2) art. 267b–267d ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2017 r. poz. 1560 i 1596),
- 3) art. 23–24a ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. poz. 1503, z późn. zm.⁴⁾),
- 4) art. 115–119 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 880 i 1089),
- 5) art. 77–79 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2017 r. poz. 2342 i 2201 oraz z 2018 r. poz. 62),
- 6) art. 42 i art. 42a ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1866, z późn. zm.⁵⁾),
- 7) art. 38–41, art. 43 i art. 43a ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach (Dz. U. z 2014 r. poz. 730 i 913),
- 8) art. 81 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 794 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 1089),
- 9) przepisach rozdziałów XIX, XX, XXIII, XXXIII–XXXVII oraz w art. 197, art. 228–231, art. 233, art. 252, art. 255, art. 255a, art. 258 i art. 263 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2017 r. poz. 2204 oraz z 2018 r. poz. 20 i 305),
- 10) art. 215–219, art. 220 i art. 222 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych,
- 11) art. 171 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe,
- 12) art. 49 i art. 51–54a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922 oraz z 2018 r. poz. 138),

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. poz. 959, 1693 i 1804, z 2005 r. poz. 68, z 2007 r. poz. 1206, z 2009 r. poz. 1540 oraz z 2017 r. poz. 933 i 1132.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1866, z 2015 r. poz. 978, 1166, 1513 i 1844 oraz z 2016 r. poz. 381 i 615.

- 13) art. 305r–306 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.⁶⁾),
- 14) art. 37 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1771),
- 15) przepisach rozdziałów 6–9 działu II w tytule I ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2017 r. poz. 2226 oraz z 2018 r. poz. 201),
- 16) art. 25 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 678 i 1475 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138),
- 17) art. 303–305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 776),
- 18) art. 586–592 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577),
- 19) art. 56a, art. 57–58c, art. 59, art. 59a oraz art. 60 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,
- 20) art. 35–37a ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1049),
- 21) art. 24 i art. 25 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2018 r. poz. 145),
- 22) art. 6 i art. 7 ustawy z dnia 5 lipca 2002 r. o ochronie niektórych usług świadczonych drogą elektroniczną opartych lub polegających na dostępie warunkowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1341),
- 23) art. 522 i art. 523 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 2344 i 2491),
- 24) art. 225–232 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1206, 1273 i 1348),
- 25) art. 47 i art. 48 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 2077 oraz z 2017 r. poz. 60 i 2486),
- 26) art. 50 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1449),

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 648, 768, 935, 1428, 1537, 2169 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138.

- 27) art. 40 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1776),
- 28) art. 287, art. 287a, art. 288a–293, art. 294a–296, art. 298 i art. 299 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi,
- 29) art. 126–129, art. 131 i art. 132 ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o europejskim zgrupowaniu interesów gospodarczych i spółce europejskiej (Dz. U. z 2015 r. poz. 2142),
- 30) art. 178–183 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi,
- 31) art. 45 i art. 46 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1480 i 2486),
- 32) art. 99–104a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1639 oraz z 2017 r. poz. 452, 724, 791 i 1089),
- 33) art. 20a ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196, z późn. zm.⁷⁾),
- 34) art. 105, art. 106 i art. 108–110 ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o spółdzielni europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 7),
- 35) art. 16 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2070),
- 36) art. 74v i art. 74w ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych,
- 37) art. 45–51 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1015, z późn. zm.⁸⁾),
- 38) art. 46–48 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2017 r. poz. 1463 i 1600),
- 39) art. 59e–59i ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim,
- 40) art. 150–153b ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych,
- 41) art. 33 i art. 34 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1468),

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 724, 791, 819, 1089, 2102 i 2486.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1188, z 2015 r. poz. 396, z 2016 r. poz. 1948, z 2017 r. poz. 819 i 933 oraz z 2018 r. poz. 138.

- 42) art. 87–98 ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. poz. 238, z 2017 r. poz. 1089 i 1199 oraz z 2018 r. poz. 8),
- 43) art. 430–440 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej,
- 44) art. 332–334 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1937 i 2491),
- 45) art. 40–45 ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. poz. 1579),
- 46) art. 76–78 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami,
- 47) art. 89 i art. 90 ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń
– a osoba ubiegająca się o zatrudnienie lub osoba zatrudniona obowiązana jest do udzielenia takich informacji na żądanie podmiotu sektora finansowego.

2. Podmiot sektora finansowego może żądać od osoby zatrudnionej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej informacji, o których mowa w ust. 1:

- 1) w przypadku osoby zatrudnionej na stanowisku, o którym mowa w ust. 1 – nie częściej niż raz na 12 miesięcy, a także każdorazowo w przypadku, gdy:
 - a) podejmie uzasadnione podejrzenie, że osoba ta została skazana za przestępstwo, o którym mowa w ust. 1, lub
 - b) zamierza powierzyć tej osobie pracę na innym stanowisku, o którym mowa w ust. 1, a osoba ta wyraziła zgodę na powierzenie jej pracy na tym stanowisku;
- 2) w przypadku osoby zatrudnionej na stanowisku innym niż stanowisko, o którym mowa w ust. 1 – jeżeli zamierza powierzyć tej osobie pracę na stanowisku, o którym mowa w ust. 1, a osoba ta wyraziła zgodę na powierzenie jej pracy na tym stanowisku.

3. Informacja, o której mowa w ust. 1, nie obejmuje danych o skazaniach, które uległy zatarciu.

Art. 4. 1. Udzielenie podmiotowi sektora finansowego informacji, o których mowa w art. 3 ust. 1, następuje w formie oświadczenia osoby, której informacje te dotyczą.

2. Podmiot sektora finansowego ma prawo żądać udokumentowania udzielonych zgodnie z ust. 1 informacji, o których mowa w art. 3 ust. 1, z tym że udokumentowanie takie może nastąpić wyłącznie przez przedłożenie temu podmiotowi informacji z Krajowego Rejestru Karnego, wydanej na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym

Rejestrze Karnym. Informacja taka nie może być wydana wcześniej niż 3 miesiące przed dniem jej przedłożenia temu podmiotowi.

3. Osoba ubiegająca się o zatrudnienie lub osoba zatrudniona może przedłożyć podmiotowi sektora finansowego kopię informacji, o której mowa w ust. 2, pod warunkiem przedstawienia do wglądu również oryginału takiej informacji.

4. Osoba zatrudniona udziela informacji, o których mowa w ust. 1, oraz przedkłada informacje, o których mowa w ust. 2, w terminie 14 dni od dnia żądania, chyba że niedochowanie tego terminu nastąpiło bez jej winy. W takim przypadku osoba zatrudniona udziela informacji, o których mowa w ust. 1, lub przedkłada informacje, o których mowa w ust. 2, w terminie 7 dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminowi.

5. Osoba występująca z zapytaniem o udzielenie informacji z Krajowego Rejestru Karnego w związku z żądaniem, o którym mowa w ust. 2, wskazuje we wniosku zakres danych odpowiadający art. 3 ust. 1, które mają być przedmiotem informacji.

Art. 5. 1. Nieudzielenie przez osobę ubiegającą się o zatrudnienie informacji, o których mowa w art. 3 ust. 1, lub nieudokumentowanie informacji, o których mowa w art. 3 ust. 1, w sposób określony w art. 4 ust. 2 lub 3, a także udzielenie informacji potwierdzających skazanie prawomocnym wyrokiem za przestępstwo, o którym mowa w art. 3 ust. 1, może stanowić przyczynę nienawiązania z tą osobą stosunku pracy lub niezatrudnienia jej na innej podstawie niż stosunek pracy.

2. Nieudzielenie przez osobę zatrudnioną informacji, o których mowa w art. 3 ust. 1, w terminie, o którym mowa w art. 4 ust. 4, lub nieudokumentowanie informacji, o których mowa w art. 3 ust. 1, w terminie, o którym mowa w art. 4 ust. 4, w sposób określony w art. 4 ust. 2 lub 3, a także udzielenie informacji potwierdzających skazanie prawomocnym wyrokiem za przestępstwo, o którym mowa w art. 3 ust. 1, może stanowić przyczynę rozwiązania z tą osobą stosunku pracy za wypowiedzeniem lub rozwiązania z nią innej umowy, na podstawie której jest ona przez podmiot sektora finansowego zatrudniana.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do osoby zatrudnionej na stanowisku innym niż stanowisko, o którym mowa w art. 3 ust. 1, wobec której podmiot sektora finansowego zażądał udzielenia informacji, o których mowa w art. 3 ust. 1, na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2.

Art. 6. 1. Dane osobowe, o których mowa w art. 3, są zbierane i przetwarzane wyłącznie w celu umożliwienia podmiotowi sektora finansowego prowadzenia polityki zatrudnienia pozwalającej na zmniejszenie ryzyk związanych z:

1) utratą mienia tego podmiotu lub osób trzecich lub

- 2) bezprawnym ujawnieniem informacji prawnie chronionych, lub
 - 3) wyrządzeniem innej znacznej szkody temu podmiotowi lub osobom trzecim.
2. Dane osobowe, o których mowa w art. 3, podmiot sektora finansowego:
- 1) przetwarza rzetelnie i w sposób przejrzysty dla osoby, której dane dotyczą;
 - 2) przechowuje wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji celów, o których mowa w ust. 1, nie dłuższy jednak niż 5 lat;
 - 3) niezwłocznie prostuje lub usuwa, jeżeli są one nieprawidłowe w świetle celów, o których mowa w ust. 1;
 - 4) przetwarza w sposób zapewniający odpowiednie bezpieczeństwo tych danych, w tym ochronę przed niedozwolonym lub niezgodnym z prawem przetwarzaniem oraz przypadkową utratą, zniszczeniem lub uszkodzeniem, za pomocą odpowiednich środków technicznych lub organizacyjnych.

3. Podmiot sektora finansowego dokonuje weryfikacji danych osobowych, o których mowa w art. 3, po zakończeniu postępowania zmierzającego do zatrudnienia, w ramach którego dane te zostały zebrane, a ponadto nie rzadziej niż raz na 5 lat od dnia uzyskania tych danych osobowych, usuwając zbędne dane.

Art. 7. Podmiot sektora finansowego niezwłocznie zwraca osobie, która na jego żądanie wystąpiła do Krajowego Rejestru Karnego zgodnie z art. 4 ust. 2, równowartość poniesionej opłaty za uzyskanie informacji.

Art. 8. Jeżeli skazanie uległo zatarciu, informacje, o których mowa w art. 3, usuwa się z akt osobowych lub innej dokumentacji dotyczącej zatrudnienia, na żądanie osoby, której one dotyczą.

Art. 9. 1. Od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 30 września 2018 r. podmiotami sektora finansowego są także agent ubezpieczeniowy, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym, oraz broker ubezpieczeniowy, o którym mowa w art. 20 tej ustawy.

2. Od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 30 września 2018 r. uprawnienia i obowiązki podmiotu sektora finansowego przewidziane w niniejszej ustawie przysługują także podmiotowi, który świadczy usługi na rzecz podmiotów, o których mowa w ust. 1, z tym że w tym okresie przepisy ustawy stosuje się wyłącznie do osób ubiegających się o zatrudnienie lub zatrudnionych w tym podmiocie na stanowiskach związanych ze świadczeniem usług na rzecz podmiotów, o których mowa w ust. 1, jeżeli świadczenie tych usług jest związane

z wykonywaniem przez podmioty, o których mowa w ust. 1, odpowiednio działalności agencyjnej albo działalności brokerskiej.

Art. 10. 1. Do osób, w przypadku których przed dniem wejścia w życie ustawy podmioty sektora finansowego rozpoczęły wykonywanie czynności zmierzających do podjęcia decyzji w sprawie ich zatrudnienia, jeżeli czynności te nie zostały przez te podmioty przed dniem wejścia w życie ustawy zakończone, stosuje się przepisy ustawy.

2. Przepisy ustawy stosuje się także do osób, które w dniu wejścia w życie ustawy są zatrudnione w podmiotach sektora finansowego.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2 ust. 2 pkt 21–25 i art. 3 ust. 1 pkt 47, które wchodzi w życie z dniem 1 października 2018 r.

UZASADNIENIE

I. POTRZEBA I CEL REGULACJI

Na podstawie obowiązujących przepisów pracodawca może żądać informacji o niekaralności od osób ubiegających się o zatrudnienie tylko wówczas, gdy wymóg niekaralności wynika z odrębnych przepisów. W sytuacji gdy nie ma wyraźnej podstawy prawnej, pracodawca nie ma prawa żądać zaświadczenia o niekaralności, co potwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 1 grudnia 2009 r. (sygn. akt I OSK 249/09). Informacje o niekaralności pracownika mają istotne znaczenie dla firm działających na rynku finansowym.

Biorąc pod uwagę skalę ryzyk wiążących się z działalnością tych podmiotów dla stabilności systemu finansowego oraz konieczność ochrony interesów uczestników rynku (w tym konsumentów), niezbędne jest, aby pracodawcy sektora finansowego byli uprawnieni do badania niekaralności osób zatrudnionych i osób ubiegających się o zatrudnienie w tych podmiotach na stanowiskach związanych z zarządzaniem mieniem tego podmiotu sektora finansowego lub osób trzecich, dostępem do informacji prawnie chronionych lub stanowiskach związanych z podejmowaniem decyzji obarczonych wysokim ryzykiem utraty mienia tego podmiotu sektora finansowego lub osób trzecich lub wyrządzenia innej znacznej szkody temu podmiotowi sektora finansowego lub osobom trzecim. Również w podmiotach działających na rzecz podmiotów sektora finansowego (takich jak outsourcerzy, agenci), aktualnie nie ma możliwości weryfikacji osób zatrudnionych i ubiegających się o zatrudnienie pod względem ich niekaralności, co czyni te podmioty mniej konkurencyjnymi na rynku międzynarodowym i może utrudniać pozyskanie nowych klientów.

Celem projektu jest stworzenie podstaw umożliwiających ochronę własności podmiotów sektora finansowego oraz ich klientów przez zapobieżenie nadużyciom i w konsekwencji zwiększenie bezpieczeństwa obrotu. Szczególny charakter sektora finansowego powoduje, że zatrudniane osoby powinny charakteryzować się nieposzlakowaną opinią. W związku z brakiem przepisów regulujących kwestie niekaralności w podmiotach sektora finansowego nie ma możliwości pozyskania i przetwarzania informacji o karalności zatrudnianych osób. Wobec powyższego brak jest dostępnych danych na temat skali ewentualnych zjawisk patologicznych. Informacje pochodzące od instytucji sektora finansowego potwierdzają potrzebę badania niekaralności osób zatrudnionych i

ubiegających się o zatrudnienie. Projektowane regulacje, choć mają charakter prewencyjny, w pewnym stopniu ograniczają wyrażoną w art. 65 ust. 1 Konstytucji RP zasadę wolności pracy. Takie ograniczenie leży jednak w interesie publicznym i jest uzasadnione:

- 1) potrzebą ochrony wolności i praw innych osób (w szczególności uczestników rynku finansowego, w tym konsumentów, ale również właścicieli i współwłaścicieli – w tym drobnych akcjonariuszy – podmiotów wskazanych w art. 2 projektu), a zwłaszcza prawa własności, które w myśl art. 21 ust. 1 Konstytucji RP podlega ochronie,
- 2) potrzebą ochrony porządku publicznego, rozumianego jako stabilność sektora finansowego, co służy również ochronie bezpieczeństwa państwa oraz wiąże się z konstytucyjną zasadą zapewniania bezpieczeństwa obywateli – przy czym bezpieczeństwo to należy rozumieć szeroko, jako stan dający poczucie pewności i stabilności oraz gwarancji jego ochrony, w tym stabilności finansowej.

W projekcie uregulowano zasady pozyskiwania informacji dotyczących niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego.

Pracodawca będący podmiotem sektora finansowego będzie miał prawo żądać od osoby ubiegającej się o zatrudnienie oraz od osoby zatrudnionej na określonych w projekcie stanowiskach pracy podania informacji w zakresie ewentualnego skazania prawomocnym wyrokiem za określone przestępstwa. Co do zasady informacje o niekaralności będą udostępniane w formie oświadczenia. Jednocześnie proponuje się wprowadzenie normy, zgodnie z którą osoba ubiegająca się o zatrudnienie lub osoba zatrudniona będzie zobowiązana, na żądanie, przedłożyć informację z Krajowego Rejestru Karnego (KRK). W projekcie zaproponowano, aby podmiot sektora finansowego mógł żądać od osoby zatrudnionej oświadczenia dotyczącego niekaralności/skazania lub informacji z KRK nie częściej niż raz na 12 miesięcy oraz przy zmianie stanowiska pracy na stanowisko, na którym, zgodnie z projektowanymi przepisami, możliwe będzie żądanie oświadczenia lub informacji z KRK, a osoba zatrudniona wyraziła zgodę na powierzenie jej pracy na tym stanowisku, a także w przypadku uzasadnionego podejrzenia, że osoba ta została skazana za takie przestępstwo w trakcie zatrudnienia. Żądanie oświadczenia lub informacji z KRK będzie możliwe od osoby, która dotychczas była zatrudniona na stanowisku niekwalifikującym

się do weryfikacji niekaralności – w związku z zamiarem powierzenia jej pracy na stanowisku, na którym weryfikacja jest możliwa, jeżeli osoba ta wyrazi zgodę na powierzenie jej pracy na tym stanowisku. W takim przypadku nieudzielenie bądź nieudokumentowanie informacji albo udzielenie informacji potwierdzających skazanie prawomocnym wyrokiem nie będzie mogło stanowić przyczyny rozwiązania stosunku pracy lub rozwiązania innej umowy, na podstawie której osoba jest zatrudniona.

Projektodawca nie zdecydował się na wprowadzenie katalogu stanowisk pracy, na których dopuszczalne będzie żądanie podania informacji w zakresie karalności, pozostawiając tę kwestię racjonalnej ocenie pracodawców. W ocenie projektodawcy stworzenie pełnego katalogu stanowisk, które objęte byłyby regulacją, jest niemożliwe ze względu na różnorodność podmiotów sektora finansowego, wielość modeli organizacji wewnętrznej skutkującą zróżnicowaniem zakresu i dostępu do informacji, poziomem ryzyka oraz ze względu na potrzebę zachowania elastyczności proponowanej regulacji.

Wobec powyższego zdecydowano się na opisowe wskazanie stanowisk (przez określenie charakteru zadań na nich realizowanych), na których wymagane będzie, na żądanie pracodawcy, składanie oświadczenia o niekaralności lub informacji z KRK.

Zdaniem projektodawcy, wprowadzenie wymogu niekaralności lub ustawowego obowiązku żądania oświadczenia stanowiłoby nadmierne obciążenie dla pracodawców (w tym przedsiębiorców), którzy zatrudniając pracowników na określonych stanowiskach, byłiby zobligowani do żądania oświadczenia (informacji z KRK) nawet w sytuacji, gdy w ich przekonaniu nie byłoby to uzasadnione. Pozostawienie fakultatywności w tym zakresie wydaje się zasadne, ponieważ to właśnie pracodawcy będą ponosić odpowiedzialność w przypadku niezgodnego z prawem działania ich pracownika względem osób trzecich.

W projekcie przyjęto zamknięty katalog przestępstw związany z rodzajem pracy w podmiotach sektora finansowego, w zakresie których będzie możliwa weryfikacja kandydatów do pracy i osób zatrudnionych. Zaproponowano, aby katalog ten obejmował, oprócz sklasyfikowanych w Kodeksie karnym przestępstw przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu, dokumentom, mieniu, ochronie informacji, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, niektórych przestępstw przeciwko porządkowi publicznemu (art. 255, art. 255a, art. 258 i art. 263), przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego (art. 228–231), przeciwko wymiarowi sprawiedliwości (art. 233) w zakresie składania fałszywych

zeznań lub przedstawienia fałszywej opinii, przeciwko życiu i zdrowiu oraz innych poważnych przestępstw, również przepisy karne ustaw sektorowych regulujących wykonywanie działalności przez podmioty sektora finansowego.

Ponadto poszerzono zakres przestępstw o niektóre przestępstwa nieumyślne, z których istoty wynika, iż sprawca skazany prawomocnym wyrokiem za ich popełnienie nie dołożył wymaganej staranności w zakresie wykonania obowiązków o kardynalnym znaczeniu lub przejawiał postawę daleko idącego lekceważenia porządku prawnego (np. czyny z art. 265 § 2 k.k., art. 296 § 4 k.k., art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, art. 37 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych, art. 52 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych, art. 35 ust. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu).

Niezłożenie oświadczenia bądź informacji z KRK lub udzielenie informacji potwierdzających skazanie prawomocnym wyrokiem za przestępstwo może stanowić przyczynę nienawiązania stosunku pracy lub niezawarcia innej umowy, na podstawie której świadczona ma być dana praca, w tym umowy zlecenia, umowy o dzieło, umowy agencyjnej lub innej umowy o podobnym charakterze. Z kolei w przypadku osoby już zatrudnionej nieudzielenie na żądanie pracodawcy informacji lub udzielenie informacji potwierdzających skazanie prawomocnym wyrokiem może stanowić przyczynę rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem lub rozwiązania innej umowy bez względu na podstawę prawną świadczenia pracy.

W celu zapewnienia przejrzystości przepisów określono zakres podmiotowy ustawy przez enumeratywne wskazanie podmiotów, które uzyskają uprawnienie do weryfikacji osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych.

Regulacja będzie miała zastosowanie zarówno do podmiotów krajowych, oddziałów podmiotów zagranicznych, jak i do podmiotów zagranicznych działających transgranicznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W związku z zastosowaniem przepisów również do podmiotów działających transgranicznie zamieszczono w ustawie przepis definiujący zatrudnienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w podmiotach sektora finansowego.

W związku z wykonywaniem szeregu usług istotnych z punktu widzenia ryzyka operacyjnego przez podmioty zewnętrzne na rzecz podmiotów sektora finansowego

proponuje się, aby uprawnienie w zakresie żądania informacji dotyczących ewentualnego skazania przysługiwało również takim podmiotom zewnętrznym.

Regulacja przewidziana w art. 2 ust. 3 pkt 5 i 6 ma na celu przyznanie uprawnienia do weryfikacji niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych podmiotom działającym na rzecz innych podmiotów (tj. podmiotów sektora finansowego, podmiotów, którym ustawa przyznaje uprawnienia podmiotów sektora finansowego, i podmiotów z siedzibą na terytorium państwa należącego do Światowej Organizacji Handlu, niebędącego państwem członkowskim UE, prowadzących działalność na rynku finansowym i uprawnionych, zgodnie z prawem tego państwa, w którym mają siedzibę, do prowadzenia takiej działalności). Uprawnienie do badania niekaralności będzie przysługiwało podmiotowi świadczącemu usługi na rzecz podmiotów sektora finansowego i podmiotów, którym ustawa przyznaje uprawnienia podmiotu sektora finansowego, wyłącznie w stosunku do osób zatrudnianych na stanowiskach związanych ze świadczeniem usług dla tych podmiotów – o ile świadczenie takich usług będzie związane z działalnością tych podmiotów na rynku finansowym.

Projektowana ustawa ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa obrotu przez umożliwienie podmiotom sektora finansowego prowadzenia bardziej rozważnej polityki kadrowej, co w związku ze szczególnym charakterem tego sektora przejawiającym się w istotnym wpływie na interesy zarówno jednostkowe, jak i stabilność polskiej gospodarki niewątpliwie leży w interesie społecznym. Możliwość zażądania informacji pozwoli na ocenę wiarygodności osób zatrudnianych i w konsekwencji zminimalizuje ryzyko zatrudniania osób, które potencjalnie mogłyby przyczynić się do wystąpienia nadużyć, co powinno skutkować zwiększeniem bezpieczeństwa usługobiorców otrzymujących usługi od podmiotów sektora finansowego. W tej grupie znajdują się nie tylko klienci banków, firm inwestycyjnych i zakładów ubezpieczeń, ale także podmioty korzystające z centrów usług wspólnych dla sektora finansowego. Polska w okresie kilku ostatnich lat stała się jednym z głównych krajów, w których powstają takie centra. Ich pracownicy w ramach świadczenia pracy mają zwykle dostęp do znajdujących się w systemach informatycznych informacji o majątku usługobiorców, a często mogą również dokonywać operacji związanych z tym majątkiem (dokonywanie przelewów pieniężnych, przesunięć w majątku obrotowym, operacji na rachunkach bankowych itp.). Pracownicy centrów usług wspólnych dla grup składających się z banków, firm inwestycyjnych lub zakładów ubezpieczeń mogą dokonywać operacji na aktywach

klientów tych podmiotów. Należy przypuszczać, że proponowana zmiana przyczyni się do poprawy wizerunku i wiarygodności takich przedsiębiorstw, zwiększenia atrakcyjności Polski jako miejsca lokowania centrów usług wspólnych, a w konsekwencji może przyczynić się do wzrostu zatrudnienia.

W celu realizacji zobowiązań wynikających z ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych (tj. z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE), przewidującego wymóg odpowiedniego zabezpieczenia praw i wolności osób, których dane dotyczą, zaproponowano dodanie w projekcie przepisów, zgodnie z którymi dane osobowe dotyczące skazania/niekaralności podlegają zabezpieczeniom zapobiegającym nadużyciom lub niezgodnemu z prawem dostępowi lub przekazywaniu. Dane mają być przechowywane wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji celu, jakim jest umożliwienie podmiotom sektora finansowego prowadzenia polityki zatrudnienia pozwalającej na zmniejszenie ryzyk związanych z utratą mienia tego podmiotu sektora finansowego lub osób trzecich lub bezprawnym ujawnieniem informacji prawnie chronionych, lub wyrządzeniem innej znacznej szkody temu podmiotowi sektora finansowego lub osobom trzecim, nie dłużej jednak niż 5 lat. Dodano również przepis zobowiązujący podmioty, które będą na podstawie ustawy przetwarzać dane, do weryfikacji danych po zakończeniu postępowania zmierzającego do zatrudnienia.

Projektowane przepisy przewidują możliwość żądania oświadczenia o niekaralności lub informacji z KRK od osób ubiegających się o zatrudnienie i zatrudnionych także w NBP, UKNF, BFG, UFG i Biurze Rzecznika Finansowego. Jest to zasadne ze względu na kompetencje tych podmiotów. Podmioty te pełnią kluczową rolę w zakresie nadzoru nad rynkiem finansowym oraz działają na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego. W świetle zakładanych celów ustawy, w tym zwiększenia bezpieczeństwa uczestników rynku finansowego, jeżeli do pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych będą uprawnione podmioty prywatne będące uczestnikami rynku finansowego (nawet niewielkiej jego części), to tym bardziej uprawnienie takie powinno przysługiwać również podmiotom publicznym wykonującym swoje zadania w odniesieniu do znacznej części rynku finansowego lub wręcz całego rynku finansowego i pozyskujących oraz przetwarzających w związku z tym bardzo

znaczną liczbę informacji prawnie chronionych, a także uczestniczących w podejmowaniu władczych decyzji w stosunku do uczestników rynku finansowego. Kwestia ta była konsultowana z ww. podmiotami, które również uznawały za celowe wprowadzenie takiej regulacji.

Zgodnie z art. 22 ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2270, z późn. zm.) do pracowników Biura Rzecznika stosuje się odpowiednio przepisy o służbie cywilnej, w tym art. 4 pkt 3 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1889, z późn. zm.) regulujący wymóg niekaralności. Wobec powyższego projektowane przepisy będą miały zastosowanie do osób zatrudnianych w Biurze Rzecznika Finansowego na podstawie innych umów niż umowa o pracę.

W związku z przewidzianymi w projektowanym art. 5 sankcjami w przypadku nieudzielenia lub nieudokumentowania przez osobę zatrudnioną informacji dotyczących niekaralności, w projekcie wprowadzono przepis określający termin, w którym osoba zatrudniona będzie zobowiązana do przedłożenia informacji o niekaralności (14-dniowy termin uznano za wystarczający). Wyjątek będzie stanowiła sytuacja, kiedy uchybienie terminu nastąpi bez winy osoby, której dotyczyło żądanie pracodawcy. Wówczas osoba zatrudniona będzie obowiązana udzielić informacji w terminie 7 dni od dnia ustania przyczyny, która spowodowała uchybienie terminu.

Podkreślić należy, że projektowana regulacja nie pozwala na obciążenie osób ubiegających się o zatrudnienie kosztami uzyskania informacji z KRK. Pracodawca, na żądanie którego wystąpiono o taką informację, będzie obowiązany do zwrotu osobie ubiegającej się o zatrudnienie lub osobie zatrudnionej równowartości opłaty za wydanie zaświadczenia z Krajowego Rejestru Karnego.

W związku z wejściem w życie ustawy o dystrybucji ubezpieczeń, która uchylili z dniem 1 października 2018 r. ustawę z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym (takie przesunięcie terminu wejścia w życie ustawy o dystrybucji ubezpieczeń wynikać będzie z ustawy z dnia 26 stycznia 2018 r. o zmianie ustawy o dystrybucji ubezpieczeń), w projekcie wprowadzono przepis epizodyczny, zgodnie z którym od dnia wejścia w życie ustawy do dnia 30 września 2018 r. jej przepisy będą miały zastosowanie również do agentów ubezpieczeniowych i brokerów ubezpieczeniowych, o których mowa w

ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o pośrednictwie ubezpieczeniowym, oraz do podmiotów działających na ich rzecz.

W projekcie wprowadzono także przepis przejściowy, zgodnie z którym przepisy ustawy będą miały zastosowanie do osób ubiegających się o zatrudnienie, w przypadku których postępowanie rekrutacyjne zostało rozpoczęte i nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, oraz w stosunku do osób będących zatrudnionymi według stanu na dzień wejścia w życie ustawy.

II. OŚWIADCZENIE O ZGODNOŚCI PROJEKTOWANYCH REGULACJI Z PRAWEM UNII EUROPEJSKIEJ

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

III. INFORMACJA DOTYCZĄCA PRZEDSTAWIENIA PROJEKTU WŁAŚCIWYM ORGANOM I INSTYTUCJOM UNII EUROPEJSKIEJ

Projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

IV. OCENA, CZY PROJEKT USTAWY BĘDZIE PODLEGAŁ NOTYFIKACJI ZGODNIE Z PRZEPISAMI DOTYCZĄCYMI FUNKCJONOWANIA SYSTEMU NOTYFIKACJI NORM I AKTÓW PRAWNYCH

Projekt ustawy nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji.

V. ZGŁOSZENIA LOBBINGOWE

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) w związku z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt ustawy z chwilą przekazania go do uzgodnień z członkami Rady Ministrów oraz konsultacji publicznych został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacji. Zainteresowanie pracami nad

projektem w trybie ww. ustawy zgłosiła Kancelaria Prawna Krzysztof Rożko i Wspólnicy spółka komandytowa.

VI. OCENA WPŁYWU PROJEKTU NA DZIAŁALNOŚĆ MIKRO-, MAŁYCH I ŚREDNICH PRZEDSIĘBIORCÓW

Projekt przyznaje przedsiębiorcom będącym podmiotami sektora finansowego lub podmiotami świadczącymi usługi na rzecz podmiotów sektora finansowego prawo skorzystania z możliwości weryfikacji niekaralności osoby ubiegającej się o zatrudnienie oraz osoby zatrudnionej. Uprawnienie będzie miało charakter fakultatywny.

Pracodawca będzie miał prawo żądać oświadczenia o niekaralności/skazaniu oraz informacji z KRK. W przypadku skorzystania z tego uprawnienia pracodawca będzie ponosił koszt uzyskania informacji z KRK.

Przewiduje się, że zmiana będzie oddziaływała korzystnie na sytuację mikro-, małych i średnich przedsiębiorców przez ograniczenie ryzyka operacyjnego w ich działalności oraz poprawę bezpieczeństwa, a także wzmocnienie wiarygodności, a przez to poprawę atrakcyjności usług świadczonych przez takie podmioty.

VII. TERMIN WEJŚCIA W ŻYCIE

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie po 14 dniach od dnia ogłoszenia. Jak już wyżej wspomniano, celem regulacji jest zapewnienie środków sprzyjających bezpieczeństwu obrotu, w tym ochronie prawa własności podmiotów sektora finansowego oraz ich klientów. Wobec powyższego zastosowanie dłuższej *vacatio legis*, w opinii projektodawcy, nie ma uzasadnienia. W związku z wejściem w życie z dniem 1 października 2018 r. przepisów ustawy o dystrybucji ubezpieczeń, przepisy odsyłające do tej ustawy wejdą w życie z dniem 1 października 2018 r.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Mariusz Haładyj, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Przedsiębiorczości i Technologii</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Sylwia Stolaś-Markiewicz, Departament Doskonalenia Regulacji Gospodarczych w Ministerstwie Przedsiębiorczości i Technologii, e-mail: Sylwia.Stolas-Markiewicz@mr.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 08.02.2018 r.</p> <p>Źródło: Plan na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju (100 zmian dla firm – pakiet ułatwień dla przedsiębiorców)</p> <p>Nr w wykazie prac: UD 283</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W obecnym stanie prawnym pracodawca może żądać informacji o niekaralności od osób ubiegających się o zatrudnienie i od osób zatrudnionych tylko, jeżeli obowiązek ich podania wynika z odrębnych przepisów. Z braku odrębnych przepisów, uprawnienie to nie dotyczy *de lege lata* pracodawców sektora finansowego. Jednocześnie, biorąc pod uwagę skalę ryzyk wiążących się z działalnością tych podmiotów dla stabilności systemu finansowego oraz interesów szerokiej rzeszy uczestników rynku (w tym konsumentów), wydaje się niezbędne, aby pracodawcy sektora finansowego byli uprawnieni do badania niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie oraz osób zatrudnionych w tych podmiotach, w szczególności na stanowiskach związanych z zarządzaniem mieniem pracodawcy lub osób trzecich, dostępem do informacji prawnie chronionych lub wymagających podejmowania decyzji obarczonych wysokim ryzykiem. Również w podmiotach działających na rzecz podmiotów sektora finansowego (takich jak outsourcerzy, agenci) nie ma możliwości weryfikacji kandydatów do pracy i pracowników pod względem niekaralności. Brak możliwości weryfikacji pracowników czyni te podmioty mniej konkurencyjnymi na rynku międzynarodowym i może utrudniać pozyskanie nowych klientów.

Wprowadzenie przepisów umożliwiających weryfikację pod względem niekaralności kandydatów do pracy i osób zatrudnionych pozwoli na prowadzenie bardziej ostrożnej polityki kadrowej, a przez to istotne zmniejszenie ryzyka operacyjnego w działalności podmiotów sektora finansowego i tym samym ograniczenie ryzyka systemowego oraz wzmocnienie stabilności systemu finansowego i bezpieczeństwa uczestników rynku, co jest także odpowiedzią na wielokrotnie zgłaszane postulaty organizacji przedsiębiorców oraz potencjalnych inwestorów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt zakłada uregulowanie zasad badania niekaralności kandydatów ubiegających się o zatrudnienie oraz osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego lub wykonujących czynności na rzecz tych podmiotów. Pracodawca będący podmiotem sektora finansowego lub podmiotem wykonującym czynności na jego rzecz bezpośrednio związane z działalnością tego podmiotu sektora finansowego (np. outsourcerzy, agenci) będzie mógł żądać od osoby ubiegającej się o zatrudnienie i zatrudnionej złożenia informacji, czy była skazana prawomocnym wyrokiem za wskazane w projekcie przestępstwa (w szczególności przestępstwa przeciwko dokumentom, mieniu, ochronie informacji, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi oraz inne przestępstwa stypizowane w przepisach karnych ustaw szczegółowych dotyczących wykonywania działalności przez podmioty sektora finansowego).

Badanie niekaralności będzie obejmować przyznanie pracodawcy uprawnienia do żądania stosownego oświadczenia lub zaświadczenia o niekaralności z KRK. Kosztem za wydanie zaświadczenia mają być obciążeni pracodawcy żądający zaświadczeń.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Czechy – pracodawca może żądać wszystkich niezbędnych informacji, które są bezpośrednio związane z zawarciem umowy.

Estonia – estoński rejestr karny jest publiczny (z wyjątkiem przypadków wskazanych w prawie). Pracodawca może uzyskać z niego informacje dotyczące kandydata, jeżeli ma w tym uzasadniony interes prawny.

Finlandia – jeżeli jest ustawowa podstawa, pracodawca może uzyskać dostęp do danych dot. kryminalnej przeszłości pracownika.

Węgry – pracownicy mogą być obowiązani do ujawnienia danych osobowych, jeżeli nie narusza to ich praw i jest niezbędne do zatrudnienia.

Włochy – pracodawca może żądać od kandydata przedłożenia zaświadczenia o niekaralności, jeżeli zgodnie z prawem informacja o ostatecznych orzeczeniach są istotne w rekrutacji na dane stanowisko.

Rumunia – pracodawca może żądać informacji i dokumentów od potencjalnego pracownika, które są konieczne na dane stanowisko (biorąc pod uwagę opis stanowiska pracy i wymogi wynikające z przepisów).

Szwecja – jeżeli pracodawca prowadzi działalność w obrębie szkoły czy przedszkola, jest zobowiązany do weryfikacji rejestrów kryminalnych. Inni pracodawcy mogą poprosić kandydata do pracy o pobranie i przedłożenie danych z rejestrów.

Szwajcaria – kontrola niekaralności jest możliwa. Pozyskiwane dane muszą być istotne do zatrudnienia i proporcjonalne.

Wielka Brytania – pracodawcy mogą przeprowadzić weryfikację przed zatrudnieniem, ale dobrą praktyką jest ograniczenie do informacji dostarczonych przez kandydata. Bardziej szczegółowa weryfikacja jest odpowiednia, kiedy stanowisko pociąga za sobą ryzyko dla pracodawcy, klientów, konsumentów itd. Stopień ujawniania informacji zależy od rodzaju pracy.

Irlandia – potencjalny pracownik powinien być poinformowany o rodzaju i zakresie weryfikacji. Przetwarzanie danych jest możliwe po uzyskaniu zgody lub w sytuacji, gdy jest konieczne ze względu na uzasadniony interes pracodawcy zrównoważony z prawami potencjalnego pracodawcy.

Dania – co do zasady pracodawca może uzyskać informacje o kryminalnej przeszłości kandydata za jego pisemną zgodą. W przypadku aplikowania na stanowiska, w przypadku których skazanie za konkretne przestępstwo ma znaczenie, kandydat musi ujawnić informacje o przestępstwach (np. w sektorze finansowym).

Holandia – co do zasady od kandydata zależy, czy dostarczy informacje potencjalnemu pracodawcy nt. karalności. W przypadku kiedy skazanie za konkretne przestępstwo ma znaczenie dla zajmowania danego stanowiska, informacje należy dostarczyć (np. nauczyciel w szkole podstawowej nie może być karany za przestępstwa seksualne wobec dzieci).

Niemcy – brak szczegółowych regulacji. Dane dotyczące karalności są gromadzone w Federalnym Centralnym Rejestrze. Rejestr nie ujawnia informacji na żądanie osoby trzeciej (wyjątkiem są sytuacje, w których zapytanie kieruje instytucja państwowa). Kandydat może dobrowolnie przedłożyć takie zaświadczenie. Dyskusyjne jest, czy pracodawca może żądać takiego zaświadczenia. Niemniej jednak na bardziej wrażliwych stanowiskach obowiązek przedłożenia zaświadczenia jest dopuszczalny.

Francja – jakiegokolwiek żądanie informacji dot. przyszłego pracownika musi być związane z umową i konieczne do jej właściwego wykonywania.

Łotwa – pracodawca może uzyskać dostęp do informacji o karalności, jeżeli ma to związek ze stanowiskiem, np. jeżeli kandydat stara się o zatrudnienie na konkretne stanowisko w instytucji kredytowej (np. prezes zarządu, członek zarządu, dyrektor audytu wewnętrznego) lub innej instytucji prowadzącej działalność regulowaną, jeżeli wiąże się z tym np. dostęp do państwowych informacji poufnych.

Litwa – brak regulacji w tym zakresie w prawie pracy. Pracodawcy nie mogą otrzymywać takich informacji bezpośrednio od władz. Pracodawca może poprosić pracownika lub kandydata do pracy o dostarczenie zaświadczenia o niekaralności.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Narodowy Bank Polski	1		Prawo żądania od osób ubiegających się o zatrudnienie podania informacji o skazaniu za niektóre typy przestępstw (w formie oświadczenia lub zaświadczenia z KRK). Możliwość weryfikacji kandydatów do pracy oraz zatrudnionych pod kątem
Urząd Komisji Nadzoru Finansowego	1		
Bankowy Fundusz Gwarancyjny	1		
Biuro Rzecznika Finansowego	1		
Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny	1		

			niekaralności, lepszy dobór kadr, lepsza ochrona interesów pracodawców i klientów, wzrost stabilności sektora.
<p>Podmioty sektora finansowego:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) bank krajowy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, z późn. zm.); 2) instytucja kredytowa, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 17 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, oraz oddział instytucji kredytowej, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 18 tej ustawy; 3) oddział banku zagranicznego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 20 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe; 4) przedstawicielstwa banków zagranicznych i instytucji kredytowych, o których mowa w art. 42 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe; 5) przedsiębiorstwo pomocniczych usług bankowych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, mające siedzibę na terytorium państwa członkowskiego; 6) instytucja finansowa, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE L 176 z 27.06.2013, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 575/2013”, mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego; 7) holding mieszany, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 22 rozporządzenia 575/2013, mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego; 8) towarzystwo, o którym mowa w art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2018 r. 	<p>Banki krajowe, oddziały banków zagranicznych, oddziały instytucji kredytowych, banki spółdzielcze – 623</p> <p>Związek rewizyjny utworzony przez banki spółdzielcze – 1 (7 delegatur)</p> <p>KUKE SA – 1</p> <p>Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa – 1</p> <p>Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe – 39</p> <p>Zakłady ubezpieczeń z siedzibą w Polsce, oddziały zakładów ubezpieczeń państw członkowskich UE oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu oraz notyfikowane w Polsce zakłady ubezpieczeń – 649</p> <p>Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych – 65</p> <p>Zarządzający ASI – 2</p> <p>Domy maklerskie – 48</p> <p>Towarowe domy maklerskie – 1</p> <p>Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie SA – 1</p> <p>Bond Spot SA – 1</p> <p>Towarowa Giełda Energii SA – 1</p> <p>Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych SA – 1</p> <p>Izba Rozliczeniowa Giełd Towarowych SA – 1</p> <p>Zagraniczne firmy inwestycyjne działające w formie oddziału – 1</p> <p>Krajowe instytucje płatnicze</p>	<p>Rejestr KNF podmiotów sektora bankowego;</p> <p>Rejestr KNF podmiotów sektora ubezpieczeniowego;</p> <p>Rejestr KNF spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych</p> <p>http://zrbs.pl/zwiazek/delegatur/</p> <p>https://www.knf.gov.pl/dla_ryнку/PODMIOT_Y_ryнку/kapitalowego/Wykaz_TFI_i_FI_HTML.html</p> <p>https://www.knf.gov.pl/dla_ryнку/PODMIOT_Y_ryнку/kapitalowego/Do myMakler.html</p> <p>https://www.knf.gov.pl/dla_ryнку/Rejestry_i_Ewidencje/index.html</p> <p>https://erup.knf.gov.pl/View/faces/subjectsList.xhtml</p> <p>https://www.knf.gov.pl/dla_ryнку/PODMIOT_Y_ryнку/kapitalowego/dys trybut_jednost_uczestn.html</p> <p>https://www.knf.gov.pl/dla_ryнку/PODMIOT_Y_ryнку/kapitalowego/AFI_osoby_prawne.html</p> <p>https://www.knf.gov.pl/dla_ryнку/esp/</p>	<p>Prawo żądania od osób ubiegających się o zatrudnienie podania informacji o skazaniu za niektóre typy przestępstw (w formie oświadczenia lub zaświadczenia z KRK). Możliwość weryfikacji kandydatów do pracy oraz zatrudnionych pod kątem niekaralności, lepszy dobór kadr, lepsza ochrona interesów pracodawców i klientów, wzrost stabilności sektora.</p>

<p>9) poz. 56, z późn. zm.); spółka zarządzająca, o której mowa w art. 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, oraz oddział spółki zarządzającej, o którym mowa w art. 270 ust. 1 tej ustawy;</p> <p>10) spółka mająca siedzibę na terytorium państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, zarządzająca funduszem inwestycyjnym działającym zgodnie z aktami prawnymi wydawanymi przez instytucje i organy Unii Europejskiej, regulującymi zasady zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe, o której mowa w art. 276 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, oraz oddział takiej spółki utworzony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>11) zarządzający z UE, o którym mowa w art. 2 pkt 10c ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, oraz oddział zarządzającego z UE, o którym mowa w art. 276a ust. 2 tej ustawy;</p> <p>12) osoba prawna mająca siedzibę na terytorium państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, zarządzająca alternatywnym funduszem inwestycyjnym na podstawie zezwolenia wydanego przez właściwy organ państwa jej siedziby, działająca zgodnie z aktami prawnymi wydawanymi przez instytucje i organy Unii Europejskiej, regulującymi działalność zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, o której mowa w art. 276i ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, oraz oddział takiej osoby prawnej utworzony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>13) przedstawiciel funduszu zagranicznego, o którym mowa w art. 256 ust. 1f ustawy z dnia</p>	<p>– 40</p> <p>Biura usług płatniczych – 1303</p> <p>Dystrybutorzy jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych – podmioty inne niż podmiot prowadzący działalność maklerską – 93</p> <p>Agenci firm inwestycyjnych – osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej – 33</p> <p>Agencje informacyjne w rozumieniu art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 25 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych – 4</p> <p>Krajowy Fundusz Kapitałowy SA – 1</p> <p>Powszechne towarzystwo emerytalne – 12 oraz pracownicze towarzystwo emerytalne – 3</p> <p>Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – 1</p> <p>Centra usług wspólnych – 936 (wszystkie – bez podziału na sektor)</p>	<p>https://www.knf.gov.pl/dla_ryнку/PODMIOT_Y_ryнку/Podmioty_ryнку_emerytalnego/pte_pfe_podmioty.html</p> <p>https://www.knf.gov.pl/dla_ryнку/PODMIOT_Y_ryнку/Podmioty_ryнку_emerytalnego/pte_ofe_podmioty.html</p> <p>http://www.pbuk.pl/pl/</p> <p>http://www.pulshr.pl/bpo/centra-uslug-bpo-ssc-w-polsce-gdzie-najwiecej-pracy,35572.html</p>	
---	--	---	--

<p>27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;</p> <p>14) alternatywna spółka inwestycyjna, o której mowa w art. 8a ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;</p> <p>15) zarządzający ASI, o którym mowa w art. 8b ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;</p> <p>16) podmiot z siedzibą lub miejscem zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, prowadzący, na podstawie zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego, działalność w zakresie pośrednictwa w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych lub tytułów uczestnictwa funduszy zagranicznych oraz funduszy inwestycyjnych otwartych z siedzibą w państwach należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, o którym mowa w art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;</p> <p>17) instytucja pożyczkowa, o której mowa w art. 5 pkt 2a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2016 r. poz. 1528, z późn. zm.), mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego lub Konfederacji Szwajcarskiej;</p> <p>18) związek rewizyjny utworzony przez banki spółdzielcze, o którym mowa w art. 15 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. z 2016 r. poz. 1826, z późn. zm.);</p> <p>19) jednostka zarządzająca systemem ochrony, o której mowa w art. 22d ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających;</p> <p>20) agent rozliczeniowy, o którym mowa w art. 2 pkt 1a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach</p>			
---	--	--	--

<p>płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003, z późn. zm.);</p> <p>21) biuro usług płatniczych, o którym mowa w art. 2 pkt 2a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;</p> <p>22) instytucja pieniądza elektronicznego, o której mowa w art. 2 pkt 10a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;</p> <p>23) organizacja płatnicza, o której mowa w art. 2 pkt 19c ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego;</p> <p>24) podmiot uczestniczący, o którym mowa w art. 2 pkt 22a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego;</p> <p>25) wydawca instrumentu płatniczego, o którym mowa w art. 2 pkt 35a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego;</p> <p>26) oddział unijnej instytucji płatniczej, o którym mowa w art. 96 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;</p> <p>27) oddział unijnej instytucji pieniądza elektronicznego, o którym mowa w art. 132y ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;</p> <p>28) oddział zagranicznej instytucji pieniądza elektronicznego, o którym mowa w art. 132zh ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;</p> <p>29) agencja ratingowa, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1060/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie agencji ratingowych (Dz. Urz. UE L 302 z 17.11.2009, str. 1, z późn. zm.);</p> <p>30) spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa, o której mowa w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2065, z późn. zm.);</p> <p>31) Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa,</p>			
--	--	--	--

<p>o której mowa w ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych;</p> <p>32) Krajowy Fundusz Kapitałowy, o którym mowa w art. 3 ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o Krajowym Funduszu Kapitałowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 901);</p> <p>33) powszechne towarzystwo emerytalne oraz pracownicze towarzystwo emerytalne, o których mowa w art. 8 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 870, z późn. zm.);</p> <p>34) Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, o którym mowa w art. 120 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2060, z późn. zm.);</p> <p>35) Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych Spółka Akcyjna, o której mowa w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 826, z późn. zm.);</p> <p>36) krajowy zakład ubezpieczeń, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 18 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1170, z późn. zm.);</p> <p>37) krajowy zakład reasekuracji, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 19 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;</p> <p>38) spółka celowa, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego;</p> <p>39) oddział, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 22 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;</p> <p>40) zagraniczny zakład ubezpieczeń, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 55 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności</p>			
--	--	--	--

<p>ubebezpieczeniowej i reasekuracyjnej, mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego;</p> <p>41) zagraniczny zakład reasekuracji, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 56 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego;</p> <p>42) zewnętrzna instytucja oceny wiarygodności kredytowej w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 58 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;</p> <p>43) główny oddział, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;</p> <p>44) dominujący podmiot ubezpieczeniowy, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;</p> <p>45) mieszany dominujący podmiot ubezpieczeniowy, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;</p> <p>46) Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., o którym mowa w art. 3 pkt 20 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1768, z późn. zm.);</p> <p>47) spółka, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1–6 lub ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;</p> <p>48) centralny depozyt papierów wartościowych, o którym mowa w art. 3 pkt 21a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;</p> <p>49) dom maklerski, o którym mowa w art. 95 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;</p> <p>50) zagraniczna firma inwestycyjna, o której mowa w art. 3 pkt 32 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, oraz oddział zagranicznej firmy inwestycyjnej, o którym mowa w art. 117 tej ustawy;</p>			
---	--	--	--

<p>51) oddział zagranicznej osoby prawnej prowadzącej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską, o którym mowa w art. 115 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;</p> <p>52) przedstawicielstwo zagranicznej firmy inwestycyjnej oraz przedstawicielstwo zagranicznej osoby prawnej, o których mowa w art. 116 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;</p> <p>53) spółka prowadząca rynek regulowany, o której mowa w art. 21 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;</p> <p>54) spółka prowadząca izbę rozliczeniową, o której mowa w art. 68a ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;</p> <p>55) spółka prowadząca izbę rozrachunkową, o której mowa w art. 68a ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;</p> <p>56) CCP, o którym mowa w art. 3 pkt 49 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;</p> <p>57) zatwierdzony podmiot publikujący, o którym mowa w art. 3 pkt 33a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;</p> <p>58) dostawca informacji skonsolidowanych, o którym mowa w art. 3 pkt 33b ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;</p> <p>59) zatwierdzony mechanizm sprawozdawczy, o którym mowa w art. 3 pkt 33c ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;</p> <p>60) instytucja rynku towarów giełdowych, o której mowa w art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1127, z późn. zm.);</p> <p>61) podmiot, o którym mowa w art. 9 ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, prowadzący na podstawie zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego rachunki lub rejestry towarów giełdowych</p>			
---	--	--	--

<p>w rozumieniu tej ustawy;</p> <p>62) Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych S.A.;</p> <p>63) podmiot niebędący bankiem ani instytucją kredytową, który prowadzi działalność gospodarczą w zakresie udostępniania składników majątkowych na podstawie umowy leasingu.</p> <p>Podmiotem sektora finansowego w rozumieniu ustawy jest także:</p> <p>1) przedsiębiorca mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, któremu bank, w drodze umowy, powierzył wykonywanie czynności zgodnie z art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;</p> <p>2) przedsiębiorca mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, któremu spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa powierzyła, w drodze umowy, pośrednictwo w zawieraniu i zmianie umów o wykonywanie czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, zgodnie z art. 9a ust. 1 tej ustawy, lub któremu spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa powierzyła wykonywanie czynności faktycznych związanych z wykonywaniem czynności, o których mowa w art. 3 ust. 1 tej ustawy, zgodnie z art. 9b tej ustawy;</p> <p>3) przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny, o których mowa w art. 4 ust. 1 oraz art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168, z późn. zm.), któremu towarzystwo funduszy inwestycyjnych powierzyło wykonywanie czynności na podstawie umowy, o której mowa w art. 45a ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;</p> <p>4) przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny, o których mowa w art. 4 ust. 1 oraz art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, któremu zarządzający</p>			
--	--	--	--

<p>ASI powierzył wykonywanie czynności na podstawie umowy, o której mowa w art. 70g ust. 1 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;</p> <p>5) przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny, o których mowa w art. 4 ust. 1 oraz art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, któremu depozytariusz, zgodnie z art. 81i ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, powierzył wykonywanie czynności w zakresie związanym z realizacją funkcji przechowywania aktywów funduszu albo alternatywnej spółki inwestycyjnej;</p> <p>6) przedsiębiorca, któremu krajowa instytucja płatnicza powierzyła wykonywanie określonych czynności, zgodnie z art. 86 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;</p> <p>7) przedsiębiorca, któremu biuro usług płatniczych powierzyło wykonywanie określonych czynności, zgodnie z art. 121 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;</p> <p>8) przedsiębiorca, któremu krajowa instytucja pieniądza elektronicznego powierzyła wykonywanie określonych czynności, zgodnie z art. 132v ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;</p> <p>9) przedsiębiorca, za pośrednictwem którego krajowa instytucja pieniądza elektronicznego dokonuje wykupu pieniądza elektronicznego, zgodnie z art. 132t ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;</p> <p>10) podmiot mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, uprawniony do prowadzenia rachunków papierów wartościowych, któremu pracowniczy fundusz emerytalny powierzył prowadzenie rachunków ilościowych, zgodnie z art. 101 ust. 2 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;</p> <p>11) podmiot mający siedzibę na</p>			
---	--	--	--

<p>terytorium państwa członkowskiego, uprawniony do prowadzenia działalności w zakresie zarządzania portfelami, w skład którego wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych, i posiadający zezwolenie na wykonywanie tej działalności, któremu pracowniczy fundusz emerytalny powierzył zarządzanie aktywami funduszu, zgodnie z art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych;</p> <p>12) podmiot mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, któremu zakład ubezpieczeń powierzył wykonywanie czynności ubezpieczeniowych, o których mowa w art. 4 ust. 7 pkt 3, ust. 8 lub 9 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, zgodnie z art. 73 ust. 1 tej ustawy;</p> <p>13) podmiot mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, któremu zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji powierzył wykonywanie czynności, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 2, 4 lub ust. 5 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, zgodnie z art. 73 ust. 2 tej ustawy;</p> <p>14) podmiot mający siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, któremu zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji powierzył wykonywanie funkcji należących do systemu zarządzania, zgodnie z art. 73 ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej;</p> <p>15) przedsiębiorca lub przedsiębiorca zagraniczny, o których mowa w art. 4 ust. 1 oraz art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, któremu firma inwestycyjna, o której mowa w art. 3 pkt 33 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, w drodze umowy, powierzyła wykonywanie określonych czynności, zgodnie z art. 81a tej ustawy;</p> <p>16) pośrednik kredytu hipotecznego,</p>			
---	--	--	--

<p>o którym mowa w art. 4 pkt 15 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. poz. 819);</p> <p>17) agent, o którym mowa w art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami;</p> <p>18) pośrednik kredytowy, o którym mowa w art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim;</p> <p>19) agent, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych;</p> <p>20) agent firmy inwestycyjnej, o którym mowa w art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi;</p> <p>21) agent ubezpieczeniowy, o którym mowa w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń (Dz. U. poz. 2486);</p> <p>22) agent oferujący ubezpieczenia uzupełniające, o którym mowa w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń;</p> <p>23) broker ubezpieczeniowy, o którym mowa w art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń;</p> <p>24) broker reasekuracyjny, o którym mowa w art. 3 pkt 4 ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń;</p> <p>25) podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim, wykonujący działalność agencyjną albo działalność brokerską na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 42 ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o dystrybucji ubezpieczeń, oraz oddział takiego podmiotu utworzony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>Uprawnienia i obowiązki podmiotu sektora finansowego określone w ustawie przysługują także:</p> <p>1) przedsiębiorcy mającemu siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, któremu podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 1 ustawy, powierzył, w drodze odrębnej umowy, wykonywanie czynności, zgodnie z art. 6a ust. 7</p>			
---	--	--	--

<p>ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe;</p> <p>2) przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznemu, o których mowa w art. 4 ust. 1 oraz art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, któremu przekazano wykonywanie powierzonych czynności zgodnie z art. 45a ust. 4b lub 4c, art. 70g ust. 4 lub art. 81j ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;</p> <p>3) podmiotowi mającemu siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, któremu podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 11 ustawy, przekazał, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawie z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi, wykonanie czynności w zakresie zarządzania portfelami pracowniczego funduszu;</p> <p>4) podmiotowi mającemu siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, innemu niż towarzystwo funduszy inwestycyjnych, zarządzającemu sekurytyzowanymi wierzytelnościami funduszu sekurytyzacyjnego, o którym mowa w art. 192 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi;</p> <p>5) podmiotowi, który świadczy usługi na rzecz podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 3 pkt 1–4, w ust. 1, 2 lub w art. 1 ust. 3 ustawy, z tym że przepisy ustawy stosuje się wyłącznie do osób ubiegających się o zatrudnienie lub zatrudnionych w tym podmiocie na stanowiskach związanych ze świadczeniem usług na rzecz podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 3 pkt 1–4, w ust. 1, 2 lub w art. 1 ust. 3 ustawy, jeżeli świadczenie tych usług jest związane z działalnością tych podmiotów uregulowaną w przepisach ustaw lub w bezpośrednio stosowanych przepisach prawa Unii Europejskiej,</p>			
--	--	--	--

<p>o których mowa w art. 2 ust. 3 pkt 1–4 oraz w ust. 1, 2 lub art. 1 ust. 3 ustawy, a w przypadku podmiotów, o których mowa w:</p> <p>a) art. 2 ust. 1 pkt 62 ustawy – jeżeli świadczenie tych usług jest związane z podstawową działalnością podmiotu, o którym mowa w tym ust. 1 pkt 62,</p> <p>b) art. 2 ust. 1 pkt 63 ustawy – jeżeli świadczenie tych usług jest związane z działalnością tych podmiotów, o której mowa w tym ust. 1 pkt 63;</p> <p>6) podmiotowi, który świadczy usługi na rzecz podmiotów z siedzibą na terytorium państwa należącego do Światowej Organizacji Handlu, niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej, prowadzących działalność na rynku finansowym i uprawnionych, zgodnie z prawem państwa, w którym mają siedzibę, do prowadzenia takiej działalności, o ile usługi te są bezpośrednio związane z przedmiotem podstawowej działalności tych podmiotów, z tym że przepisy ustawy stosuje się wyłącznie do osób ubiegających się o zatrudnienie lub zatrudnionych w tym podmiocie na stanowiskach związanych ze świadczeniem usług na rzecz takich podmiotów.</p>			
<p>Biura informacyjne Krajowego Rejestru Karnego oraz punkty informacyjne Krajowego Rejestru Karnego przy sądach powszechnych na terenie kraju</p>	<p>57 + 1</p>	<p>https://bip.ms.gov.pl/D ata/Files/_public/bip/krk/Old/wykaz_punkty_krk_update20160120.pdf</p>	<p>Na żądanie pracodawców z sektora finansowego kandydaci ubiegający się o zatrudnienie będą występować do Krajowego Rejestru Karnego w celu uzyskania informacji o niekaralności.</p>
<p>Osoby zatrudnione w podmiotach sektora finansowego oraz w podmiotach wykonujących na ich rzecz czynności związane z podstawową działalnością podmiotów sektora finansowego</p>	<p>Szacunkowo ok. 500 000 osób, z czego:</p> <ul style="list-style-type: none"> – liczba zatrudnionych w bankach – sprawozdanie KNF – 165 599, – agenci – 32 298, osoby fizyczne wykonujące czynności agencyjne – 	<p>Dane miesięczne sektora bankowego – sierpień 2017 r. https://www.knf.gov.pl/?articleId=56224&p_id=18</p> <p>Biuletyn roczny. Rynek ubezpieczeń 2016 r. Informacja o pośrednikach</p>	<p>Pracodawcy będą mogli żądać oświadczenia dotyczącego niekaralności lub informacji z KRK.</p>

	91 870, brokerzy – 1367	ubezpieczeniowych https://www.knf.gov.pl/?articleId=58844&p_id=18	
Osoby ubiegające się o zatrudnienie w podmiotach sektora finansowego oraz w podmiotach wykonujących na ich rzecz czynności związane z podstawową działalnością podmiotów sektora finansowego	Niemierzalna. Z dostępnych informacji wynika, że liczba wolnych miejsc pracy w dziale działalność finansowa i ubezpieczeniowa na koniec II kwartału 2017 r. wyniosła 3,2 tys.	Monitoring rynku pracy. Popyt na pracę w II kwartale 2017 r.	Pracodawcy będą mogli żądać oświadczenia dotyczącego niekaralności lub informacji z KRK.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Wprowadzenie możliwości kontroli niekaralności kandydatów do pracy było konsultowane w ramach prac nad projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego przedsiębiorców. Zaproponowano wówczas wprowadzenie zmian w Kodeksie pracy polegających na przyznaniu podmiotom nadzorowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego prawa żądania od kandydatów do pracy oświadczenia o niekaralności oraz regulację, zgodnie z którą podmioty te mogłyby występować, za zgodą osoby ubiegającej się o zatrudnienie, do Krajowego Rejestru Karnego w celu uzyskania informacji o niekaralności kandydata. W toku konsultacji nie kwestionowano istoty proponowanych rozwiązań. Zwracano jednak uwagę na potrzebę:

- zawężenia katalogu przestępstw, do pozostających w związku z rodzajem pracy, o której wykonywanie ubiega się kandydat,
- określenia stanowisk, na których możliwa byłaby weryfikacja kandydatów (pojawiały się też opinie o niezasadności tworzenia wykazu stanowisk),
- rozszerzenia zakresu podmiotowego projektowanych zmian, tak aby uprawnienie dotyczące weryfikacji kandydatów do pracy posiadały również podmioty wykonujące usługi na rzecz podmiotów sektora finansowego,
- niezamieszczania przepisów odnoszących się tylko do podmiotów sektora finansowego w Kodeksie pracy, który stanowi regulację o charakterze ogólnym,
- określenia wpływu karalności kandydata na proces rekrutacji przez wskazanie, że na określonym stanowisku może pracować wyłącznie osoba niekarana (wymóg niekaralności),
- odniesienia regulacji również do pracowników, którzy przetwarzają w systemie dane poufne,
- poszerzenia kręgu pracodawców, którym miałyby przysługiwać uprawnienie do uzyskiwania informacji o niekaralności kandydata do pracy, o podmioty z innych sektorów.

W projekcie ustawy proponuje się uwzględnienie większości uwag. Projekt został poddany prekonsultacjom z UKNF i ABSL, a następnie konsultacjom. Projekt został przekazany dnia 29 sierpnia 2017 r. z 30-dniowym terminem zgłaszania uwag do konsultacji m.in.: Komisji Nadzoru Finansowego, Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Biuru Rzecznika Finansowego, organizacjom zrzeszającym przedsiębiorców oraz instytucjom finansowym (w tym Związkowi Banków Polskich, Business Centre Club, Konfederacji Lewiatan, Krajowej Izbie Gospodarczej, Pracodawcom RP, Związkowi Przedsiębiorców i Pracodawców, Giełdzie Papierów Wartościowych, Izbie Domów Maklerskich, Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej, Izbie Zarządzających Funduszami i Aktywami, Związkowi Rzemiosła Polskiego, Polskiej Izbie Ubezpieczeń, Polskiej Izbie Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Krajowemu Związkowi Banków Spółdzielczych, Polskiej Organizacji Niebankowych Instytucji Płatności – Związkowi Pracodawców, Polskiemu Związkowi Funduszy Pożyczkowych, Polskiemu Stowarzyszeniu Inwestorów Kapitałowych, Stowarzyszeniu Emitentów Giełdowych, Związkowi Maklerów i Doradców, Związkowi Polskiego Leasingu, Konferencji Przedsiębiorstw Finansowych, Stowarzyszeniu Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Polskiej Izbie Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych). Ponadto projekt przekazano do zaopiniowania Radzie Dialogu Społecznego i reprezentatywnym organizacjom związkowym (w tym NSZZ Solidarność, OPZZ, Forum Związków Zawodowych).

Projekt został opublikowany w Biuletynie Informacji Publicznej RCL.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki												

		<p>i przyczyni się do zapobieżenia zatrudnianiu osób, które mogą stanowić potencjalne źródło nadużyć, co w konsekwencji powinno skutkować zwiększeniem bezpieczeństwa osób korzystających z usług od podmiotów sektora finansowego. W tej grupie znajdują się nie tylko klienci banków, firm inwestycyjnych i zakładów ubezpieczeń, ale także podmioty korzystające z centrów usług wspólnych. Polska w okresie kilku ostatnich lat stała się jednym z głównych krajów, w których powstają takie centra. Ich pracownicy w ramach świadczenia pracy mają zwykle dostęp do znajdujących się w systemach informatycznych informacji o majątku usługobiorców, a często mogą również dokonywać operacji związanych z tym majątkiem (przelewów pieniężnych, przesunięć w majątku obrotowym, operacji na rachunkach bankowych itp.). Pracownicy centrów usług wspólnych dla grup składających się z banków, firm inwestycyjnych lub zakładów ubezpieczeń mogą dokonywać operacji na aktywach klientów tych podmiotów. Wobec powyższego należy przypuszczać, że proponowana zmiana przyczyni się do zwiększenia atrakcyjności Polski jako miejsca lokowania centrów usług wspólnych, co może przyczynić się do wzrostu zatrudnienia. Podmioty sektora finansowego oraz podmioty wykonujące usługi na ich rzecz, chcąc skorzystać z uprawnienia polegającego na weryfikacji osoby ubiegającej się o zatrudnienie lub osoby zatrudnionej pod kątem niekaralności i żądając zaświadczeń z KRK do pracy, będą obowiązane zwrócić osobie ubiegającej się o zatrudnienie równowartość opłaty przewidzianą w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. poz. 861, z późn. zm.) w wysokości 30 zł w przypadku złożenia wniosku tradycyjnego lub 20 zł w przypadku wniosku złożonego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.</p>
--	--	---

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: skrócenie czasu procedur wewnętrznych	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: Osoba ubiegająca się o zatrudnienie i osoba zatrudniona w podmiotach sektora finansowego na żądanie pracodawcy będą przedkładać oświadczenie o niekaralności lub zaświadczenie z KRK. Takie uprawnienie będzie przysługiwać także podmiotom świadczącym na rzecz podmiotów sektora finansowego usługi związane z podstawową działalnością tych podmiotów sektora finansowego.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane przepisy umożliwią lepszy dobór kadry pracowniczej, przez poszerzenie kręgu pracodawców, którzy mogą żądać od osób ubiegających się o zatrudnienie podania danych o niekaralności, oraz mogą przyczynić się do zwiększenia zainteresowania inwestorów polskim rynkiem i w konsekwencji do wzrostu zatrudnienia.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	
------------------	--

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Planuje się, że ustawa wejdzie w życie w I kwartale 2018 r.
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
Po upływie 2 lat od dnia wejścia w życie projektu przeanalizowane zostaną dane dotyczące liczby zapytań do KRK w związku z przedmiotową ustawą. Jednocześnie do podmiotów sektora finansowego zostanie skierowana ankieta dotycząca liczby odmów zatrudnienia lub zakończenia zatrudnienia w związku z ujawnieniem faktu karalności osoby zatrudnionej lub ubiegającej się o zatrudnienie.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Warszawa, 23 stycznia 2018 r.

RAPORT Z KONSULTACJI

projektu ustawy o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego

I. Informacje ogólne.

Projekt *ustawy o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego* opracowany został w wykonaniu Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. Wprowadzenie możliwości kontroli niekaralności kandydatów do pracy było konsultowane w ramach prac *nad projektem ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy otoczenia prawnego przedsiębiorców*. Zaproponowano wówczas wprowadzenie zmian w *Kodeksie pracy* polegających na przyznaniu podmiotom nadzorowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego prawa żądania od kandydatów do pracy oświadczenia o niekaralności oraz regulację, zgodnie z którą podmioty te mogłyby występować za zgodą osoby ubiegającej się o zatrudnienie, do Krajowego Rejestru Karnego w celu uzyskania informacji o niekaralności kandydata. W toku konsultacji nie kwestionowano istoty proponowanych rozwiązań. Zwracano jednak uwagę na potrzebę:

- zawężenia katalogu przestępstw, do pozostających w związku z rodzajem pracy, o której wykonywanie ubiega się kandydat,
- określenia stanowisk, na których możliwa byłaby weryfikacja kandydatów (pojawiały się też opinie o niezasadności tworzenia wykazu stanowisk),
- rozszerzenia zakresu podmiotowego projektowanych zmian, tak aby uprawnienie dotyczące weryfikacji kandydatów do pracy posiadały również podmioty wykonujące usługi na rzecz podmiotów sektora finansowego,
- niezamieszczania przepisów odnoszących się tylko do podmiotów sektora finansowego w *Kodeksie pracy*, który stanowi regulację o charakterze ogólnym,
- określenia wpływu karalności kandydata na proces rekrutacji przez wskazanie, że na określonym stanowisku może pracować wyłącznie osoba niekarana (wymóg niekaralności),
- odniesienia regulacji również do pracowników, którzy przetwarzają w systemie dane poufne,
- poszerzenia kręgu pracodawców, którym miałyby przysługiwać uprawnienie do uzyskiwania informacji o niekaralności kandydata do pracy, o podmioty z innych sektorów.

W projekcie ustawy proponuje się uwzględnienie większości uwag. Projekt ustawy ma na celu ochronę własności podmiotów sektora finansowego i ich klientów, a w konsekwencji zwiększenie bezpieczeństwa obrotu, poprzez wprowadzenie przepisów umożliwiających weryfikację kandydatów do pracy i pracowników pod względem niekaralności, co pozwoli na prowadzenie bardziej ostrożnej polityki kadrowej, a przez to istotne zmniejszenie ryzyka

operacyjnego w działalności podmiotów sektora finansowego i tym samym ograniczenie ryzyka systemowego.

II. Przebieg konsultacji i opiniowania.

Projekt *ustawy o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego* został poddany prekonsultacjom z UKNF i ABSL, a następnie szerokim konsultacjom. Projekt został opublikowany w Biuletynie Informacji Publicznej RCL.

29 sierpnia 2017 r. projekt został przekazany do konsultacji publicznych i opiniowania następującym podmiotom:

- ABSL – Związek Liderów Sektora Usług Biznesu
- Agencja Rozwoju Przemysłu S.A.
- Business Centre Club
- Europejskie Centrum Konsumentek
- Federacja Przedsiębiorców Polskich
- Forum Związków Zawodowych
- Fundacja im. Stefana Batorego
- Fundacja Małych i Średnich Przedsiębiorstw
- Fundacja Republikańska
- Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych
- Główny Inspektor Pracy
- Instytut Badań nad Demokracją i Przedsiębiorstwem Prywatnym,
- Instytut Badań nad Gospodarką Rynkową
- Izba Domów Maklerskich
- Izba Pracodawców Polskich
- Izba Przemysłowo - Handlowa Inwestorów Zagranicznych w Polsce,
- Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami
- Konfederacja Lewiatan,
- Konferencja Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce Związek Pracodawców
- Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A.
- Krajowa Federacja Konsumentów,
- Krajowy Fundusz Kapitałowy S.A.,
- Krajowa Izba Biegłych Rewidentów
- Krajowa Izba Doradców Podatkowych
- Krajowa Izba Rozliczeniowa
- Krajowa Izba Doradców Restrukturyzacyjnych
- Krajowa Izba Gospodarcza,
- Krajowa Rada Komornicza
- Krajowa Rada Notarialna
- Krajowa Rada Radców Prawnych
- Krajowa Rada Spółdzielcza
- Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa
- Krajowe Stowarzyszenie Funduszy Poręczeńiowych
- Krajowy Związek Banków Spółdzielczych
- Naczelna Rada Adwokacka,
- Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług
- NSZZ Solidarność
- Ogólnopolski Związek Pracodawców Niepublicznych Operatorów Pocztowych
- Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
- Ogólnopolskie Stowarzyszenie Kupców Drobnej Wytwórczości
- Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

- Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości
- Polska Agencja Inwestycji i Handlu
- Polska Organizacja Francyzodawców
- Polska Organizacja Niebankowych Instytucji Płatności – Związek Pracodawców
- Polska Federacja Stowarzyszeń Rzeczoznawców Majątkowych
- Polska Izba Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych
- Polska Izba Gospodarcza Eksporterów, Importerów i Kooperacji
- Polska Izba Handlu
- Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji
- Polska Izba Komunikacji Elektronicznej
- Polska Izba Ochrony Osób i Mienia
- Polska Izba Ochrony
- Polska Izba Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych
- Polska Izba Rzeczoznawstwa Majątkowego
- Polska Izba Ubezpieczeń
- Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji
- Polska Rada Biznesu
- Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych
- Polskie Forum HR
- Polski Fundusz Rozwoju
- Polski Związek Funduszy Pożyczkowych
- Polski Związek Windykacji
- Polskie Towarzystwo Gospodarcze
- Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
- Prezes GUS
- Prezes NBP
- Prezes NIK
- Prezes PGRP
- Prezes UOKiK
- Prezes UZP
- Prezes Zarządu BFG
- Prezes Zarządu UFG
- Prezes ZUS
- Przewodniczący KNF
- Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa
- Rzecznik Finansowy
- Rzecznik Praw Obywatelskich
- Stowarzyszenie Agencji Zatrudnienia
- Stowarzyszenie Eksporterów Polskich
- Stowarzyszenie Emitentów Giełdowych
- Stowarzyszenie Inspektorów Pracy RP
- Stowarzyszenie Inwestorów Indywidualnych
- Stowarzyszenie Konsumentów Polskich
- Stowarzyszenie Księgowych w Polsce
- Stowarzyszenie Polskich Brokerów Polska Izba Brokerów
- Stowarzyszenie Towarzystw Funduszy Inwestycyjnych
- Stowarzyszenie Samozatrudnieni
- Szef CBA
- Szef Urzędu ds. Cudzoziemców
- Unia Metropolii Polskich
- Unia Miasteczek Polskich
- UNICORN Europejska Unia Małych i Średnich Przedsiębiorstw
- Związek Banków Polskich
- Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej
- Związek Maklerów i Doradców

- Związek Miast Polskich
- Związek Powiatów Polskich
- Związek Pracodawców AGD
- Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
- Związek Przedsiębiorstw Leasingowych,
- Związek Rzemiosła Polskiego,
- Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej.

Uwagi zgłosiły następujące podmioty:

- Związek Banków Polskich;
- Konfederacja Lewiatan;
- Krajowa Rada Komornicza;
- Izba Domów Maklerskich;
- ABSL;
- Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami,
- Polski Związek Instytucji Pożyczkowych,
- Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. komandytowa
- Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych S.A.
- Komisja Nadzoru Finansowego
- Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny
- Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych
- Bankowy Fundusz Gwarancyjny
- Główny Inspektor Pracy
- Prokuratura Generalna RP
- Narodowy Bank Polski
- Rzecznik Finansowy

Uwagi zgłoszone w ramach konsultacji i opiniowania dotyczyły w szczególności:

- odniesienia regulacji także do osób zatrudnionych;
- wprowadzenia wymogu niekaralności;
- uaktualniania informacji o niekaralności;
- relacji projektowanych przepisów do przepisów regulujących wymóg niekaralności;
- zastosowania weryfikacji również wobec obywateli innych krajów oraz obywateli RP w oparciu o informacje z rejestrów zagranicznych;
- zasadności uwzględnienia w projekcie wpisów na listy restrykcyjne;
- zakresu podmiotowego ustawy;
- katalogu przestępstw, których ma dotyczyć oświadczenie lub informacja z KRK

Propozycje zmian wniesione w ramach konsultacji publicznych i opiniowania zostały przeanalizowane.

Zgłoszone uwagi były także przedmiotem dyskusji na konferencji uzgodnieniowej w dniu 9 października 2017 r.

Szczegółowe omówienie uwag zgłoszonych w ramach konsultacji zostało przedstawione w załączniku – Tabeli do Raportu z konsultacji w sprawie projektu *ustawy o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego* zgodnie z wytycznymi zawartymi § 51 Regulaminu pracy Rady Ministrów.

III. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Zgodnie z opinią Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 14 września 2017 r., DPUE.920.1389.2017/2/SŻ,KWM projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej z zastrzeżeniami omówionymi w ww. piśmie.

IV. Podmioty, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji. Zainteresowanie pracami nad projektem w trybie ww. ustawy zgłosiła Kancelaria Prawna Krzysztof Rożko i Wspólnicy spółka komandytowa.

Załącznik do raportu z konsultacji projektu ustawy o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Jednostka redakcyjna projektu	Treść uwagi	Stanowisko MR
1.	Krajowa Rada Komornicza	Uwaga ogólna	<p>Nie ulega wątpliwości, że pracodawca może żądać od osób ubiegających się o zatrudnienie podania określonych danych tylko wówczas, gdy takie uprawnienie wynika z przepisów powszechnie obowiązującego prawa. Z uprawnieniem pracodawcy połączony wówczas musi być obowiązek kandydata do przedstawienia określonych informacji. <u>Wskazane uprawnienie podyktowane jednak być ustawowym warunkiem niekaralności, jako warunkiem możliwości ubiegania się o zatrudnienie na określonym stanowisku przez określony podmiot, a nie uznaniem pracodawcy.</u> Przedstawiony do zaopiniowania projekt ustawy przyznaje określonym podmiotom (podmiotom sektora finansowego) uprawnienia do żądania od kandydatów podania informacji, czy była skazana prawomocnym wyrokiem za określone umyślne przestępstwo (art 3 projektu), podczas gdy nie wszystkie akty prawne regulujące funkcjonowanie tych podmiotów przewidują jako wymóg zatrudnienia niekaralność kandydata. <u>Tym samym projekt przewiduje dodatkowe uprawnienie pracodawcy, niewynikające z wymogów ustawowych dotyczących zatrudniania pracowników.</u> W dalszej części projekt zakłada, że owa informacja udzielana jest w formie oświadczenia osoby, której</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Wprowadzenie wymogu niekaralności, a w konsekwencji zakazu zatrudniania osób karalnych w porównaniu do fakultatywnego żądania oświadczeń i zaświadczeń wydaje się rozwiązaniem mniej proporcjonalnym do celu regulacji. W projekcie zaproponowano rozwiązanie zgodnie, z którym stanowiska, na których możliwe będzie żądanie oświadczenia o niekaralności/skazaniu lub informacji z KRK, określono opisowo poprzez wskazanie zadań na nich realizowanych. Wprowadzenie wymogu niekaralności lub ustawowego obowiązku żądania</p>

		<p>informacje dotyczą (art. 4 projektu), przy czym pracodawca ma prawo żądać udokumentowania informacji, o których mowa w art 3, a udokumentowanie to może nastąpić wyłącznie na podstawie informacji z Krajowego Rejestru Karnego wydanej na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2017 r., poz. 678), wydanej nie wcześniej niż 3 miesiące przed dniem przedłożenia jej pracodawcy. Nieudzielenie przez osobę ubiegającą się o zatrudnienie informacji, o której mowa w art 3 lub art. 4 ust. 2 lub nieudokumentowanie informacji, o której mowa w art. 3 w trybie art. 4 ust. 3, a także nieudzielenie zgody, o której mowa w art. 3 ust. 2 lub udzielenie informacji potwierdzających skazanie prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo, o którym mowa w art. 3 lub potwierdzających wpisanie na listę, o której mowa w art 4 ust. 2, może stanowić przyczynę nienawiązania stosunku pracy lub niezawarcia innej umowy wymienionej w art. 1 ust 2.</p> <p>Z treści powyższych przepisów wynika, że w istocie projekt, odnoszący się do grupy podmiotów określanych jako „podmioty sektora finansowego”, zawiera wyłącznie zapis o prawie do żądania informacji o niekaralności, sposobie jej udzielenia i ewentualnie udokumentowania, jak również skutki nieudzielenia określonych informacji. <u>Projekt nie wprowadza natomiast wymogu niekaralności, jako warunku zatrudnienia na określonych stanowiskach.</u> <u>Podkreślenia wymaga, że konieczność udokumentowania spełnienia warunku niekaralności, w przypadku gdy wymóg niekaralności jest warunkiem</u></p>	<p>oświadczenia stanowiłoby obciążenie dla pracodawców (w tym przedsiębiorców), którzy zatrudniając pracowników na określonych stanowiskach byliby zobligowani do żądania oświadczenia (informacji z KRK) nawet w sytuacji, gdy w ich przekonaniu nie byłoby takiej potrzeby. Pozostawienie fakultatywności w tym zakresie wydaje się zasadne, ponieważ to właśnie pracodawcy będą ponosić odpowiedzialność w przypadku niezgodnego z prawem działania ich pracowników względem osób trzecich.</p>
--	--	---	--

		<p><u>zatrudnienia (powołania, mianowania) każdorazowo ustawodawca określa w akcie prawnym dotyczącym określonej grupy zawodowej.</u> Przykładowo, w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2017 r., poz. 1277 ze zm.) wskazuje się, że na stanowisko komornika może zostać powołana osoba, która nie była karana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i nie jest podejrzana o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe (art. 10 ust. 1 pkt. 4 i 5 ustawy). Według treści art. 12 ust. 1 i 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji do wniosku o powołanie na stanowisko komornika zainteresowany załącza życiorys i dokumenty potwierdzające spełnienie wymogów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 i 6-11, zaświadczenie albo oświadczenie, że nie jest przeciwko niemu prowadzone postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe. Zainteresowany może przedstawiać opinie, świadectwa i zaświadczenia. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Minister Sprawiedliwości zasięga z Krajowego Rejestru Karnego informacji o osobie zainteresowanej powołaniem na stanowisko komornika (art. 12a ustawy).</p> <p><u>Tym samym, jeżeli wymóg niekaralności jest ustawowym wymogiem zatrudnienia określonej osoby przez określony podmiot lub wymogiem powołania (mianowania) określonej osoby na określone stanowisko, zasady i tryb dokumentowania spełnienia tego obowiązku regulowany jest w akcie prawnym</u></p>	
--	--	---	--

			<p><u>dotyczącym danej grupy zawodowej.</u> <u>Nie kwestionując zasadności, by w niektórych przypadkach konieczne było, by osoba zatrudniania legitymowała się niekaralnością za określone przestępstwa, to jednak wskazać należy, że wymóg taki musi wynikać wprost z przepisów ustawy. Nie można jednym aktem prawnym upoważnić niektóre podmioty do badania określonych cech i przyznać uprawnienia do niezatrudnienia pracownika, pomimo iż pracownik spełnia wszelkie ustawowe warunki do zatrudnienia.</u> <u>Wydaje się więc, że jeżeli wola ustawodawcy jest, by w grupie podmiotów sektora finansowego nie mogły być zatrudniane osoby karane za określone przestępstwa, konieczne jest wprowadzenie stosownej regulacji do aktu prawnego regulującego daną dziedzinę.</u></p>	
2.	Izba Domów Maklerskich	Uwaga ogólna	<p>Brak uprawnienia do odbierania oświadczeń od osób zatrudnionych w podmiotach rynku finansowego</p> <p><u>Izba Domów Maklerskich (dalej „Izba”) zwraca uwagę, że projekt dotyczy jedynie kandydatów ubiegających się o zatrudnienie. Nie dotyczy natomiast aktualnych pracowników.</u> Jedyny wyjątek od tej reguły zawarty jest w art. 4 ust. 2 Projektu, który pozwala na objęcie badaniem niekaralności również aktualnych pracowników pracodawcy świadczącego usługi na rzecz podmiotów sektora finansowego. Przyjęcie takiego rozwiązania jest w ocenie Izby niespójne. Pozwala na weryfikację niekaralności osób pośrednio związanych z podmiotem rynku finansowego, który z założenia ma mniejsze znaczenie dla funkcjonowania</p>	<p>Uwaga uwzględniona. Przepisy będą miały zastosowanie również do osób zatrudnionych.</p>

			<p>podmiotu niż jego pracownik.</p> <p><u>Mając na uwadze powyższe, uprawnienie podmiotu do objęcia badaniem niekaralności powinno zostać w ocenie Izby rozszerzone również na aktualnych pracowników podmiotów sektora finansowego.</u></p>	
3.	ABSL	Uwaga ogólna	<p>Zaproponowane w projekcie rozwiązania wychodzą naprzeciw od dawna postulowanemu przez środowiska przedsiębiorców uprawnieniu do pozyskiwania informacji na temat karalności kandydatów oraz osób zatrudnionych. Obecnie obowiązujące przepisy w zakresie weryfikacji kandydatów do pracy nie przystają do realiów współczesnej gospodarki, a w szczególności nowoczesnego rynku pracy. Uprawnienia pracodawcy są ograniczone do minimum, które nie pozwala na ocenę wiarygodności kandydata i jego predyspozycji do wykonywania pracy. Rozszerzona ocena kandydatów ma szczególne znaczenie dla pracodawców, którzy powierzają swoim pracownikom mienie i informacje finansowe zarówno własne, jak i swoich kontrahentów. Dlatego też stan ten nie leży w interesie zarówno pracowników, pracodawców, jak i innych uczestników rynku. W naszej ocenie proponowana zmiana może w znaczący sposób przyczynić się do tworzenia również w Polsce wysoko profesjonalnych miejsc pracy i poprawy konkurencyjności polskiego rynku pracy.</p>	MPiT przyjmuje stanowisko.
4.	Konfederacja Lewiatan	Uwaga ogólna	<p>Konfederacja Lewiatan popiera przedstawiony projekt ustawy. Zaproponowane w projekcie rozwiązania wychodzą naprzeciw od dawna postulowanemu przez środowiska przedsiębiorców uprawnieniu do pozyskiwania informacji na temat karalności kandydatów do pracy, osób zatrudnianych. Ma to</p>	MPiT przyjmuje stanowisko.

			<p>szczególne znaczenie dla podmiotów sektora finansowego. Wiarygodność systemu finansowego, bezpieczeństwo danych, ochrona interesów uczestników, klientów w pełni uzasadnia wprowadzenie proponowanych rozwiązań w stosunku do podmiotów systemu finansowego, w tym podwykonawców.</p> <p>W ocenie Konfederacji Lewiatan wprowadzenie przedmiotowej regulacji umożliwi również tworzenie w Polsce większej liczby wysoko wyspecjalizowanych miejsc pracy związanych z obsługą międzynarodowych podmiotów z sektora usług finansowych.</p> <p><u>W przyszłości, w oparciu o doświadczenia zebrane w oparciu o projektowane rozwiązania, należy rozważyć rozszerzenie instytucji weryfikacji karalności na inne sektory działalności, w sytuacji kiedy osoby zatrudnione mają dostęp do mienia, poufnych danych podmiotów gospodarczych i ich klientów.</u></p>	
5.	Konfederacja Lewiatan	Uwaga ogólna	<p><u>Konfederacja Lewiatan postuluje, aby uprawnienie do weryfikacji niekaralności dotyczyło nie tylko osób ubiegających się o zatrudnienie, ale także osób już zatrudnionych.</u></p> <p>Art. 1 ust. 1 oraz art. 3 projektu przewidują wprost, że podmioty sektora finansowego będą mogły żądać informacji dotyczących niekaralności wyłącznie od osób ubiegających się o zatrudnienie (kandydatów). Jedynie w art. 4 ust. 2 Projektu przewidziano prawo żądania określonej informacji również od „osoby</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Przepisy będą miały zastosowanie również do osób zatrudnionych. Zgodnie z projektem podmiot sektora finansowego będzie mógł żądać od osoby zatrudnionej informacje o niekaralności/skazaniu, nie</p>

			<p>zatrudnionej”.</p> <p>W celu zminimalizowania ryzyk operacyjnych podmiotów sektora finansowego i ochrony uczestników rynku, zasadne jest przyznanie wskazanym podmiotom uprawnienia do weryfikacji niekaralności także w odniesieniu do osób już zatrudnionych, współpracujących. Należy tym samym uwzględnić w projekcie możliwość aktualizacji przez podmioty sektora finansowego informacji pozyskiwanych od osób zatrudnionych, współpracujących, np. raz na 4 lata. Należy mieć na uwadze, iż proponowane w art. 41 projektu ustawy Przepisów wprowadzających ustawę o ochronie danych osobowych rozwiązanie dotyczy kandydatów oraz pracowników, czyli osób już zatrudnionych.</p>	<p>częściej niż raz na 12 miesięcy, a także każdorazowo w przypadku gdy zamierza powierzyć pracownikowi nowy zakres obowiązków, których charakter uzasadnia pozyskanie informacji o niekaralności oraz gdy podejmie uzasadnione podejrzenie, że osoba zatrudniona została skazana za przestępstwo, o którym mowa w art. 3.</p>
6.	ABSL	Uwaga ogólna	<p><u>Chcielibyśmy także wskazać, że Projekt nie zezwala na żądanie zaświadczeń od pracowników. Oznacza to że nie ma możliwości weryfikacji czy zaświadczenie kandydata o niekaralności pozostaje aktualne.</u></p> <p>W naszej ocenie celowe byłoby więc wprowadzenie możliwości aktualizacji tych informacji. Taka aktualizacja mogłaby być ograniczona - tak czasowo (np. nie częściej niż raz w roku) i osobowo (tyko w odniesieniu do pracowników którzy mieli obowiązek przedłożenia zaświadczeń w ramach procesu rekrutacyjnego). Nie objęłaby więc osób obecnie zatrudnionych lub zatrudnionych w postępowaniach rekrutacyjnych wszczętych przed wejściem w życie ustawy.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Przepisy będą miały zastosowanie również do osób zatrudnionych. Zaproponowano przepisy przewidujące możliwość okresowej weryfikacji niekaralności (j.w.)</p>
7.	ABSL	Uwaga ogólna	<p>Polska w okresie ostatnich kilku lat stała się jednym z głównych krajów, w których lokalizują się centra świadczące profesjonalne usługi dla</p>	<p>MPiT przyjmuje wyjaśnienia.</p>

		<p>międzynarodowych klientów. Pracownicy takich centrów powinni mieć dostęp do znajdujących się w systemach informatycznych informacji o majątku usługobiorców, by móc dokonywać operacji związanych z tym majątkiem (dokonywanie przelewów pieniężnych, przesunięć w majątku obrotowym, operacji na rachunkach bankowych, prawach własności intelektualnej lub innych aktywach usługobiorcy itd.). Rosnącą grupą podmiotów są też centra usług dla grup spółek składających się z banków, firm inwestycyjnych lub zakładów ubezpieczeń w takich przypadkach pracownicy centrów usług wspólnych powinni móc dokonywać operacji na aktywach klientów tych podmiotów. Taka sytuacja oznacza, że dobierając kadrę do centrum usług należy zachować szczególną ostrożność, aby zminimalizować ryzyko zatrudnienia osoby, która mogłaby chcieć wykorzystać ów dostęp do własnych, nieuczciwych, celów. <u>Obecnie obowiązujące przepisy, co do zasady nie dopuszczają jednak sytuacji, w której pracodawca mógłby żądać od osoby ubiegającej się o zatrudnienie informacji o jej karalności. Brak możliwości uzyskania tych informacji od potencjalnego pracownika istotnie zwiększa ryzyko zatrudnienia osoby, która zechce wykorzystać swoją pozycję zawodową w złych zamiarach, powodując szkodę w mieniu, a także reputacji pracodawcy lub usługobiorcy jego usług.</u></p> <p><u>Ten stan rzeczy stanowi wyjątek w stosunku do rozwiązań w innych krajach europejskich, które dopuszczają sprawdzanie kandydatów do pracy pod kątem kryminalnej przeszłości (wśród nich są kraje</u></p>
--	--	--

			<u>takie jak: Wielka Brytania, Irlandia, Francja, Włochy).</u> <u>Proponowana zmiana legislacyjna pozwoli również</u> <u>zwiększyć inwestycyjną atrakcyjność Polski, co</u> <u>przyczyni się do wzrostu zatrudnienia.</u>	
8.	PWPW	Uwaga ogólna	<p>Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych S.A. jest jedynym w Polsce producentem banknotów zarówno na rynek polski (produkcja dla Narodowego Banku Polskiego), jak i rynek zagraniczny. PWPW S.A. zajmuje się również produkcją polskich dokumentów identyfikacyjnych takich jak: prawo jazdy, dowód osobisty czy paszport oraz druków zabezpieczonych, a także produktów na rynek komercyjny np. kart płatniczych.</p> <p>Odpowiednie zabezpieczenie całego cyklu wytworzenia produktów w PWPW S.A. ma niebagatelny wpływ na bezpieczeństwo wszystkich podmiotów sektora finansowego, o których mowa w projekcie ustawy. W obecnym stanie prawnym nie przysługują PWPW S.A. uprawnienia zezwalające na prowadzenie „postępowania sprawdzającego” wobec osoby ubiegającej się o zatrudnienie, a także wobec pracownika w zakresie danych o niekaralności. Objęcie PWPW S.A. możliwością żądania od kandydata do pracy informacji o niekaralności i jej weryfikacja – o którym mowa w projekcie ustawy – znacząco wpłynie na poziom bezpieczeństwa produkcji banknotów i dokumentów w PWPW S.A. oznacza to, że strony, tj. pracodawca, pracownik i klient poświadczają wzajemny, wysoki poziom zaufania, a tym samym wysoki poziom stosowanych standardów. Brak wyżej wymienionych uprawnień koliduje także z wymaganiami ustanowionymi przez Europejski Bank</p>	Uwaga uwzględniona.

			<p>Centralny (EBC) w związku z systemem produkcji banknotów euro. Obowiązek badania niekaralności kandydatów wynika również z wymagań certyfikacji nakładanych przez Europejską Federację ds. Druku i Komunikacji Cyfrowej – INTEGRAF dla normy ISO 1429:2013 o poziomach certyfikacji – „G” i „CB” – które obowiązują wszystkich znaczących producentów banknotów i dokumentów zabezpieczających na świecie. W wielu przypadkach wymagania międzynarodowych organizacji certyfikujących nakładają na PWPW S.A. obowiązek badania niekaralności nie tylko kandydatów do pracy, ale cyklicznie również pracowników zatrudnionych w PWPW S.A. Przykładem potwierdzającym zasadność takiego uregulowania mogą być relacje biznesowe z takimi podmiotami EBC, VISA MASTER CARD. Dotychczas PWPW S.A. odmawiało udzielania takich informacji nie znajdując odpowiedniego uzasadnienia w ustawodawstwie RP. Ponadto taki stan rzeczy utrudnia pozyskiwanie przez PWPW S.A. nowych klientów i rozwój sprzedaży na rynku międzynarodowym i może być przyczyną gorszej pozycji przetargowej PWPW S.A. Uzyskanie uprawnień do żądania informacji o niekaralności i jej weryfikacji zapewnia PWPW S.A. zachowanie najwyższych standardów bezpieczeństwa obowiązujących wszystkich znaczących producentów banknotów oraz dokumentów zabezpieczonych na świecie. <u>Reasumując proponujemy włączenie PWPW S.A. jako spółki skarbu państwa o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa polskiego oraz podmiotu związanego z funkcjonowaniem sektora</u></p>	
--	--	--	--	--

			<u>finansów publicznych, której produkty obecne są na rynku państw Unii Europejskiej oraz innych, do katalogu podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 3 projektu ustawy i nadanie uprawnień podmiotu sektora finansowego.</u>	
9.	Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych	Uwaga ogólna	<u>Proponujemy rozważyć zasadność uzupełnienia projektu ustawy o postanowienia dotyczące stworzenia prawnej do żądania przez uprawnionego pracodawcę od osoby już zatrudnionej udzielenia informacji (i jej weryfikacji), czy była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo. Analogicznie badanie niekaralności winno dotyczyć osób wykonujących pracę na podstawie: umowy zlecenia, umowy o świadczenie usług, umowy o dzieło, umowy agencyjnej albo na podstawie innej umowy o podobnym charakterze w trakcie jej obowiązywania.</u>	Uwaga uwzględniona. Przepisy będą miały zastosowanie również do osób zatrudnionych.
10.	Związek Banków Polskich	Uwaga ogólna	Pod względem zgodności Projektu z zasadami prawidłowej legislacji, <u>rozważenia wymaga konieczność wprowadzenia odwołania w ustawie – Prawo bankowe oraz ustawie o Krajowym Rejestrze Karnym do zasad określonych w Projekcie.</u>	Uwaga do rozważenia na posiedzeniu komisji prawniczej.
11.	Związek Banków Polskich	Uwaga ogólna	<u>W związku z projektem zmian w ustawie – Prawo bankowe w ramach przepisów wprowadzających ustawę o ochronie danych osobowych konieczne jest przesądzenie wzajemnego stosunku przepisów Projektu z brzmieniem zaproponowanego przez Ministerstwo Cyfryzacji nowego art. 13c ust. 1 – Prawo bankowe, upoważniającego pracodawcę do przedłożenia zaświadczenia o karalności z Krajowego</u>	Uwaga wyjaśniona w trakcie konferencji uzgodnieniowej. Zmiany dotyczące weryfikacji informacji o niekaralności osób zatrudnianych w podmiotach sektora finansowego będą procedowane w ramach <i>ustawy zasadach pozyskiwania</i>

			<u>Rejestru Karnego.</u>	<i>informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego.</i>
12.	Związek Banków Polskich	Uwaga ogólna	<u>Projekt, poza możliwością uzyskania informacji o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego, powinien upoważniać pracodawcę do otrzymania informacji o toczących się wobec kandydata do pracy postępowaniach w sprawie przestępstw określonych katalogiem z art. 3 Projektu.</u>	Uwaga nieuwzględniona. W trakcie konferencji uzgodnieniowej nie podjęto dyskusji na temat potrzeby pozyskiwania informacji o toczących się postępowaniach. Zwracano natomiast uwagę na potrzebę wprowadzenia cyklicznej weryfikacji pracowników oraz wprowadzenie możliwości weryfikacji w przypadku uzasadnionego podejrzenia, że osoba zatrudniona została skazana za przestępstwo, o którym mowa w art. 3, a także w przypadku gdy pracodawca zamierza powierzyć pracownikowi nowy zakres obowiązków, których charakter uzasadnia pozyskanie informacji o niekaralności.

13.	Związek Banków Polskich	Uwaga ogólna	<p><u>Projekt w zakresie prawa żądania przez pracodawcę informacji dotyczącej niekaralności odnosi się jedynie do kandydatów ubiegających się o zatrudnienie zarówno w ramach umowy o pracę, jak i innej wskazanej w art. 1 ust. 2, natomiast nie ma zastosowania w przypadku zmiany takiej umowy i np. powierzenia pracownikowi w ramach trwającej umowy o pracę stanowiska, w ramach którego w ocenie pracodawcy zweryfikowanie pracownika pod kątem niekaralności jest konieczne. Zatem projektowane zapisy ustawy winny zostać uzupełnione w tym zakresie.</u></p>	<p>Uwaga uwzględniona. Stanowisko analogiczne jak w pkt 5.</p>
14.	Związek Banków Polskich	Uwaga ogólna	<p><u>Zgodnie z art. 22¹ § 4 Kodeksu pracy pracodawca może żądać podania innych danych osobowych pracownika niż określone w tym przepisie, jeżeli obowiązek ich podania wynika z odrębnych przepisów. W świetle tego przepisu odrębne przepisy winny przewidywać obowiązek podania tych danych osobowych, czego nie przewidują przepisy Projektu, gdyż w art. 3 i art. 4 mowa jest o prawie pracodawcy do żądania danych, a nie obowiązku ich podania przez drugą stronę umowy.</u></p>	<p>Uwaga uwzględniona. W projektowanych przepisach wprowadza się obowiązek przedłożenia informacji dotyczących niekaralności/skazania, w przypadku gdy z takim żądaniem wystąpi podmiot sektora finansowego (lub podmiot działający na jego rzecz). Nieudzielenie informacji może stanowić przyczynę nienawiązania stosunku pracy lub niezawarcia innej umowy bez względu na podstawę prawną świadczenia pracy, a w</p>

				<p>przypadku osoby zatrudnionej, może stanowić przyczynę rozwiązania stosunku pracy lub innej umowy.</p>
15.	Związek Banków Polskich	Uwaga ogólna	<p><u>W odniesieniu do prawa pracodawcy do żądania udokumentowania informacji będącej przedmiotem oświadczenia kandydata, że nie był karany w postaci informacji z Krajowego Rejestru Karnego - Projekt zakłada obowiązek zwrotu opłaty poniesionej przez kandydata w związku z żądaniem udostępnienia informacji z KRK. Taka konstrukcja może wiązać się z trudnościami operacyjnymi po stronie pracodawcy wynikającymi ze zwrotu poniesionych kosztów (rachunki, przelewy etc.). W związku z tym proponuje się uzupełnienie zapisów Projektu o wskazanie, że alternatywnie z zapytaniem do KRK może wystąpić również pracodawca na podstawie upoważnienia kandydata do pracy.</u></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 10 prawo do uzyskania informacji o osobach, których dane osobowe zgromadzone zostały w Rejestrze przysługuje pracodawcom, w zakresie niezbędnym dla zatrudnienia pracownika, co do którego z przepisów ustawy wynika wymóg niekaralności, korzystania z pełni praw publicznych, a także ustalenia uprawnienia do zajmowania określonego stanowiska, wykonywania określonego zawodu lub prowadzenia określonej działalności gospodarczej.</p> <p>W projektowanych przepisach przewidziano rozwiązanie polegające na fakultatywnym żądaniu oświadczenia dot. niekaralności/ skazania lub informacji z KRK oraz</p>

				<p>możliwości zastosowania przez pracodawców fakultatywnych sankcji w przypadku nieudzielenia informacji lub udzielenia informacji potwierdzających skazanie za przestępstwo. W konsekwencji w projekcie nie ma ustawowego wymogu niekaralności, a także ustawowego wymogu ustalenia uprawnienia do zajmowania określonego stanowiska. Celowo projektowane rozwiązania oparto na fakultatywności. Pozostawienie fakultatywności w tym zakresie wydaje się zasadne, ponieważ to właśnie pracodawcy będą ponosić odpowiedzialność w przypadku niezgodnego z prawem działania ich pracownika względem osób trzecich.</p>
16.	Związek Banków Polskich	Uwaga ogólna	<p><u>W projekcie powinien znaleźć się zapis, który stanowiłby o tym, iż w przypadku oświadczenia nieprawdy przez kandydata może być to podstawą do rozwiązania stosunku pracy lub rozwiązania innej umowy wymienionej w art. 1 ust. 2 Projektu.</u></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Projekt przewiduje możliwość żądania udokumentowania informacji o</p>

				niekaralności/skazaniu.
17.	Związek Banków Polskich	Uwaga ogólna	<u>Na marginesie, należy również rozważyć redukcję opłaty za uzyskanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego. W naszej ocenie, opłata ma charakter fiskalny i nie znajduje odzwierciedlenia w rzeczywiście ponoszonych kosztach za utrzymanie i prowadzenie tego Rejestru.</u>	Uwaga nieuwzględniona. Kwestia wysokości opłaty nie jest przedmiotem projektu. Wysokość opłaty jest regulowana w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego.
18.	Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny	Uwaga ogólna	Proponujemy w projekcie ustawy o zasadach badania niekaralności kandydatów ubiegających się o zatrudnienie w podmiotach sektora finansowego zastąpienie pojęcia „sektor finansowy” pojęciem „rynek finansowy”, celem dostosowania nazewnictwa ww. projektu do obowiązujących regulacji tj. ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 196) oraz ustawy z dnia 5 sierpnia 2015 r. o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego i o Rzeczniku Finansowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 892).	Uwaga nieuwzględniona Pojęcie „sektora finansowego” jest szersze niż pojęcie „rynku finansowego”, gdyż obejmuje m.in. organy administracji publicznej, które choć same nie są uczestnikami obrotu na rynku finansowym, to ich zadania wiążą się z rynkiem finansowym.
19.	Generalny Inspektor Ochrony danych Osobowych	Uwaga ogólna	Projektodawca powinien także zweryfikować, czy przepisy ustawy odpowiadać będą art. 10 i innym przepisom w/w ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, które będzie mieć zastosowanie do przetwarzania szczególnych kategorii danych, jakimi są informacje o skazaniach od dnia 25 maja 2018 r.	Uwaga uwzględniona. Proponuje się doprecyzowanie przepisów poprzez wskazanie celu i okresu przetwarzania informacji, a także dodanie

				przepisu dot. zapewnienia przez podmioty odpowiednich środków (technicznych i organizacyjnych) do zabezpieczenia tych danych.
20.	Bankowy Fundusz Gwarancyjny	Uwaga ogólna do zakresu ustawy	<p>Projekt ustawy dotyczy wyłącznie badania niekaralności kandydatów ubiegających się o zatrudnienie w podmiotach sektora finansowego i nie daje możliwości weryfikacji niekaralności osób już zatrudnionych w tych instytucjach finansowych. Potrzeba takiego badania może jednak zaistnieć w przypadku, gdy:</p> <p>a) pracodawca podejmie uzasadnione podejrzenie, że pracownik został skazany za przestępstwo wymienione w projekcie ustawy już w trakcie trwania zatrudnienia lub</p> <p>b) pracodawca zamierza powierzyć pracownikowi nowy zakres obowiązków i w związku z charakterem tych obowiązków wskazana byłaby weryfikacja niekaralności pracownika.</p>	Uwaga uwzględniona.
21.	Generalny Inspektor Ochrony danych Osobowych	Uwaga ogólna do zakresu ustawy	<p>W uzasadnieniu do art. 1 projektu wskazano, iż na podstawie obowiązujących przepisów pracodawca może żądać informacji o niekaralności od osób ubiegających się o zatrudnienie tylko wówczas, gdy wymóg niekaralności wynika z odrębnych przepisów. Nie wydaje się ona być przez projektodawcę kwestionowana. Należy mieć na uwadze, iż o zastosowaniu zakazu zajmowania określonych stanowisk, wykonywania określonego zawodu lub prowadzenia określonej działalności orzekają sądy,</p>	<p>Uwaga wyjaśniona na konferencji uzgodnieniowej.</p> <p>W związku ze szczególnym charakterem działalności podmiotów sektora finansowego, zdecydowano się na wprowadzenie rozwiązań umożliwiających fakultatywne żądanie oświadczenia lub</p>

			<p>stosując art. 39 oraz art. 41 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137 z późn. zm.) oraz art. 22 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy. (Dz. U. z 2016 r. poz. 2137 z późn. zm.).</p> <p>Jednocześnie w zdaniu drugim wskazano, iż informacje o niekaralności pracownika mają istotne znaczenie dla firm działających na rynku finansowym. <u>Przedstawione w uzasadnieniu interesy uczestników rynku nie wydają się przemawiać za zmianą obecnie funkcjonujących zasad, o których mowa powyżej. Przyjęcie punktu widzenia projektodawcy może prowadzić do wzrostu poziomu przetwarzania tzw. danych wrażliwych w rozumieniu art. 27 ustawy o ochronie danych osobowych. Może także prowadzić do podobnych żądań wysuwanych przez podmioty innych sektorów gospodarki narodowej. W dalszej perspektywie może przełożyć się to na żądanie przedstawiania informacji o niekaralności przez wszystkich kandydatów do pracy. Administratorzy danych będą w takiej sytuacji zobowiązani do czynienia zadość zasadom przetwarzania danych wrażliwych, w tym do podwyższenia poziomu zabezpieczenia kartotek pracowniczych i ich ochrony przed nieupoważnionym dostępem. Wykonywanie tych obowiązków będzie wymagało zwiększonych działań kontrolnych ze strony organu ds. ochrony danych osobowych oraz inspektorów pracy. Także te konsekwencje projektu powinny zostać przez projektodawcę rozważone.</u></p>	<p>informacji z KRK od osób ubiegających się o zatrudnienie lub zatrudnionych na stanowiskach związanych z zarządzaniem mieniem podmiotu sektora finansowego lub osób trzecich, dostępem do informacji prawnie chronionych lub stanowiskach związanych z podejmowaniem decyzji obarczonych wysokim ryzykiem utraty mienia tego podmiotu sektora finansowego lub osób trzecich lub wyrządzenia innej znacznej szkody. Wprowadzono jednocześnie po stronie kandydata/pracownika obowiązek podania stosownych informacji na żądanie podmiotu sektora finansowego.</p> <p>Ponadto, w projektowanych przepisach rozstrzygnięto, że przepisy projektowanej ustawy nie będą miały zastosowania do osób, w stosunku do których w innych przepisach został uregulowany wymóg niekaralności. Pozostawienie</p>
--	--	--	--	--

				fakultatywności w tym zakresie wydaje się zasadne, ponieważ to właśnie pracodawcy będą ponosić odpowiedzialność w przypadku niezgodnego z prawem działania ich pracownika względem osób trzecich
22.	KNF	Tytuł	<p>Na wstępie należy zwrócić uwagę na tytuł Projektu ustawy o zasadach badania niekaralności kandydatów ubiegających się o zatrudnienie w podmiotach sektora finansowego, zwanego dalej „projektem”. Zgodnie z rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej (Dz. U. 2016 r. poz. 283), zwanym dalej „z.t.p.”, w tytule ustawy zamieszcza się m.in. ogólne określenie przedmiotu ustawy. Przedmiot ustawy określa się możliwie najzwięźle, jednakże w sposób adekwatnie informujący o jej treści (§ 16 i § 18 z.t.p.). W tytule projektu wskazuje się, że dotyczyć ma on „badania niekaralności” natomiast art. 1 projektu jako przedmiot ustawy określa „zasady weryfikacji informacji dotyczących niekaralności”. Zwrócić trzeba uwagę na fakt, że sama treść projektu nie tyle dotyczy wyłączenie weryfikacji niekaralności, co także całego procesu pozyskiwania informacji od osób ubiegających się o zatrudnienie (art. 2-7). W związku z powyższym trzeba zaproponować modyfikację tytułu projektu oraz jego zakresu określonego w art. 1 ust. 1 w następujący sposób: a) tytuł - „Ustawa o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności kandydatów ubiegających</p>	Uwaga uwzględniona.

			<p>się o zatrudnienie w podmiotach sektora finansowego", b) art. 1 ust. 1 - „Ustawa określa zasady pozyskiwania informacji dotyczących niekaralności kandydatów ubiegających się o zatrudnienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w podmiotach sektora finansowego”.</p>	
23.	Główny Inspektor Pracy	Art. 1 Art. 3	<p>Zgodnie z art. 1 ust. 2 projektu „przepisy ustawy stosuje się do osób ubiegających się o zatrudnienie na podstawie umowy o pracę, umowy zlecenia, umowy o świadczenie usług, umowy o dzieło, umowy agencyjnej albo na podstawie innej umowy o podobnym charakterze”. Z powyższego wynika, że możliwość weryfikacji niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie dotyczyłaby nie tylko pracowników, ale także osób świadczących pracę na podstawie umów cywilnoprawnych. <u>W takim przypadku właściwszym wydaje się przeformułowanie ww. przepisu i nadanie mu następującego brzmienia: „Przepisy ustawy stosuje się do osób ubiegających się o zatrudnienie w podmiotach sektora finansowego bez względu na podstawę prawną świadczenia pracy”.</u> Pozwoli to uniknąć wątpliwości w zakresie kwalifikowania danej umowy do katalogu umów wymienionych w art. 1 ust. 2 ustawy (w szczególności dotyczy to „innych umów o podobnym charakterze”).</p> <p>W konsekwencji zmiany wymagałyby również art. 3 i następne ustawy, w zakresie w jakim odwołują się do pojęcia pracodawcy, którym zgodnie z art. 3 Kodeksu pracy jest jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej, a także osoba fizyczna,</p>	Uwaga uwzględniona.

			jeżeli zatrudniają one pracowników.	
24.	Prokuratoria Generalna RP	Art. 1	Art. 1 ust 2 zakłada, iż umowa o dzieło, umowa zlecenia, umowa o świadczenie usług i umowa agencyjna tworzy stosunek zatrudnienia. Po pierwsze tak być nie musi, po wtóre zapis pozwala na swobodne omijanie regulacji poprzez ukształtowanie umowy cywilnoprawnej w sposób sytuujący ją poza zakres pojęcia „zatrudnienie”.	Uwaga uwzględniona poprzez zmianę przepisu zgodnie uwagą GIP.
25.	KNF	Art. 1	Przepis art. 1 ust. 3 projektu wskazuje wyłączenia zakresu zastosowania jego przepisów, w formule „Ustawa nie narusza wymogów względem założycieli, członków organów oraz pracowników podmiotów sektora finansowego określonych w odrębnych przepisach”. Formułą, która w praktyce prawodawczej jest stosowana w takich przypadkach, choć zastrzec należy, że jej prawidłowość legislacyjna jest wątpliwa, zakłada wskazanie, że przepisy danej ustawy nie naruszają przepisów innych ustaw - a więc w tym przypadku należałoby sformułować przepis: nie „Ustawa nie narusza wymogów...”, ale „Ustawa (przepisy ustawy) nie narusza (nie naruszają) przepisów określających wymogi...” (por. przykładowo art. 6 § 7 albo art. 299 § 3 ustawy - Kodeks spółek handlowych). Można jednak również rozważyć rezygnację z tej regulacji, gdyż w relacji norm projektu oraz odrębnych ustaw, określających dalej idące wymogi, zastosowanie znajdzie zasada lex posterior generalis non derogat legi priori speciali, przy czym uregulowania projektu będą ustawą ogólniejszą.	Uwaga uwzględniona Przepis został przeredagowany w taki sposób, aby z jego brzmienia jednoznacznie wynikało, że przepisy projektowanej ustawy nie będą miały zastosowania do osób, w stosunku do których w innych przepisach został uregulowany wymóg niekaralności.

26.	Związek Banków Polskich	Art.1.	<p><u>Projekt powinien umożliwiać podmiotom sektora finansowego badanie karalności nie tylko wobec kandydatów ubiegających się o pracę, ale również zatrudnionych przez podmiot sektora finansowego pracowników. Projekt powinien przewidywać możliwość weryfikacji niekaralności pracownika zatrudnionego w podmiotach sektora finansowego przez pracodawcę cyklicznie, przykładowo raz w ciągu roku.</u> Stan niekaralności pracownika zatrudnionego w podmiotach sektora finansowego może się zmieniać w czasie, dlatego konieczne jest wprowadzenie w Projekcie podstawy prawnej do żądania przez pracodawcę przedstawienia aktualnego zaświadczenia o niekaralności. Możliwym rozwiązaniem jest również wyodrębnienie szczególnej grupy pracowników, wykonujących szczególnego rodzaju czynności, które wymagają przedstawienia zaświadczenia o niekaralności co najmniej raz w roku, na żądanie pracodawcy. Z tych względów proponuje się odpowiednią zmianę brzmienia przepisu art. 1 Projektu na:</p> <p><i>„Art. 1. Ustawa określa zasady weryfikacji informacji dotyczących niekaralności kandydatów ubiegających się o zatrudnienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego.</i></p> <p><i>2. Przepisy ustawy stosuje się do osób ubiegających się o zatrudnienie oraz zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, umowy zlecenia, umowy o świadczenie usług, umowy o dzieło, umowy agencyjnej albo na podstawie innej umowy o podobnym charakterze.</i></p>	<p>Uwaga uwzględniona. Przepisy będą miały zastosowanie również do osób zatrudnionych. Zaproponowano przepisy przewidujące możliwość okresowej weryfikacji niekaralności.</p>
-----	-------------------------	--------	--	--

			<p>3. Ustawa nie narusza wymogów względem założycieli, członków organów oraz pracowników podmiotów sektora finansowego określonych w odrębnych przepisach.”</p> <p>W konsekwencji powyższej propozycji, zmianie powinien ulec także tytuł Projektu, który powinien objąć również pracowników zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego.</p>	
27.	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	Art. 1	<p><u>W naszej ocenie w Projekcie wymagane byłoby zdefiniowanie terminu „zatrudnienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”, w szczególności w przypadku umów innych niż umowa o pracę, przykładowo poprzez wskazanie iż chodzi o zatrudnienie do „wykonywania czynności na terytorium (...)” lub „na rzecz podmiotów wykonujących czynności na terytorium (...)” lub „w podmiotach wykonujących czynności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej”.</u></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Przez zatrudnienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej należy rozumieć wykonywanie czynności służbowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p>
28.	Konfederacja Lewiatan	Art. 1	<p>a. <u>Ustęp 2. Proponowany przepis ustępu 2 odnosi się do osób zatrudnionych. Wątpliwości może budzić kwestia zastosowania przepisów ustawy do osób wykonujących określone prace na rzecz podmiotów sektora finansowego, a prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą. Ustęp 2 proponuje się uzupełnić o odniesienie do osób współpracujących z podmiotami sektora finansowego, prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą.</u></p> <p>b. Ustęp 3. Zasadnie zaproponowano w ustawie</p>	<p>Uwaga uwzględniona poprzez zmianę brzmienia art. 1 ust. 2 i 3.</p>

			<p><u>szeroki zakres podmiotowy. Ustawa ma mieć zastosowanie zarówno do pracowników, jak osób zatrudnionych na innej podstawie. Tym samym w art. 1 ust. 3 należy odstąpić od posługiwania się pojęciem „pracownika”, który nie jest odrębnie zdefiniowany dla potrzeb ustawy i odnosi się zgodnie z Kodeksem pracy tylko do osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy. Ustępowi 3 proponuje się zatem nadać następujące brzmienie:</u></p> <p><u>„Ustawa nie narusza wymogów określonych w odrębnych przepisach względem założycieli, członków organów oraz osób, których mowa w ust. 2”.</u></p>	
29.	Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami	Art. 1	<p><u>W stosunku do projektowanego art. 1 ust. 2 wskazujemy, iż nie obejmuje on sytuacji kandydatów ubiegających się o powołanie na stanowisko członka rady nadzorczej. Zgodnie z art. 385 § 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (t.j. z 2017 r. poz. 1577, dalej „k.s.h.”) członkowie rady nadzorczej w spółce akcyjnej powołani są przez walne zgromadzenie, które podejmuje decyzje w drodze uchwały. Jednocześnie, w przeciwieństwie do członków zarządu z osobami takimi nie zawiera się odrębnej umowy o pracę czy też kontraktu menadżerskiego, a tym samym nie sposób stwierdzić, że ubiegają się oni o zatrudnienie na podstawie jakiegokolwiek umowy. W konsekwencji zdarzyły się sytuacje, w których sądy odmawiały towarzyszom udzielenia informacji o niekaralności do czasu faktycznego powołania danej osoby na stanowisko członka rady nadzorczej.</u></p> <p><u>W związku z powyższym proponujemy uzupełnienie projektowanego art. 1 ust. 2 o osoby ubiegające się o</u></p>	<p>Uwaga uwzględniona poprzez nadanie przepisowi brzmienia zgodnie z uwagą GIP (pkt 23).</p>

			<u>powołanie na stanowisko członka rady nadzorczej.</u>	
30.	Konfederacja Lewiatan	Art. 1	<p>Zgodnie z art. 1 ust 3 Projektu, ustawa nie narusza wymogów względem założycieli, członków organów oraz pracowników sektora finansowego określonych w odrębnych przepisach.</p> <p><u>W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych, postulujemy się wyrażne wskazanie w art. 1 ust. 3 projektu, że ustawa nie narusza również określonych w odrębnych przepisach wymogów względem osób ubiegających się o zatrudnienie.</u></p> <p><u>W dalszych pracach należy uwzględnić procedowane odrębnie zmiany, szczególnie w projekcie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o ochronie danych osobowych zawierające regulację szczególną Prawa Bankowego dotyczącą zbierania i przetwarzania danych osobowych osób ubiegających się o zatrudnienie i pracowników w zakresie karalności (m.in. w tym projekcie brak jest zamkniętego katalogu przestępstw).</u></p>	Uwaga uwzględniona.
31.	Prokuratura Generalna RP	Art. 2	<p>W art. 2 pkt 1-4 zbędnym powtarzaniem regulacji jest zwrot „w drodze outsourcingu w formie pisemnej”, gdyż zarówno art. 73 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, jak i art. 6a ustawy prawo bankowe wskazują, iż powierzenie takie musi być dokonane w takiej formie.</p>	Uwaga uwzględniona.
32.	Narodowy Bank Polski	Art. 2	<p>1. Ad art. 2 ust. 1 pkt 51 projektu ustawy.</p> <p>Wyrażenie „spółka, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał prowadzenie depozytu papierów wartościowych” proponujemy zastąpić używanym w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz w ustawie z dnia 29</p>	Uwagi uwzględnione.

		<p>lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym sformułowaniem: „spółka, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1-6 lub ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi”.</p> <p>Zakres terminów „spółka, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał prowadzenie depozytu papierów wartościowych” oraz „spółka, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 1-6 lub ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi” może być, jak się wydaje różny, a uzasadnienie projektu nie daje odpowiedzi na pytanie, jakie były przesłanki posłużenia się pierwszym z tych terminów przez projektodawcę na potrzeby wyliczenia zawartego w art. 2 ust. 1 projektu.</p> <p>2. Ad art. 2 ust. 1 pkt 53 i 54 projektu ustawy.</p> <p>1) Wymaga rozważenia sens zamieszczenia pkt 53 w art. 2 ust. 1 projektu. W świetle przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1636, z późn. zm.) platforma aukcyjna nie jest podmiotem, lecz jest prowadzona przez spółkę będącą operatorem, prowadzącą rynek regulowany, która uzyskała odrębne zezwolenie KNF na prowadzenie wspomnianej platformy. Spółka prowadząca rynek regulowany jest</p>	
--	--	---	--

			<p>już wyszczególniona w art.2 ust. 1 pkt 56 projektu.</p> <p>2) Ze względu na to, że termin „zagraniczna firma inwestycyjna” obejmuje „zagraniczną instytucję kredytową” (zob. art. 3 pkt 31 i 32 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi) rozważenia wymaga potrzeba odrębnego wyszczególnienia „zagranicznej instytucji kredytowej” w art. 2 ust. 1 pkt 54 projektu ustawy.</p> <p>3) Dodatkowo, proponujemy rozważyć, czy nie należałoby uzupełnić określonego w art. 2 ust. 1 katalogu podmiotów zaliczanych do sektora finansowego o pośredników kredytowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim. Pośrednicy kredytowi są objęci zakresem art. 2 ust. 3 pkt 11 projektu, podobnie jak pośrednicy kredytu hipotecznego. Niemniej jednak biorąc pod uwagę, że projektodawca w odrębnym punkcie wskazał pośredników kredytu hipotecznego, to naszym zdaniem w projekcie tym należałoby zastosować jednolite podejście i wskazać również w odrębnym punkcie pośredników kredytowych.</p>	
33.	KNF	Art. 2	<p>1. Należy rozważyć wyodrębnienie podmiotów publicznych: urzędów obsługujących organy państwa oraz podmiotów wykonujących władztwo publiczne: jak Narodowy Bank Polski, Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, Biuro Rzecznika Finansowego oraz Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny w odrębnej jednostce redakcyjnej. Odrębne ujęcie będzie adekwatne wobec pozycji ustrojowej tych podmiotów (lub organów</p>	<p>Ad. 1 Uwaga uwzględniona. Ad. 2 Uwaga uwzględniona. Ad. 3. Uwaga uwzględniona.</p>

		<p>władzy publicznej, dla których są one aparatem pomocniczym), nie są one przy tym podmiotami sektora Finansowego sensu stricto. Należy zatem rozciągnąć regulacje dotyczące podmiotów sektora finansowego na wskazane podmioty publiczne, na przykład uzupełniając art. 1 projektu o ust. 4 w brzmieniu: „Przepisy ustawy stosuje się także do: 1) Narodowego Banku Polski; 2) Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego; 3) Bankowego Funduszu Gwarancyjnego; 4) Biura Rzecznika Finansowego; 5) Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego.” (zob. podobną konstrukcję przy wyznaczaniu zakresu podmiotowego ustawy w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe, Dz. U. z 2016 r. poz. 2171, z późn. zm.).</p> <p>2. W art. 2 ust. 2 pkt 10 należy zamienić art. 28 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie finansowym, zwanej dalej „u.o.i.f.” na art. 27 tej ustawy. To art. 27 ust. 2-6 u.o.i.f. wyznacza bowiem warunki zawarcia przez spółkę prowadzącą rynek regulowany umowy skutkującej zmianą podmiotu dokonującego rozrachunku lub rozliczania transakcji (zob. prawidłowe przywołanie w art. 2 ust. 3 pkt 8 projektu).</p> <p>3. Projektodawcy wyznaczając zakres podmiotów, które będą beneficjentami nowych regulacji, zastosowali trzy formuły: „Podmiotem sektora finansowego w rozumieniu ustawy jest” (art. 2 ust. 1), „Podmiotem sektora finansowego w rozumieniu ustawy jest także” (art. 2 ust. 2) oraz</p>	
--	--	--	--

			<p>„Uprawnienia podmiotu sektora finansowego przewidziane w niniejszej ustawie przysługują także”. Ta trzecia kategoria podmiotów (art. 2 ust. 3) składa się z: podmiotów publicznych, które należy wyłączyć do odrębnej regulacji (o czym wyżej), podwykonawców działających na rzecz podmiotów świadczących usługi wobec strictly podmiotów sektora finansowego (outsourcing II stopnia) oraz podmiotów, które świadczą na rzecz strictly podmiotów sektora finansowego usługi inne niż w ramach ustawowo dozwolonego outsourcingu, lecz, które są bezpośrednio związane z przedmiotem podstawowej działalności tych podmiotów, a także podmioty, które świadczą usługi, w zakresie ustawowym, na rzecz podmiotów zagranicznych. Wyłączenie z tej grupy podmiotów publicznych, wskazanych w art 2 ust. 3 w pkt. 1-5, pozwala rozszerzyć definicję podmiotu sektora finansowego na pozostałe kategorie wyliczonych tam jednostek. Jeśli natomiast projektodawcy zdecydowałiby się na pozostawienie podmiotów trzeciej kategorii, wówczas konieczne byłoby przedstawienie szerszego uzasadnienia dla takiego rozstrzygnięcia różnicowania pozycji prawnej podmiotów podobnych, a także stwierdzenie, że podmioty kategorii trzeciej (wskazane w art. 2 ust. 3) nie tylko posiadają uprawnienia podmiotów sektora finansowego ale są związane obowiązkami wynikającymi z projektu.</p>	
34.	Prokuratoria Generalna RP	Art. 2	W art. 2 ust 3 nie jest zrozumiałe ograniczenie stosowania przepisów ustawy we wskazanych podmiotach wyłącznie do uprawnień. Oznacza to, iż	Uwaga uwzględniona. Przepis został zmieniony w tym zakresie.

			podmioty te nie wykonują obowiązków np. z zakresie usuwania z akt osobowych informacji o ukaraniu /art. 7 projektu/;	
35.	Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych	Art. 2	W zakresie art. 2 ust. 3 projektu <u>należy zweryfikować</u> , czy w przepisach regulujących działalność podmiotów w tym przepisie wymienionych nie występują wymogi niekaralności do zajmowania określonych stanowisk. Może to dotyczyć w szczególności osób zatrudnianych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1511 z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345 z późn. zm.).	Uwaga uwzględniona. Zweryfikowano listę podmiotów pod kątem zastosowania do nich przepisów wprowadzających wymóg niekaralności. Zgodnie z art. 22 ustawy <i>o rozpatrywaniu reklamacji przez podmioty rynku finansowego...</i> do pracowników Biura stosuje się odpowiednio przepisy o służbie cywilnej. Z kolei zgodnie z art. 4 ustawy <i>o służbie cywilnej</i> , w służbie cywilnej może być zatrudniona osoba, która: nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe. Co do zasady będzie miał zastosowanie art. 1 ust. 4, zgodnie z którym przepisy projektowanej ustawy nie będą miały zastosowania do osób, w

				stosunku do których w innych przepisach został uregulowany wymóg niekaralności. Przepisy ustawy będą miały zastosowanie do osób ubiegających się o pracę lub pracujących na rzecz Biura na podstawie innej umowy niż umowa o pracę.
36.	Prokuratoria Generalna RP	Art. 2	<p>W art. 2 ust 3 pkt 11 wymaga doprecyzowania. Po pierwsze pojęciem nieostrym jest „prowadzenie działalności na rynku finansowym”. W szerokim rozumieniu tego pojęcia podmiotem takim będą np. firmy leasingowe. Zważywszy, iż regulacja ma dotyczyć „podmiotów, które świadczą usługi” tym, którzy prowadzą owa działalność brak precyzyjnego określenia zakresu powoduje, iż podmiotowy zakres regulacji może się rozciągać daleko poza zakres sektora finansowego. Po wtóre zaś pojęcie „związanie bezpośrednio z przedmiotem podstawowej działalności” wymaga przereformowania w sposób, który ograniczy jego stosowanie do rzeczywistych usług w regulowanym sektorze.</p> <p>O ile jeszcze zapis nie budzi wątpliwości co podmiotów, których podstawowy zakres działalności jest regulowany ustawowo /prawo bankowe czy ubezpieczeniowe/ o tyle sytuacja, w której przepis będzie się odnosił do kontrahentów podmiotów w formie spółek prawa handlowego powoduje znaczne wyjście poza cele regulacji. Spółki takie mogą mieć</p>	Uwaga wyjaśniona na konferencji uzgodnieniowej.

			<p>jako podstawowe cele działalności wpisane dowolne PKD a jedynie jednym z nich działalność na rynku finansowym. Jednocześnie ze względu na odwołanie wyłącznie do ust 1 powoduje, że wykonywanie usług na rzecz takich podmiotów jak NBP czy BFG jest poza zakresem regulacji. Oznacza to również, iż poza zakresem regulacji znajdzie się sytuacja „podwójnego outsourcingu” – podmiot o którym mowa w ust 2 pkt 1 – 4 podlega regulacji, zaś jeżeli zdecyduje się zawrzeć umowę, na mocy której część usług w zakresie podstawowej działalności zostanie przekazana dalej to ustawa nie będzie już miała zastosowania.</p>	
37.	Polski Związek Instytucji Pożyczkowych	Art. 2	<p>Przedłożony do konsultacji projekt przewiduje stosownie do art. 2 ust. 2 pkt. 11, iż przewidziane w niej uprawnienia przysługiwać będą m.in. pośrednikom kredytu hipotecznego, działającym na podstawie Ustawy z dn. 23 marca 2017 r. o kredycie hipotecznym oraz o nadzorze nad pośrednikami kredytu hipotecznego i agentami (Dz. U. z 2017 r., poz. 819). <u>Uważamy za celowe i rekomendujemy poszerzenie tego katalogu także o pośredników kredytu konsumenckiego, których status prawny regulują odpowiednie przepisy Ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim.</u> Podmioty te prowadzą działalność regulowaną oraz podlegają obowiązkowi ujawnienia w rejestrze urzędowym. Pośrednicy kredytu konsumenckiego również winni posiadać narzędzia prawne w zakresie kontroli niekaralności zatrudnianych przez siebie pracowników, za czym przemawia potrzeba ochrony interesów konsumentów nabywających usługi finansowe za ich pośrednictwem.</p>	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie uzupełnienia katalogu podmiotów sektora finansowego o pośredników kredytu konsumenckiego.</p>

		<p>Polski Związek Instytucji Pożyczkowych dostrzega szczególną wagę działalności Biur Informacji Gospodarczej dla praktyki sektora finansowego, a także zrzesza jedno z Biur w swojej organizacji. Biura te działają w oparciu o reżim prawny wyznaczony w szczególności przepisami Ustawy z dnia 31 lipca 2014 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych. W swojej działalności Biura mają do czynienia z poufną informacją gospodarczą, której ochrona winna być traktowana priorytetowo. <u>Uważamy zatem za celowe i potrzebne, aby Biura Informacji Gospodarczej zostały włączone do katalogu podmiotów, do których stosuje się przepisy projektowanej ustawy tak jak do podmiotów sektora finansowego, stosownie do projektowanego art. 2 ust. 3.</u></p> <p>Ponadto zwracamy uwagę, że podmioty sektora finansowego, w tym także niebędące bankami, często korzystają z usług instytucji rynku pracy, polegających na wsparciu przy rekrutacji kandydatów do pracy, a także wykorzystywaniu personelu zatrudnianego przez takie instytucje w formie pracy tymczasowej lub outsourcingu kadrowego („leasing pracowniczy”). <u>W polskim systemie prawnym usługi tego rodzaju stanowią działalność regulowaną i mogą być świadczone co do zasady przez agencje zatrudnienia działające w oparciu o przepisy Ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.</u></p> <p><u>W świetle opiniowanego projektu, agencje zatrudnienia nie zostały włączone do kręgu podmiotów, które traktowane są jak podmioty sektora finansowego (art. 2 ust. 3). Przyznanie im takiego</u></p>	
--	--	---	--

		<p><u>uprawnienia w ramach procedowanego projektu uznajemy tymczasem również za potrzebne i celowe, gdyż osoby zatrudniane przez nie w ramach pracy tymczasowej lub outsourcingu lub rekrutowane na zlecenie do pracy w instytucji finansowej, również powinny podlegać możliwości kontroli celem stwierdzenia niekaralności za przestępstwa wskazane w projekcie. Postulujemy zatem rozszerzenie uprawnień przewidzianych w art. 2 Projektu poprzez uwzględnienie w ust. 3 tego przepisu agencji zatrudnienia działających w oparciu o odpowiednie przepisy Ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ilekroć świadczą one usługi rekrutacyjne lub usługi udostępniania personelu na rzecz podmiotów sektora finansowego wskazanych w projektowanej Ustawie. Warunku powyższego w naszej ocenie nie spełnia, zarówno w stosunku do agencji zatrudnienia jak i Biur Informacji Gospodarczej, projektowany art. 2 ust. 3 pkt. 11, gdyż zastosowane w nim kryterium kwalifikujące danego usługodawcę świadczącego usługi na rzecz podmiotu sektora finansowego do bycia objętym przepisami ustawy w postaci „bezpośredniego związania z przedmiotem podstawowej działalności” w naszej ocenie jest nazbyt niejasne, niedookreślone, dopuszczające skrajnie różne oceny i nie dające się jednoznacznie zakwalifikować, a wręcz sugerujące powiązania kapitałowe, nie kontraktowe. W szczególności brzmienie to zdaje się sugerować stosunek podwykonawstwa (działalność pod względem przedmiotowym współtworzącą działalność podmiotu sektora finansowego).</u></p>	
--	--	---	--

38.	Izba Domów Maklerskich	Art. 2	Izba wskazuje, iż w art. 2 ust. 2 pkt 11 ustawodawca posługuje się pojęciem „firma inwestycyjna”, które nie zostało zdefiniowane w projekcie. W tej sytuacji powinno ono zostać zdefiniowane lub zastąpione odesłaniem do właściwej definicji.	Uwaga uwzględniona.
39.	Konfederacja Lewiatan	Art. 2	<p>a) <u>Konfederacja Lewiatan postuluje wyraźne wskazanie w art. 2 projektu, że podmiotem sektora finansowego w rozumieniu ustawy jest też:</u></p> <p>☐ <u>podmiot niebędący bankiem ani instytucją kredytową, który prowadzi działalność gospodarczą w zakresie udostępniania składników majątkowych na podstawie umowy leasingu;</u></p> <p>☐ <u>podmiot niebędący bankiem ani instytucją kredytową, który prowadzi działalność gospodarczą w zakresie udzielania pożyczek.</u></p> <p>Projekt ustawy wprowadza zamknięty katalog podmiotów sektora finansowego oraz podmiotów świadczących usługi na rzecz podmiotów sektora finansowego, które uzyskają uprawnienie do weryfikacji karalności kandydatów ubiegających się o zatrudnienie. Katalog ten obejmuje m.in. instytucje finansowe w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, mających siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz instytucje pożyczkowe, o których mowa w art. 5 pkt 2a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim.</p>	<p>Ad. lit. a Uwaga uwzględniona poprzez dodanie do katalogu podmiotów sektora finansowego podmiotu niebędącego bankiem ani instytucją kredytową, który prowadzi działalność gospodarczą w zakresie udostępniania składników majątkowych na podstawie umowy leasingu.</p> <p>Zgodnie z projektem podmiotem sektora finansowego jest też instytucja pożyczkowa, o której mowa w art. 5 pkt 2a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2016 r. poz. 1528 oraz z 2017 r. poz. 819), mająca siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej.</p> <p>Ad. lit. b Uwaga uwzględniona poprzez zmianę brzmienie art. 2</p>

		<p><u>Zdefiniowanie instytucji finansowych poprzez odwołanie do rozporządzenia nr 575/2013 wymaga jeszcze doprecyzowania. Zgodnie z powołanym rozporządzeniem, instytucją finansową jest przedsiębiorstwo, którego podstawową działalnością jest nabywanie pakietów akcji lub wykonywanie co najmniej jednego spośród rodzajów działalności wymienionych w pkt 2-12 i pkt 15 załącznika I do dyrektywy 2013/36/UE. Załącznik zaś wskazuje jako jeden z rodzajów wykonywanej działalności udzielanie kredytów (w wersji angielskiej: lending) oraz leasing finansowy (w wersji angielskiej: financial leasing). Na tle ww. definicji powstają wątpliwości, w jakim zakresie leasingodawcy objęci będą regulacją projektowanej ustawy. Wydaje się, że w obecnym brzmieniu projekt odnosi się wyłącznie do podmiotów, których podstawowa działalność obejmuje leasing finansowy (nie zostały określone jednoznaczne kryteria ilościowe, dlatego nie jest jasne, czy już zawarcie jednej umowy leasingu finansowego pozwala na uznanie, że przedsiębiorca jest podmiotem sektora finansowego w rozumieniu Projektu), bądź zawierają z konsumentami umowy leasingu z obowiązkiem nabycia przedmiotu leasingu przez konsumenta (w takim przypadku objęci są definicją „instytucji pożyczkowej”).</u></p> <p><u>Poza zakresem projektowanej ustawy znajdowałyby się podmioty zawierające umowy leasingu operacyjnego. Nie jest też jasne, czy instytucja finansową objętą zakresem projektowanej ustawy jest przedsiębiorca, którego podstawową działalnością jest udzielanie pożyczek w rozumieniu art. 720 k.c.</u></p>	<p>ust. 3 pkt 11 lit a (obecnie art. 2 ust. 3 pkt 5 lit. a)</p>
--	--	---	---

		<p>W zakresie, w jakim chodzi o prawidłowy dobór kadr przez podmioty działające na rynku finansowym oraz zapobieganie możliwym nadużyciom na szkodę tych podmiotów i ich klientów, nie ma znaczenia podział na podmioty zawierające umowy leasingu finansowego lub operacyjnego, czy też potrzeba szczególnej regulacji względem leasingodawców udzielających leasingu konsumentom. Również prowadzenie podstawowej działalności w zakresie udzielania pożyczek wiąże się z ryzykiem dla przedsiębiorców oraz uczestników rynku, które uzasadnia podjęcie wzmożonych środków ostrożności w polityce kadrowej.</p> <p>Mając na uwadze, że przepisy o ochronie danych osobowych, które będą miały zastosowanie od 2018 r., przewidują rygorystyczne sankcje za naruszenie zasad przetwarzania danych osobowych, konieczne jest precyzyjne określenie podmiotów, które będą mogły zbierać i przetwarzać dane osobowe dotyczące karalności osób ubiegających się o zatrudnienie oraz pracowników. Dokonanie nieprawidłowej kwalifikacji podmiotu jako „instytucji finansowej” może bowiem skutkować bezpodstawnym przetwarzaniem danych osobowych o karalności i nałożeniem na taki podmiot wysokich kar administracyjnych przewidzianych przez RODO.</p> <p>b) Sytuacja podwykonawców. Z uzasadnienia projektu ustawy wynika, że główną przesłanką umożliwiającą żądanie danych dotyczących karalności kandydatów jest fakt posiadania dostępu do znajdujących się w systemach informatycznych,</p>	
--	--	--	--

			<p>informacji o majątku usługobiorców, jak również fakt, że pracownicy wskazanych podmiotów często mogą także dokonywać operacji związanych z majątkiem (dokonywanie przelewów pieniężnych, przesunięć w majątku obrotowym, operacji na rachunkach bankowych itp.).</p> <p>Sformułowanie przedstawione w projekcie ustawy wyklucza jednak możliwość żądania oświadczenia/zaświadczenia z KRK od osób, które posiadają co prawda dostęp do tych samych informacji (np. na podstawie outsourcingu/body leasing w centrum usług wspólnych), jednak nie są zatrudnione w podmiocie wskazanym w katalogu podmiotów uprawnionych do żądania informacji o karalności. <u>Mając na względzie powyższe, w opinii Konfederacji Lewiatan należałoby rozszerzyć krąg podmiotów, biorąc pod uwagę kryterium dostępu do informacji, co umożliwi centrom usług wspólnych zlecenie czynności innym podmiotom przy jednoczesnym zachowaniu standardów określonych przez regulatorów w innych państwach. Naszym zdaniem sformułowanie art. 2 ust. 3 ogranicza badanie niekaralności pracowników podwykonawców (dostawców usług) instytucji finansowych. Zmiany wymaga przepis art. 2 ust. 3 pkt. 11. Przede wszystkim brzmienie pkt. 11 lit. a) nadaje uprawnienie do badania niekaralności przez podmioty, które świadczą usługi tylko dla podmiotów, wymienionych w art. 2 ust.1. Uprawnienie to nie przysługuje zaś podmiotom świadczącym usługi na rzecz podmiotów, o których mowa w art. 2 ust. 2 oraz ust. 3 pkt) 1-12. Wydaje się, że ograniczenie to dotyka nie tylko centra usług wspólnych i możliwość</u></p>	
--	--	--	--	--

			korzystania przez nie z podwykonawców, ale także inne podmioty świadczące usługi na rzecz podmiotów z sektora finansowego	
40.	ABSL	Art. 2	Zgodnie przepisem art. 2 ust. 3 pkt. 11 Projektu, uprawnienia podmiotu sektora finansowego przewidziane w niniejszej ustawie przysługują podmiotowi który świadczy usługi na rzecz podmiotów, o których mowa w ust. 1, o ile usługi te są bezpośrednio związane z przedmiotem podstawowej działalności tych podmiotów. W powyższym kontekście należy wskazać, że <u>przepis ten nie obejmuje sytuacji świadczenia usług na rzecz podmiotów wskazanych w art. 2 ust. 2 oraz ust. 3 pkt 1-10 Projektu. Skutkuje to gorszą pozycją podmiotów o których mowa w ust. 2 i 3 pkt 1-10 Projektu względem podmiotów wskazanych w ust. 1. Podmioty te (wśród nich Narodowy Bank Polski czy Komisja Nadzoru Finansowego) nie mają bowiem możliwości zapewnienia, że osoby zatrudnione w podmiotach świadczących usługi na ich rzecz nie są karane za przestępstwa wymienione w Projekcie. Nie widzimy podstaw do takiego różnicowania podmiotów. Chociaż nie mamy wiedzy czy podmioty takie korzystają lub zamierzają korzystać z usługodawców w zakresie związanym bezpośrednio z ich podstawową działalnością (np. w zakresie usług informatycznych lub bezpieczeństwa danych), celowe wydaje się zrównanie ich uprawnień z podmiotami wskazanymi w ust. 1. Dlatego proponujemy zmianę art. 2 ust. 3 pkt. 11 lit a Projektu na: "podmiotów o których mowa w ust. 1, 2 i 3 pkt 1-12". Umożliwi to badanie karalności pracowników podmiotów świadczących usługi na ich</u>	Uwaga uwzględniona poprzez zmianę brzmienia art. 2 ust. 3.

			rzecz - co da tym podmiotom możliwość stawiania takiego wymogu usługodawcom.	
41.	ABSL	Art. 2	<p>Odnosząc się do przepisu art. 2 ust. 3 pkt 11 Projektu, <u>chcielibyśmy także zasugerować zmianę tego punktu tak, by otrzymał następujące brzmienie:</u> <u>"podmiotowi który świadczy usługi, których odbiorcą końcowym jest: (...)".</u></p> <p>Rozumiemy, że przepis ten, w aktualnym kształcie ma w istocie to znaczenie i jest spójny z terminologią dotyczącą odbiorcy ekonomicznego pracy (por. art. 8 ust. 2a Ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (Dz.U. z 2016 r. poz. 963). Tym niemniej, <u>sugerujemy tę zmianę aby uniknąć wątpliwości w zakresie korzystania z podwykonawców i możliwości sprawdzania karalności pracowników podwykonawcy.</u> Sytuacją powszechną jest bowiem, że umowa na świadczenie danych usług zawierana jest w ramach całych grup kapitałowych. Dla przykładu, umowę z podmiotem sektora finansowego podpisuje spółka matka - która ma specjalistyczne (lub lokalne) spółki córki - za pomocą których świadczy dane usługi. W tej sytuacji znaczenie ma oczywiście weryfikacja pracowników przy pomocy których te usługi rzeczywiście będą świadczone. Dlatego też sugerujemy zmianę powyższego przepisu tak, aby jednoznacznie przewidywał korzystanie z podwykonawców (obecnie bowiem może rodzić wątpliwości interpretacyjne).</p>	Uwaga nieuwzględniona.
42.	NBP	Art. 3	<p>Ad art. 3 projektu ustawy.</p> <p>Proponujemy skreślić ust. 2 jako zbędny. Przepis ust.</p>	Uwaga uwzględniona.

			1 tego artykułu stanowić będzie bezpośrednią podstawę prawną do żądania przez pracodawcę informacji o niekaralności ubiegającego się o pracę, co z kolei jest samoistną przesłanką dopuszczalności przetwarzania danych kandydata, stosownie do art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r poz. 922).	
43.	KNF	Art. 3	1. Projekt, począwszy od art. 3, posługuje się sformułowaniem „pracodawca będący podmiotem sektora finansowego” (art. 3 ust. 1, ust. 2, art. 4 ust. 1-3, art. 6). Pojęcie „pracodawcy” wydaje się nieadekwatne znaczeniowo, a przy tym zbędne. Pojęcie to zostało zdefiniowane w art. 3 ustawy - Kodeks pracy i jest zbyt wąskie na potrzeby projektu. Zgodnie bowiem z art. 1 ust. 2 projektu ustawa ma obejmować zarówno zatrudnienie pracownicze, jak i niepracownicze. Projektodawcy nie wykazali także, jakie jest ratio legis, wprowadzania kolejnej definicji, skoro w art. 2 ustalono zakres pojęcia „podmiot sektora finansowego”. Upraszczając zatem brzmienie przepisów i dostosowując je do zakresu projektu, a przy tym usuwając możliwe wątpliwości interpretacyjne należy zastąpić sformułowanie „pracodawca będący podmiotem sektora finansowego” pojęciem „podmiot sektora finansowego”. Po zmianie brzmienia poszczególnych przepisów ich normatywny sens pozostanie ten sam - wskazany w ustawie podmiot będzie mógł żądać od osoby ubiegającej się o zatrudnienie określonych informacji, a zarazem będą	Ad. 1. Uwaga uwzględniona. Ad. 2. Uwaga uwzględniona w zakresie doprecyzowania celu przetwarzania danych uwaga uwzględniona. Przepis regulujący wyrażenie pisemnej zgody na przetwarzanie danych osobowych został usunięty.

			<p>na nim ciążyły określone obowiązki.</p> <p>2. Artykuł 3 ust. 2 upoważnia podmioty sektora finansowego do żądania od kandydatów zgody na przetwarzanie ich danych osobowych. Zgodnie z rozporządzeniem 2016/679, zwane dalej „RODO”, zgoda na przetwarzanie danych osobowym może zostać wydana jedynie w określonym celu (art. 6 RODO). Jako cel przetwarzania danych projektodawcy wskazują „realizację przepisów ustawy”. Należy rozważyć, czy bardziej odpowiednie nie byłoby wskazanie jako celu „przeprowadzenia procesu rekrutacji” lub „uzyskania informacji o niekaralności w związku z ubieganiem się o zatrudnienie na zasadach przewidzianych w niniejszej ustawie”. Warto także zamienić kolejność słów „również” i „prawo”, tak aby przepis uzyskał brzmienie: „Podmiot sektora finansowego ma prawo również żądać od osoby ubiegającej się o zatrudnienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyrażenia pisemnej zgody na przetwarzanie danych osobowych, w zakresie o którym mowa w ust. 1, w celu przeprowadzenia procesu rekrutacji” lub „...uzyskania informacji o niekaralności w związku z ubieganiem się o zatrudnienie na zasadach przewidzianych w niniejszej ustawie”.</p>	
44.	Bankowy Fundusz Gwarancyjny	Art. 3	<p>1. Jednocześnie w projekcie ustawy zabrakło uprawnień dla pracodawcy do żądania informacji o karalności za przestępstwa łąpownictwa i płatnej protekcji (art. 228 - 230a i 250a Kodeksu karnego) lub przestępstwo</p>	<p>Ad. 1 Uwaga uwzględniona</p> <p>Proponuje się rozszerzenie katalogu przestępstw o przestępstwa, o których mowa</p>

			<p>nadużycia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego w celu uzyskania korzyści majątkowej (art. 231 §2 Kodeksu karnego). Ponadto, projekt ustawy nie przewiduje możliwości żądania informacji o karalności za żadne przestępstwa skarbowe.</p> <p>2. Zasadnym wydaje się, aby przestępstwa, które mogą być przedmiotem zapytania o karalność zostały pogrupowane według ich rodzaju, tzn.: osobno przestępstwa przeciwko: dokumentom, osobno przestępstwa przeciwko mieniu, przeciwko ochronie informacji, itd. Niewątpliwie ułatwiłoby to pracodawcom stosowanie tej ustawy, szczególnie, jeśli chodzi o określanie w żądaniu przekazywanemu pracownikowi, jakiej kategorii przestępstw ma dotyczyć zaświadczenie o niekaralności.</p>	<p>w art.228-231 K.k.</p> <p>Ad. 2 Uwaga do rozważenia na posiedzeniu komisji prawniczej.</p>
45.	Prokuratura Generalna RP	Art. 3 ust. 1	<p>1. Użyte w art. 3 ust 1 pojęcie „zatrudnienia na terytorium RP” wymaga doprecyzowania zwłaszcza w kontekście zasady swobody przepływu usług obowiązującej w UE. Nie jest jasny zakres regulacji w zakresie w jakim podmioty z siedzibą w Polsce będą zatrudniały osoby do wykonywania czynności poza jej granicami. Nie jest jasny zakres w jakim zapisy będą miały zastosowanie do osób zatrudnianych przez podmioty mające siedzibę poza granicami RP ale będą delegowane do wykonywania działalności w Polsce. Nie jest jasny zakres w jakim niekaralność osób nie będących rezydentami w RP miałyby być dokumentowana przy pomocy informacji z</p>	<p>Ad. 1. Uwaga wyjaśniona na konferencji uzgodnieniowej.</p> <p>Ad. 2. Uwaga uwzględniona</p> <p>Ad. 3. Uwaga uwzględniona</p>

			<p>KRK.</p> <p>2. Jak się wydaje projektodawcom przyświecała idea dokonania sprawdzenia kandydata pod kątem przestępstw, których popełnienie mogłoby podważać zaufanie obywateli do instytucji finansowych, jako instytucji o szczególnym charakterze. Cel ten winien być realizowany przez objęcie żądaniem informacji wszystkich czynów, których popełnienie godzi w szeroko rozumiane dobro obrotu gospodarczego. Z tego względu PGRP proponuje rozważenie drobnych zmian i uzupełnień w katalogu czynów podlegających żądaniu informacji ujętych w art. 3 ust 1 ustawy I tak:</p> <p>a) brak w katalogu czynów przestępstwa z art. 191 § 2 k.k.;</p> <p>b) wydaje się, że umieszczenie wszystkich przestępstw z rozdziału XXXII kodeksu karnego jest zbyt szerokie - dla realizacji celu ustawy wystarczyłoby pozostawienie przestępstw z art. 255, 255a, 258 i 263 k.k.;</p> <p>c) brak w katalogu czynów przestępstw z art. 126 i n. ustawy z dnia 4 marca 2005 r. o europejskim zgrupowaniu interesów gospodarczych i spółce europejskiej,</p> <p>d) brak w katalogu czynów przestępstw z art. 586-592 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks</p>	
--	--	--	--	--

			<p>spółek handlowych,</p> <p>e) brak w katalogu czynów przestępstwa z art. 37 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o listach zastawnych i bankach hipotecznych,</p> <p>f) brak w katalogu czynów przestępstwa z art. 87 ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach,</p> <p>g) brak w katalogu czynów przestępstwa z art. 306 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa,</p> <p>h) brak w katalogu czynów przestępstw z art. 24-25 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemem,</p> <p>i) brak w katalogu czynów przestępstwa z art. 61 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. Prawo czekowe,</p> <p>j) brak w katalogu czynów przestępstw z art. 267b-267d ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze,</p> <p>k) brak w katalogu czynów przestępstw z art. 522-523 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe,</p> <p>l) brak w katalogu czynów przestępstwa z art. 16 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym,</p>	
--	--	--	---	--

			<p>m) brak w katalogu czynów przestępstw z art. 35-37a ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu,</p> <p>n) brak w katalogu czynów przestępstw z art. 77-79 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości,</p> <p>o) brak w katalogu czynów przestępstw z art. 105 i n. ustawy z dnia 22 lipca 2005 r. o spółdzielni europejskiej,</p> <p>p) brak w katalogu czynów przestępstw z art. 45-51 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych,</p> <p>r) brak w katalogu czynów przestępstw z art. 23-24a ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji;</p> <p>3. Ponadto katalog przestępstw podlegających żądaniu informacji obejmuje tylko aktualnie obowiązujące ustawy, natomiast nie obejmuje niezatartych jeszcze skazań za przestępstwa z ustaw, które już nie obowiązują, lecz opisane w nich czyny zabronione mają w dalszym ciągu swoje odpowiedniki w aktualnie obowiązujących ustawach i – co za tym idzie - nie doszło do depenalizacji zachowań i zatarcia skazań. Wydaje się, że ze względu na cel ustawy również wyroki obejmujące takie przestępstwa winny być uwzględnione w ustawie. Dotyczy to, zdaniem PGRP :</p> <p>s) przestępstw z art. 42-42a ustawy z dnia 14</p>	
--	--	--	---	--

			<p>grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym,</p> <p>t) przestępstw z art. 225 i n. ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej,</p> <p>u) przestępstw z art. 38 i n. ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o obligacjach.</p> <p>Jednocześnie uwzględniając charakter zachowań jakie stanowią zagrożenie dla działań na rynku finansowym PGRP wnosi o rozważenie czy żądanych danych nie należałoby poszerzyć o informację czy wobec osoby ubiegającej się o zatrudnienie nie został orzeczony zakaz o jakim mowa w tytule X ustawy prawo upadłościowe.</p>	
46.	Generalny Inspektor Ochrony danych Osobowych	Art. 3 ust. 1	<p>Zgodnie z art. 3 projektu pracodawca będący podmiotem sektora finansowego w rozumieniu art. 2 projektu miałby prawo żądać od osoby ubiegającej się o zatrudnienie na terytorium RP udzielenia informacji w zakresie skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwa, o których mowa w pkt 1 - 19 art. 3 projektu. Po pierwsze, w opinii Generalnego Inspektora <u>wątpliwe jest, czy uprawnienie pracodawcy powinno odnosić się do wszystkich osób ubiegających się o zatrudnienie u tego rodzaju podmiotów.</u> Jak wskazano w uzasadnieniu do projektu, „ (...) wydaje się niezbędnym, aby pracodawcy sektora finansowego byli uprawnieni do badania niekaralności kandydatów ubiegających się o zatrudnienie w tych podmiotach, w szczególności na stanowiskach związanych z zarządzaniem mieniem pracodawcy lub osób trzecich,</p>	<p>Ad. 1. Uwaga uwzględniona. Uprawnienie do żądania oświadczenia dot. niekaralności/skazania lub informacji z KRK ograniczono do określonych stanowisk.</p> <p>Ad. 2. Uzasadnienie zostało uzupełnione.</p>

			<p>dostępem do informacji prawnie chronionych lub wymagających podejmowania decyzji obarczonych wysokim ryzykiem”. Zatem o ile tego rodzaju weryfikacja może być uzasadniona w stosunku do niektórych kategorii pracowników, nie wydaje się ona konieczna w każdym przypadku, gdyż nie zawsze zatrudnienie u podmiotu wiązać się będzie z powierzaniem pracodawcy lub osób trzecich, dostępem do informacji czy podejmowaniem decyzji obarczonych wysokim ryzykiem. W związku z powyższym, Generalny Inspektor sugeruje uzależnienie możliwości żądania podania informacji w zakresie skazania prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo od funkcji, jaką miałby sprawować potencjalny pracownik i jego planowanego zakresu obowiązków. Jest to wskazane z uwagi na zasadę adekwatności, która stanowi, że administrator powinien przetwarzać tylko takiego rodzaju dane i tylko o takiej treści, które są niezbędne ze względu na cel zbierania danych. Dane osobowe nie mogą być zbierane na zapas, „na wszelki wypadek”, tj. bez wykazania celowości ich pozyskania i niezbędności dla realizacji zadań administratora danych (art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy). Byłoby to konsekwentne uregulowanie zakresu podmiotowego ustawy i mogło zostać zrealizowane w art. 1 projektu wskazując, obok typu umowy mającej połączyć pracodawcę z zatrudnianym (ust. 2), także zakres stanowisk, których żądanie może dotyczyć. W przypadku nieuregulowania takiej kwestii za nadmierne i naruszające prawo do prywatności kandydatów należy uznać możliwość żądania oświadczenia albo zaświadczenia o niekaralności od</p>	
--	--	--	---	--

			<p>wszystkich kandydatów, na jakiegokolwiek stanowisko pracy.</p> <p>Po drugie, projektodawca nie wskazał w uzasadnieniu, dlaczego uznaje wszystkie przestępstwa wymienione ust. 1 za konieczne do oceny kandydata przez pracodawcę. Dokonano jedynie wyliczenia typów przestępstw. Celowym wydaje się uzupełnienie uzasadnienia w tym zakresie.</p>	
47.	Rzecznik Finansowy	Art. 3	<p>Rzecznik Finansowy poddaje pod rozważenie następującą treść projektowanego art. 3 pkt 1 ppkt 1: „przepisach rozdziałów XXXII-XXXVII, art. 165a oraz art. 228-231 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 244, 768, 773, 952 i 966):”</p> <p>Projektowany art. 2 pkt 3 ppkt 4 przyznaje biuru rzecznika finansowego uprawnienie do żądania od osoby ubiegającej się o zatrudnienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielenia informacji, czy była ona skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo, o którym mowa w przepisach wskazanych w art. 3 pkt 1 ppkt 1)-19) projektu. Słusznym wydaje się być przeciwdziałanie, aby zatrudnienie w Biurze Rzecznika Finansowego a także u pracodawcy będącego podmiotem rynku finansowego, znajdowały się osoby, które popełniły w przeszłości przestępstwo przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego. Niosłoby to bowiem za sobą uzasadnione ryzyko, iż także w ramach świadczenia pracy w Biurze Rzecznika Finansowego dojdzie do tego typu nadużyć. W</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Przepis zostanie uzupełniony o przestępstwa z art. 228-231 k.k.</p>

			związku z powyższym, katalog przestępstw określonych w art. 3 pkt 1 ppkt 1) projektu powinien zostać rozszerzony o przestępstwa korupcji w sektorze publicznym uregulowane w art. 228-231 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2016 r. poz. 1137 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 244, 768, 773, 952 i 966).	
48.	Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów	Art. 3	<p>Proponujemy rozszerzenie katalogu przestępstw określonego w art. 3 ust. 1 projektu o trzy dodatkowe przestępstwa określone w:</p> <p>1) art. 24a ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r., Nr 153, poz. 1503 z późn. zm.). Przepis ten brzmi: „Kto organizuje system sprzedaży lawinowej lub takim systemem kieruje, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.”;</p> <p>2) art. 16 z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. z 2016 r., poz. 3 z późn. zm.). Przepis ten brzmi: „Kto stosuje nieuczciwą praktykę rynkową polegającą na zarządzaniu mieniem gromadzonym w ramach grupy z udziałem konsumentów w celu finansowania zakupu produktu w systemie konsorcyjnym, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.”;</p> <p>3) art. 34 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o ochronie praw nabywcy lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego (Dz. U. 2017 r., poz. 1468). Przepis ten brzmi: „Kto, wbrew przepisom ustawy wypłaca deweloperowi środki zgromadzone na zamkniętym</p>	Uwaga uwzględniona.

			<p>mieszkaniowym rachunku powierniczym lub otwartym mieszkaniowym rachunku powierniczym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.”</p> <p>Przestępstwa określone w powyższych przepisach oraz przestępstwa zawarte w katalogu przestępstw w art. 3 ust. 1 projektu dotyczą podobnych dóbr – chronią interesy majątkowe. Wprowadzenie możliwości weryfikacji czy kandydat dopuścił się jednego z powyższych czynów pozwoli na prowadzenie bardziej ostrożnej polityki kadrowej i tym samym zwiększenie bezpieczeństwa na rynku, co z kolei przełoży się na skuteczniejszą realizację celów określonych w uzasadnieniu projektu i ocenie skutków regulacji.</p>	
49.	Generalny Inspektor Ochrony danych Osobowych	Art. 3	<p>W art. 3 ust. 2 projektu zaproponowano wyrażanie pisemnej zgody na przetwarzanie danych o niekaralności przez potencjalnego pracodawcę. Rozwiązanie to jest nieprawidłowe z dwóch przyczyn. Po pierwsze, zgodnie z art. 7 pkt 5 ustawy, zgoda jest oświadczeniem woli, (...) może być odwołana w każdym czasie. Zgodnie z art. 4 pkt 11 tzw. ogólnego rozporządzenia o ochronie danych¹, zgoda oznacza dobrowolne, konkretne, świadome i jednoznaczne okazanie woli. W przypadku gdy osoba stara się o pracę, trudno mówić o dobrowolności takiej zgody w każdej sytuacji. Osoby niezgadzające się na przetwarzanie informacji o niekaralności mogą być</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Przepis regulujący wyrażanie pisemnej zgody na przetwarzanie danych osobowych został usunięty.</p>

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. U. UE. L. z 2016 r. Nr 119, str. 1).

			<p>automatycznie pomijane w procesach rekrutacyjnych. Po drugie, należy zauważyć, iż zgodnie z art. 27 ust. 2 ustawy poza zgodą osoby, której dane dotyczą, przetwarzanie danych wrażliwych możliwe jest, gdy przepis szczególny innej ustawy zezwala na przetwarzania takich danych bez zgody osoby, której dane dotyczą i stwarza pełne gwarancje ich ochrony. Z treści projektu wnioskować można, iż oparcie przetwarzania na tej przesłance jest intencją projektodawcy. O ile zatem z norm projektowanej ustawy wynikać będą pełne gwarancje ochrony danych osobowych - jak choćby wyżej wskazane - to te przepisy, a nie zgoda czy oświadczenie stanowiąc będą podstawę prawną przetwarzania danych. Zatem zgoda czy oświadczenia będą zbędne, o ile przetwarzanie danych będzie mieściło się w granicach normatywnych przepisów ustawowych. Powyższe uwagi są niezależne od stanowiska wyrażonego przez Generalnego Inspektora na początku pisma (uwagi do uzasadnienia art. 1 projektu).</p>	
50.	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	Art. 3 ust. 1	<u>Postulujemy uzupełnienie przedmiotowego katalogu także o przestępstwa skarbowe, o których mowa w ustawie z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy. (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 2137 z późn. zm.).</u>	Uwaga uwzględniona.
51.	Konfederacja Lewiatan	Art. 3	<u>Postulujemy, aby zakres uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 1 rozszerzyć również o możliwość żądania informacji, czy wydano prawomocny wyrok warunkowo umarzający postępowanie karne.</u>	Uwaga nieuwzględniona. Wyrok o warunkowym umorzeniu postępowania stwierdza winę, ale nie jest

			Przyjmuje się, że wyrok warunkowo umarzający postępowanie stwierdza nie tylko popełnienie czynu, ale również winę oskarżonego (art. 66 § 1 k.k.). Informacje o warunkowym umorzeniu postępowania karnego gromadzone są również w Krajowym Rejestrze Karnym. Zgodnie z art. 3 ust. 1 Projektu podmiot sektora finansowego może żądać udzielenia informacji wyłącznie o tym, czy dana osoba była skazana prawomocnym wyrokiem na umyślne przestępstwo (wskazane w katalogu ustawowym).	wyrokiem skazującym.
52.	ABSL	Art.3	<p>1. <u>Sugerujemy także zmianę art. 3 ust 1 Projektu tak, by w sposób wyraźny uprawnienie to dotyczyło także rekrutacji wewnętrznej. Choć wykładnia funkcjonalna nakazywałaby stosować te same zasady dla kandydatów w danym procesie rekrutacyjnym niezależnie od tego czy są oni aktualnie zatrudnieni u danego pracodawcy czy też są kandydatami "zewnętrznymi" - to jednak aktualne brzmienie przepisu stwarza poważne wątpliwości interpretacyjne, a co za tym idzie może w konsekwencji prowadzić do niepewności tak sformułowanego prawa. Pracownik, który uczestniczy w procesie rekrutacyjnym na inne stanowisko u danego pracodawcy, w ścisłym znaczeniu nie ubiega się "o zatrudnienie" - lecz o zmianę stanowiska pracy. Rozróżnienie pomiędzy kandydatami "zewnętrznymi" a "wewnętrznymi" uczestniczącymi w tym samym procesie rekrutacyjnym wydaje się niecelowe. W związku z powyższym proponujemy zmianę art. 3 ust. 1 Projektu na:</u></p>	<p>Ad. 1 Uwaga uwzględniona poprzez wprowadzenie uprawnienia do żądania oświadczenia/ informacji z KRK w stosunku do osób zatrudnionych i także w zakresie rekrutacji wewnętrznej.</p> <p>Ad. 2. Uwaga uwzględniona poprzez uzupełnienie katalogu przestępstw o przestępstwa wskazane w pkt 2a-2d. oraz wykreślenie wyrazu „umyślnie”.</p>

			<p><u>"Pracodawca będący podmiotem sektora finansowego ma prawo żądać od osoby ubiegającej się o zatrudnienie, lub od pracownika ubiegającego się o zmianę stanowiska pracy, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielenia informacji, czy była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo (...)".</u> Przepis w tym kształcie dotyczyłby więc tych pracowników, którzy sami ubiegaliby się o zmianę stanowiska (np. startując w danym procesie rekrutacyjnym). Wymaga więc aktywności ze strony pracownika - przez co nie doszłoby np. do nadużyć ze strony pracodawców celem żądania zaświadczenia (np. w sytuacji jednostronnego wyznaczenie do awansu lub wypowiedzenia zmieniającego stanowisko pracy). <u>Nieprzedłożenie zaświadczenia (lub przedłożenie zaświadczenia o byciu karanym) miałyby wpływ na przebieg rekrutacji, ale nie stanowiłoby przyczyny do wypowiedzenia aktualnej umowy o pracę (zgodnie z art. 5 Projektu). Dodatkowo postulujemy, aby uprawnienie do weryfikacji niekaralności dotyczyło nie tylko osób ubiegających się o zatrudnienia, ale także już zatrudnionych osób.</u> W celu zminimalizowania ryzyk podmiotów sektora finansowego i ochrony uczestników rynku, zasadne jest przyznanie wskazanym podmiotom uprawnienia do weryfikacji niekaralności także w odniesieniu do zatrudnionych już osób (pracowników i</p>	
--	--	--	--	--

			<p>współpracowników), np. poprzez wymóg okresowego składania oświadczeń o niekaralności przez osoby zatrudnione. Gdyby zaproponowana powyżej zmiana była uznana przez Projektodawcę za zbyt daleko idącą, prosimy o rozważenie ograniczenia jej jedynie do podmiotów określonych w art. 2 ust. 3 pkt 11 Projektu. Wówczas art. 3 ust. 1 Projektu mógłby brzmieć: "Pracodawca będący podmiotem sektora finansowego ma prawo żądać od osoby ubiegającej się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej o zatrudnienie, a pracodawca określony w art. 2 ust. 3 pkt 11 również od pracownika ubiegającego się o zmianę stanowiska pracy, udzielenia informacji, czy była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo (...)".</p> <p>2. <u>Sugerujemy rozszerzenie katalogu przestępstw wskazanego w niniejszym artykule o przestępstwa, o których mowa w następujących ustawach:</u></p> <ul style="list-style-type: none">a) <u>ustawy z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (tekst jednolity Dz. U. z 2007 roku, numer 111, pozycja 765 z późniejszymi zmianami);</u>b) <u>ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2001 roku, numer 102, pozycja 1117 z późniejszymi zmianami);</u>c) <u>ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 roku, numer 76, pozycja 694 z późniejszymi zmianami);</u>d) <u>ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie</u>	
--	--	--	--	--

			<p><u>danych osobowych (D. U. z 2002 roku, numer 01, pozycja 926 z późniejszymi zmianami), a także dodanie rozdziału XXIX Kodeksu karnego do katalogu wymienionych przestępstw.</u></p> <p>Przestępstwa wskazane powyżej wchodzi do grupy szeroko rozumianych przestępstw gospodarczych i dlatego powinny znaleźć się w katalogu przestępstw wskazanych w Art. 3 Projektu. Dodatkowo wnioskujemy o wykreślenie słowa "umyślne" z ust. 1 art. 3, by zakresem ustawy objąć także nieumyślne przestępstwa znajdujące się w katalogu wskazanych przez ustawę, chociażby tak poważne czyny zabronione, jak stypizowany w art. 265 § 3 Kodeksu karnego (tajemnica państwowa).</p>	
53.	ABSL	Art. 3 ust. 1, art. 4, art. 6	<p><u>Postulujemy, by odejść od posługiwania się pojęciem „pracodawcy” w Projekcie.</u> Wynika to z faktu, że proponowana ustawa ma mieć zastosowanie nie tylko do pracowników, lecz także do osób wykonujących pracę na podstawie umów cywilnoprawnych (patrz art. 1 ust. 2 Projektu). Tym samym regulacje ustawy powinny, w naszym przekonaniu, odnosić się do „<u>podmiotów sektora finansowego</u>”.</p>	Uwaga uwzględniona.
54.	Konfederacja Lewiatan	Art. 3 ust. 1, art. 4, art. 6	<p><u>Proponuje się odstąpić od posługiwania się pojęciem „pracodawcy” w wymienionych artykułach.</u> Ustawa ma mieć zastosowanie do pracowników, ale także do osób wykonujących pracę w ramach umów cywilnoprawnych. Tym samym regulacje ustawy powinny odnosić się do szerszej kategorii „<u>podmiotów sektora finansowego</u>”.</p>	Uwaga uwzględniona.
55.	ABSL	Art. 3 art. 4	<p><u>Proponujemy dodać możliwość żądania od osoby ubiegającej się o zatrudnienie, poza informacją z Krajowego Rejestru Karnego, także informacji z</u></p>	Uwaga nieuwzględniona. Problematyka poruszona w

			<p><u>innych rejestrów (będących odpowiednikiem polskiego KRK), chociażby z kraju pochodzenia tej osoby oraz z kraju(-ów), w których zamieszkiwała lub podejmowała pracę taka osoba.</u></p> <p>Wymóg ten uzasadniony jest faktem, iż sektor nowoczesnych usług zatrudnia dużą liczbę obcokrajowców, co do których informacja o ich karalności nie jest umieszczona w polskim rejestrze.</p>	<p>uwadze wymaga pogłębionej analizy, w tym analizy prawno-porównawczej.</p>
56.	Krzysztof Rożko i Wspólnicy Kancelaria Prawna sp. k.	Art. 3	<p>Zamieszczenie w ramach opublikowanego projektu przepisu, zgodnie z którym pracodawca będący podmiotem sektora finansowego ma prawo żądać od osoby ubiegającej się o zatrudnienie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej <u>udzielenia informacji, czy była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo, o którym mowa w przepisach rozdziału XXXII ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (tj. rozdziału zatytułowanego „Przestępstwa przeciwko porządkowi publicznemu” obejmującego m.in. przestępstwa czynnego udziału w zbiegowisku, obrażania uczuć religijnych, znieważenia pomnika czy zbezczeszczenia zwłok) pozostaje niespójne z celem projektowanej regulacji oraz z brzmieniem uzasadnienia do projektu przedmiotowej ustawy.</u></p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Proponuje się uwzględnienie w projekcie przestępstw z rozdziału XXXII kk, o których mowa w art. 255, 255a, 258, 263.</p>
57.	Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami	Art. 3	<p>W stosunku do art. 3 ust. 1 pkt 12 Projektu <u>postulujemy uzupełnienie zawartego tam odesłania do przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (dalej: „Ustawa o Ofercie”) o odesłanie do art. 102 Ustawy o Ofercie. Przepis 102 ust. 1 Ustawy o Ofercie w swym obecnym brzmieniu stanowi, że kto nie wykonuje obowiązku, o którym</u></p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p>

			<p>mowa w art. 68 Ustawy o Ofercie, lub wykonuje go nienależycie podlega grzywnie do 500.000 zł, karze ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2. Oznacza to, że opisany w tym przepisie czyn nie stanowi już wykroczenia w myśl art. 1 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, lecz stanowi przestępstwo w rozumieniu ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (dalej w skrócie „k.k”). Stanowi to konsekwencję zmiany dokonanej przez art. 7 pkt 26 ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw. W następstwie tej zmiany w treści art. 102 Ustawy o Ofercie uchylono ustęp drugi, zgodnie z którym w sprawach określonych w art. 102 ust. 1 Ustawy o Ofercie (w brzmieniu z przed wspomnianej nowelizacji) orzekanie następowało w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia. Dlatego – czyn opisany w art. 102 Ustawy o Ofercie jako przestępstwo, które można popełnić umyślnie (a ściślej występki w rozumieniu art. 7 k.k.) – powinien być objęty wyliczeniem art. 3 ust. 1 Projektu.</p> <p><u>Wobec powyższego proponujemy nadanie projektowanemu art. 3 ust. 1 pkt 12 następującego brzmienia: „art. 99-104a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzenia instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1639 oraz z 2017 r. poz. 452, 724, 791 i 1089).”</u></p>	
58.	Konfederacja Lewiatan	Art. 3	Art. 3 ust. 2 projektu wprowadza wymóg wyrażenia zgody na przetwarzanie danych o niekaralności w	Uwaga uwzględniona.

		<p>formie pisemnej. Wymóg ten (a tym samym konieczność archiwizowania pisemnych zgód w postaci papierowej w celu wykazania zgodności pracodawcy z przepisami o ochronie danych osobowych) będzie stanowił znaczne utrudnienie w działalności podmiotów sektora finansowego, w szczególności w przypadku rozbudowanych procesów rekrutacyjnych (w których informacje pozyskiwane będą od znacznej liczby kandydatów) lub procesów rekrutacyjnych prowadzonych z użyciem nowoczesnych systemów teleinformatycznych.</p> <p>Wymóg uzyskania zgody w formie pisemnej nie znajduje także uzasadnienia w przepisach o ochronie danych osobowych, które będą stosowane od 2018 r. Przede wszystkim, rozporządzenie 2016/679 o ochronie danych osobowych (RODO) znosi obowiązujący obecnie wymóg pozyskania pisemnej zgody na przetwarzanie tzw. wrażliwych danych osobowych (a więc także danych o karalności). Również zgodnie z projektowanymi zmianami Kodeksu pracy (art. 5 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o ochronie danych osobowych) nie będzie wymagane, aby zgoda pracownika na przetwarzanie jego danych osobowych wyrażona była w formie pisemnej (dotyczy to wszystkich kategorii danych osobowych, także danych wrażliwych).</p> <p>Mając na względzie powyższe, Konfederacja postuluje wyłączenie wymogu zachowania formy pisemnej (rezygnacja z określenia formy, w jakiej wyrażona ma być zgoda na przetwarzanie danych osobowych</p>	<p>Przepis regulujący wyrażanie pisemnej zgody na przetwarzanie danych osobowych został usunięty.</p>
--	--	---	---

			spowoduje, że obowiązywać będą przepisy RODO) lub wskazanie, że zgoda może zostać wyrażona także w formie dokumentowej (np. przesłanie przez kandydata skanu podpisanego oświadczenia e-mailem, wyrażenie zgody w formularzu elektronicznym).	
59.	ABSL	Art. 3	<p>Art. 3 ust. 2 Projektu wprowadza wymóg wyrażenia zgody na przetwarzanie danych o niekaralności w formie pisemnej. Wymóg ten (a tym samym konieczność archiwizowania pisemnych zgód w postaci papierowej w celu wykazania zgodności pracodawcy z przepisami o ochronie danych osobowych) będzie stanowił znaczne utrudnienie w działalności podmiotów sektora finansowego, w szczególności w przypadku procesów rekrutacyjnych prowadzonych z użyciem nowoczesnych systemów teleinformatycznych.</p> <p>Wymóg uzyskania zgody w formie pisemnej nie znajduje także uzasadnienia w przepisach o ochronie danych osobowych, które wejdą w życie w 2018 r. Przede wszystkim, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (RODO) znosi obowiązujący obecnie wymóg pozyskania pisemnej zgody na przetwarzanie tzw. wrażliwych danych osobowych (a więc także danych o karalności). Jeżeli jednak ustawa wejdzie w życie przed wprowadzeniem RODO proponujemy umieścić wymóg pisemnej zgody</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Przepis regulujący wyrażanie pisemnej zgody na przetwarzanie danych osobowych został usunięty.</p>

		<p>w przepisach przejściowych do momentu wejścia w życie polskiego systemu prawnego przepisów RODO. Również zgodnie z projektowanymi zmianami Kodeksu pracy (art. 5 projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o ochronie danych osobowych) nie będzie wymagane, aby zgoda pracownika na przetwarzanie jego danych osobowych wyrażona była w formie pisemnej (dotyczy to wszystkich kategorii danych osobowych, także danych wrażliwych).</p> <p>Mając na względzie powyższe, uważamy że należy w Projekcie zrezygnować z rozwiązania polegającego na tym, że podmiot sektora finansowego powinien uzyskiwać zgody osób ubiegających się o zatrudnienie na przetwarzanie ich danych osobowych w celu realizacji przepisów ustawy. Przeciwnie, Projekt powinien wskazywać, że stanowi on ustawową podstawę przetwarzania danych osobowych.</p> <p>Naszym zdaniem zatem art. 3 ust. 2 Projektu powinien mieć treść:</p> <p><i>„Pracodawca, o którym mowa w ust. 1 może przetwarzać dane osobowe w zakresie, o którym mowa w ust. 1 w celu realizacji przepisów niniejszej ustawy.”</i></p> <p>Innym rozwiązaniem mogłoby być wyłączenie wymogu zachowania formy pisemnej (rezygnacja z określenia formy, w jakiej wyrażona ma być zgoda na przetwarzanie danych osobowych spowoduje, że obowiązywać będą przepisy RODO) lub wskazanie, że zgoda może zostać wyrażona także w formie dokumentowej (np. przesłanie przez kandydata skanu podpisanego oświadczenia e-mailem, wyrażenie zgody w formularzu elektronicznym).</p>	
--	--	--	--

60.	Związek Banków Polskich	Art.3	<p>Art. 3 – w artykule wskazano, iż: „Pracodawca będący podmiotem sektora finansowego ma prawo żądać od osoby ubiegającej się o zatrudnienie udzielenia informacji czy była skazana prawomocnym wyrokiem”. <u>Wskazać należy, iż nie zdefiniowanie na potrzeby Projektu pojęcia „Pracodawcy” lub jego rozwinięcia o inny podmiot zatrudniający w ramach umów określonych w art. 1 ust. 2 Projektu, będzie oznaczało, iż jedynie pracodawcy zdefiniowani zgodnie z Kodeksem pracy będą mogli żądać udzielenia przedmiotowych informacji, mimo, iż Projekt w powołanym art. 1 ust. 2 szeroko rozumie pojęcie zatrudnienia, przywołując obok umowy o pracę także umowę zlecenia, umowę o świadczenie usług, umowę o dzieło, umowę agencyjną albo inną o podobnym charakterze.</u></p> <p>Powyższe dotyczy odpowiednio: art. 3 ust. 2, art. 4, art. 6 i art. 7, gdzie dodatkowo mowa jest o aktach osobowych, które zgodnie z przepisami prawa pracy należy prowadzić dla pracownika a nie dla pozostałych osób zatrudnionych wymienionych w art. 1 ust. 2 obok umowy o pracę.</p> <p><u>Dodatkowo, wystąpił postulat wprowadzenia możliwości rozszerzenia przedmiotu zapytania, w stosunku do kandydatów i obecnych pracowników, składanego w formie oświadczenia, także na tożące się sprawy o charakterze, o którym mowa w art. 3 (nie tylko na zakończone prawomocnym wyrokiem).</u></p>	<p>Uwaga uwzględniona w zakresie odstąpienia od posługiwania się pojęciem „pracodawcy”.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona w zakresie możliwości rozszerzenia przedmiotu zapytania także o tożące się postępowania. Wprowadzono możliwość cyklicznej weryfikacji pracowników oraz możliwość weryfikacji w przypadku uzasadnionego podejrzenia, że osoba zatrudniona została skazana za przestępstwo, o którym mowa w art. 3.</p>
-----	-------------------------	-------	--	--

61.	Związek Banków Polskich	Art. 3	Art. 3 ust. 1 – proponuje się dodanie w Projekcie zapewnienia pełnego pokrycia przestępstw wymienionych w tym przepisie z katalogiem przestępstw wymienionych w projektowanym art. 3 Projektu.	Uwaga niezrozumiała.
62.	Związek Banków Polskich	Art.3	Art. 3 ust. 2 – w związku z tym, że brzmienie przepisu wskazuje na dobrowolność po stronie kandydata do pracy, <u>postuluje się wprowadzenie odpowiedniej zmiany brzmienia przepisu, który upoważniałby podmiot sektora finansowego do żądania przedstawienia aktualnego zaświadczenia o niekaralności, bez konieczności pozyskiwania od kandydata do pracy czy pracownika odrębnej zgody na przetwarzanie danych osobowych.</u> Powyższe nie wykluczałoby jednak obowiązku spełnienia przez pracodawcę wobec kandydata do pracy obowiązku informacyjnego odnośnie sprawdzenia kandydata do pracy w Krajowym Rejestrze Karnych oraz w pozostałych bazach. <u>Ponadto, postulat rozważenia zmiany zapisów art. 3</u>	Uwaga uwzględniona poprzez usunięcie przepisu dotyczącego potrzeby wyrażanie pisemnej zgody na przetwarzanie danych osobowych został usunięty. Zgodnie z projektem, osoba ubiegająca się o zatrudnienie lub osoba zatrudniona będzie obowiązana do przedłożenia informacji dot. niekaralności/skazania jeśli z takim żądaniem wystąpi podmiot sektora finansowego.

			<u>ust. 2 o prawo żądania przez pracodawcę zgody na przetwarzanie danych na domniemane prawo wynikające z samego faktu złożenia przez kandydata takiego zapytania/oświadczenia.</u>	
63.	Polska Wytwórnia Papierów Wartościowych	Art. 3	Należy zwrócić uwagę na treść regulacji określonej w art. 3 ust. 2 projektu ustawy, gdzie wskazano, że pracodawca ma prawo żądać od osoby ubiegającej się o zatrudnienie wyrażenia pisemnej zgody na przetwarzanie danych osobowych. <u>Powyższe brzmienie wydaje się być niezgodne z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych. Zgodnie z art. 7 ww. ustawy, poprzez pojęcie zgody osoby, której dane dotyczą – rozumie się oświadczenie; zgoda nie może być domniemana lub dorozumiana z oświadczenia woli o innej treści. Oświadczenie o wyrażeniu zgody musi być zgodne z zamiarem osoby.</u>	Uwaga uwzględniona. Przepis regulujący wyrażanie pisemnej zgody na przetwarzanie danych osobowych został usunięty.
64.	Generalny Inspektor Ochrony danych Osobowych	Art. 4	W art. 4 projektu przewidziano, iż w pierwszej kolejności pracodawca ma opierać się na oświadczeniu osoby, której informacje dotyczą. Może ono zostać potwierdzone na żądanie przez złożenie informacji z Krajowego Rejestru Karnego. Może to prowadzić do wymagania za każdym razem zaświadczenia o karalności. W propozycji brak jest kryteriów, które stanowiłyby chociażby wskazówkę, kiedy możliwe jest żądanie zaświadczenia albo na jakie stanowiska jest to wymagane. Istnieje obawa, że na ograniczenie takiego działania nie wpłynie zwracanie kandydatowi kosztów uzyskania zaświadczenia przez pracodawcę.	Uwaga nieuwzględniona. Zdaniem projektodawcy racjonalny pracodawca będzie żądał informacji z KRK tylko w sytuacji gdy będzie miało to uzasadnienie. W projekcie określono zakres stanowisk, w przypadku których możliwe będzie występowanie z takim żądaniem. Biorąc pod uwagę mnogość stanowisk i

				realizowanych na nich zadań, w opinii projektodawcy nie sposób ustalić precyzyjne kryteria.
65.	KNF	Art. 4	W art. 4 ust. 3 określa się sposób udokumentowania informacji o niekaralności. Przepis ten jest mocno rozbudowany. Należy rozważyć jego uproszczenie poprzez przyjęcie następującego brzmienia: „W celu realizacji prawa, o którym mowa w art. 3, podmiot sektora finansowego ma prawo żądać informacji z Krajowego Rejestru Karnego, [wydanej]”. Odpowiedniej zmianie ulec powinno również brzmienie art. 5 ab initio w następujący sposób; „Nieudzielenie przez osobę ubiegającą się o zatrudnienie informacji, o której mowa w art. 3, art. 4 ust. 2 i ust. 3, a także nieudzielenie zgody [...]”.	Uwaga wyjaśniona.
66.	Prokuratoria Generalna RP	Art. 4	Art. 4 ust 2 w zakresie w jakim dotyczy żądania danych od „osób zatrudnionych” wykracza poza cel, tytuł i wskazany w art. 1 ust 2 zakres regulacji. Budzi szczególną wątpliwość w kontekście przepisu przejściowego zamieszczonego w art. 8. Połączenie tych zapisów oznacza, iż we wszczętym procesie rekrutacji nie można żądać informacji o niekaralności ale po jego zakończeniu zatrudnieniem już tak. Ponadto nie jest jasny sens żądania takich informacji w sytuacji, gdy skutkiem jest wyłącznie „możliwość nienawiązania stosunku pracy”, zaś osoba już zatrudniona stosunek taki już ma nawiązany.	Uwaga uwzględniona. Przepisy będą miały zastosowanie zarówno do osób ubiegających się o zatrudnienie jak i osób zatrudnionych. Tytuł został zmieniony.
67.	NBP	Art. 4	Ad art. 4 ust. 2 projektu ustawy. Zgodnie z zakresem wynikającym z tytułu i art. 1	Uwaga uwzględniona.

			<p>projektu przepisy projektowanej ustawy mają odnosić się do kandydatów ubiegających się o zatrudnienie w podmiotach sektora finansowego. Projektowany art. 4 ust. 2 wykracza poza ten zakres bowiem dotyczy może także osób zatrudnionych, jeżeli pracodawca jest podmiotem, o którym mowa w art. 2 ust. 3 pkt 11 projektu. Projektodawca powinien zatem rozważyć takie zmiany w tytule lub art. 1, które obejmą regulacje art. 4 ust. 2 deklarowanym zakresem projektowanej ustawy, aby zawarcie regulacji przewidzianych w tym przepisie było z tym zakresem spójne.</p> <p>Dodatkowo treść art. 4 ust. 2 projektu sugeruje, że oświadczenie udzielane podmiotowi, o którym mowa w art. 2 ust. 3 pkt 11 projektu, może mieć szerszy zakres i obejmować (dodatkowo, poza sprawą niekaralności) kwestie wskazane w pkt 1 i 2.</p>	Stanowisko j.w.
68.	Bankowy Fundusz Gwarancyjny	Art. 4	<p>Z tytułu projektu ustawy, jej zakresu przedmiotowego (art. 1) oraz uzasadnienia wynika, że przedmiotem projektowanej ustawy jest badanie niekaralności kandydatów ubiegających się o zatrudnienie w podmiotach sektora finansowego, za przestępstwa wskazane w art. 3 ust. 1 tego projektu. Tymczasem w art. 4 ust. 2 projektu ustawy, wprowadzono uprawnienie pracodawcy do żądania od kandydatów do pracy, ale także od osób już zatrudnionych, informacji, czy taka osoba została wpisana lub przynależy do grup wpisanych na publicznie dostępną listę restrykcyjną, o której mowa w art. 2 ust. 3 Rozporządzenia Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Stanowisko j.w. Zrezygnowano z oświadczenia dotyczącego wpisu na Denied Persons List.</p>

			<p>skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu (Dz. Urz. UE L 344 z 28.12.2001, str. 70, z późn. zm.), a także, czy została wpisana na listę Denied Persons List prowadzoną przez Departament Handlu Stanów Zjednoczonych Ameryki.</p> <p>W opinii Funduszu, powyższe uprawnienie pracodawcy wykracza poza zakres przedmiotowy projektu ustawy. Celem utworzenia listy restrykcyjnej jest zamrożenie funduszy, aktywów i zasobów osób, które dokonują, usiłują dokonywać lub ułatwiają dokonanie aktów terrorystycznych, zakazanie udostępniania im funduszy, aktywów i zasobów gospodarczych, a także zakaz świadczenia na ich rzecz usług finansowych. Nie jest więc to lista, która umożliwia weryfikację karalności osób ubiegających się o zatrudnienie czy też osób już zatrudnionych. Podobny charakter ma Denied Persons List.</p>	
69.	Izba Domów Maklerskich	Art. 4	<p><u>Izba zwraca uwagę, że w art. 4 ust 2 lit. c Projektu jako podstawa do weryfikacji niekaralności została wskazana lista osób, grup i podmiotów Denied Persons List prowadzona przez Departament Handlu Stanów Zjednoczonych Ameryki (United States Department of Commerce). W ocenie Izby oparcie decyzji o zatrudnieniu na podstawie umieszczenia danej osoby na liście prowadzonej przez władze innego państwa może prowadzić do naruszenia zasady praworządności.</u> Izba wskazuje, że umieszczenie danej osoby w Krajowym Rejestrze Karnym następuje w wyniku skazania danej osoby prawomocnym wyrokiem</p>	Uwaga uwzględniona.

			<p>sądowym. Osoba ta ma zagwarantowane prawo do uczciwego procesu, obrony oraz odwołania się od wyroku sądu do sądu wyższej instancji.</p> <p>Nie są natomiast znane szerzej kryteria na, których dokonuje się wpisu na Denied Persons List co w ostateczności może prowadzić do sytuacji w których decyzja urzędnika innego państwa może decydować o prawie do pracy w podmiocie sektora finansowego.</p> <p>Mając na uwadze powyższe Izba postuluje o wykreślenie z ww. katalogu Denied Persons List.</p>	
70.	ABSL	Art. 4	<p><u>Przepis art. 4 ust. 2 Projektu odpowiada naszym postulatom. Tym niemniej, chcielibyśmy zwrócić uwagę, że obecne brzmienie Projektu powoduje, iż podmioty z sektora finansowego otrzymują uprawnienia mniejsze niż podmioty które świadczą usługi na ich rzecz.</u></p> <p>Rozumiemy, że przepis ten pojawił się na skutek konkretnych postulatów podmiotów świadczących usługi. Jednak, w naszej ocenie, uprawnienia podmiotów świadczących usługi są niejako "pochodną" uprawnień samych podmiotów sektora finansowego.</p> <p>Racjonalne wydaje się więc danie uprawnienia do żądania oświadczeń, o których mowa w tym przepisie, także podmiotom sektora finansowego.</p> <p>W przeciwnym bowiem razie powstaje sytuacja, że podmiot sektora finansowego nie może tych oświadczeń żądać "bezpośrednio" - natomiast może posługując się podmiotem świadczącym usługi.</p> <p>Dlatego proponujemy zapis: <i>"Pracodawca, będący podmiotem sektora finansowego, może żądać udzielenia w oświadczeniu</i></p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Podmioty sektora finansowego będą miały prawo żądania oświadczenia dot. wpisania na listę osób, grup i podmiotów, o której mowa w art. 2 ust. 3 Rozporządzenia Rady (WE) nr 2580/2001.</p> <p>Zrezygnowano z oświadczenia dotyczącego wpisu na Denied Persons List.</p>

			<i>również informacji czy osoba ubiegająca się o zatrudnienie lub osoba zatrudniona (...)"</i>	
71.	Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami	Art. 4	Projektowany art. 4 ust. 3 zakłada dokumentowanie informacji o niekaralności informacją z Krajowego Rejestru Karnego przedkładaną przez osobę ubiegającą się o zatrudnienie. <u>Podajemy pod rozwagę umożliwienie podmiotom sektora finansowego bezpośredniego zwrócenia się do sądu o udzielenie informacji z Krajowego Rejestru Karnego.</u>	Uwaga nieuwzględniona. Stanowisko jak w pkt 15.
72.	Polski Związek Instytucji Pożyczkowych	Art. 4	W zaprezentowanej postaci projekt przewiduje w art. 4 ust. 3, iż pracodawca będący podmiotem sektora finansowego uprawniony będzie do żądania potwierdzenia oświadczenia kandydata o niekaralności poprzez przedłożenie wyłącznie informacji z Krajowego Rejestru Karnego, wydanej nie wcześniej niż 3 miesiące przed dniem przedłożenia pracodawcy. <u>Zwracamy uwagę, że Krajowy Rejestr Karny odnosi się do skazań dokonanych na podstawie przepisów prawa polskiego oraz dotyczy, co do zasady, przestępstw popełnionych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz na mocy osobnych porozumień, uwzględnia analogiczne bazy z terytorium Unii Europejskiej. Tymczasem w aktualnych uwarunkowaniach rynku pracy coraz częstszą praktyką staje się zatrudnianie cudzoziemców spoza Unii Europejskiej, a także obywateli polskich powracających do kraju po dłuższym okresie przebywania za granicą, również poza granicami UE. Względy aksjologiczne, w tym ochrona konsumentów usług finansowych nakazują, aby badanie niekaralności nie ograniczało się więc do skazań w świetle prawa polskiego. W stosunku do wyszczególnionych osób</u>	Uwaga nieuwzględniona. Problematyka poruszona w uwadze wymaga pogłębionej analizy, w tym analizy prawno-porównawczej.

			<p><u>jest celowe, aby pracodawca sektora finansowego mógł żądać także zaświadczeń z urzędowych rejestrów karnych państw, w których osoby te ostatnio przebywały z zamiarem pobytu na stałe lub czasowo. Zwracamy uwagę, że stosowne rozwiązanie legislacyjne w polskim prawie już istnieje, jednak odnosi się wyłącznie do założycieli i członków organów zarządzających w bankach. Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dn. 10 marca 2017 r. w sprawie informacji i dokumentów dotyczących założycieli i zarządu banku przekazywanych Komisji Nadzoru Finansowego (Dz. U. z 2017 r., poz. 677) w przepisie §1 ust. 1 definiuje zakres dokumentów dotyczących założycieli banku i ich sytuacji finansowej, w tym oświadczeń składanych przez nich w tym zakresie, załączanych do wniosku do Komisji Nadzoru Finansowego o wydanie zezwolenia na utworzenie banku krajowego. Stosownie do §10 ust. 6 lit. „a” tego aktu, w stosunku do osób fizycznych będących założycielami lub członkami organu zarządzającego banku wykaz powyższy obejmuje m.in. informacje z Krajowego Rejestru Karnego o niekaralności tych osób za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe, z wyłączeniem przestępstw ściganych z oskarżenia prywatnego, a w przypadku osób, które w okresie 10 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku miały miejsce zamieszkania poza Rzeczpospolitą Polską – wydane przez Krajowy Rejestr Karny oraz przez właściwe organy państw, w których kandydat miał w tym okresie miejsce zamieszkania. Ze względu na interes instytucji finansowych, objętych proponowaną ustawą, a ponadto</u></p>	
--	--	--	--	--

			<p>interes publiczny w postaci ochrony konsumentów usług finansowych rekomendujemy uwzględnienie powyższej zasady w formie odpowiedniej modyfikacji brzmienia art. 4 ust. 3 projektowanej ustawy, poprzez rozszerzenie prawa do żądania zaświadczenia o niekaralności wobec osób, które w ciągu ostatnich 10 lat poprzedzających dzień złożenia aplikacji o pracę, miały miejsce zamieszkania lub pobytu czasowego poza granicami Rzeczypospolitej, a w szczególności poza granicami Unii Europejskiej.</p>	
73.	Związek Banków Polskich	Art.4.	<p>Art. 4 - dotychczasowe zapisy art. 4 ust. 1, ust. 3 i ust. 4 należałoby przenieść do art. 3 gdyż skoro mowa jest o zaświadczeniach, które mogą być wydane z informacjami o których mowa w art. 3 to należy to przenieść do artykułu 3 i zrobić z nich kolejne ustępy. Należy wówczas stosownie ujednolicić numerację.</p>	Uwaga do rozpatrzenia przez komisję prawniczą.
74.	Związek Banków Polskich	Art.4	<p>Art. 4 ust. 2 - oświadczenie kandydata do pracy w zakresie wpisania na:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na listę osób, grup i podmiotów, o której mowa w art. 2 ust. 3 Rozporządzenia Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu (Dz. Urz. UE L 344 z 28.12.2001, str. 70, z późn. zm.) lub przynależała albo przynależą do grup wpisanych na tę listę; - listę osób, grup i podmiotów Denied Persons List prowadzoną przez Departament Handlu Stanów Zjednoczonych Ameryki (United States Department of Commerce), 	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Przepis zmodyfikowano. Odstąpiono od składania oświadczeń o wpisie na listę Denied Persons List.</p>

			<p>jest niewystarczające. <u>Forma oświadczenia o braku wpisania na ww. listy uniemożliwia podmiotowi sektora finansowego samodzielną weryfikację prawdziwości tego oświadczenia. Projekt zatem powinien przewidywać podstawę do wystąpienia przez pracodawcę będącego podmiotem sektora finansowego o sprawdzenie czy kandydat do pracy jest wpisany na ww. listy.</u></p>	
75.	Związek Banków Polskich	Art.4	<p>1) Art. 4 ust. 3 - <u>proponuje się, aby w Projekcie upoważnić pracodawców do występowania samodzielnie z zapytaniem do Krajowego Rejestru Karnego w toku prowadzonej rekrutacji w zakresie niezbędnym dla zatrudnienia pracownika.</u> Podobne rozwiązanie zostało przewidziane w art. 6 ust. 1 pkt. 10) ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 678 z późn. zm.).</p> <p>2) <u>Postulat doprecyzowania, iż zaświadczenie może być wymagane także od pracownika, który w procesie rekrutacji złożył oświadczenie w przedmiocie regulowanym Projektem.</u> Może bowiem wystąpić sytuacja, gdzie pracodawca w procesie rekrutacji będzie chciał ograniczyć się do oświadczeń, natomiast w trakcie zatrudnienia posługiwać się zaświadczeniem. Proponuje się więc rozszerzenie brzmienia art. 4 ust. 3 i dodanie na końcu zdania zapisu: <i>"i nie później niż 3 miesiące od daty zatrudnienia/zawarcia umowy"</i>.</p>	<p>Ad. 1. Uwaga nieuwzględniona. Stanowisko jak w pkt 15.</p> <p>Ad. 2. Uwaga uwzględniona. Dodano przepis zgodnie z którym podmiot sektora finansowego może żądać przedłożenia oświadczenia lub informacji z KRK nie częściej niż raz na dwanaście miesięcy, a także w przypadku gdy podejmie uzasadnione podejrzenie, że osoba zatrudniona została skazana za przestępstwo, o którym mowa w art. 3; zamierza powierzyć pracownikowi nowy zakres obowiązków, których charakter uzasadnia badanie niekaralności.</p>

76.	Związek Banków Polskich	Art.4	Art. 4 ust. 4 - <u>w związku z propozycją zmian w art. 4 ust. 3 Projektu proponuje się dodanie informacji, że pracodawca w trybie art. 4 ust. 3 może samodzielnie uzyskać zaświadczenie o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego.</u>	Uwaga nieuwzględniona. Stanowisko jak w pkt 15.
77.	Polski Związek Instytucji Pożyczkowych	Art.5	Stosownie do przepisu art. 5 opiniowanego projektu, nieudzielenie przez osobę ubiegającą się o zatrudnienie stosownej informacji, a także nieudzielenie zgody na przetwarzanie danych osobowych, o której mowa w art. 3 ust. 2, względnie udzielenie informacji potwierdzających skazanie prawomocnym wyrokiem za objęte przepisami projektu przestępstwo może stanowić przyczynę nienawiązania stosunku pracy lub niezawarcia umowy cywilnoprawnej z kandydatem do pracy. Założonym przez projektodawcę celem proponowanego przepisu zdaje się być uchronienie podmiotu sektora finansowego przed ekspozycją na ryzyko prawne związane zwłaszcza z możliwością podniesienia przez kandydata do pracy zarzutu o dyskryminację. <u>Co do zasady jest jednak bezsporne, że dobór pracowników odbywa się w warunkach swobodnej oceny, a ich zatrudnianie – swobodnej decyzji pracodawcy. Abstrahując w tym miejscu od analiz systemowych co do samej zasadności wprowadzenia do projektu takiego przepisu, wskazujemy na potrzebę korekty jego brzmienia. W zaproponowanej w projekcie treści brakuje bowiem jakiegokolwiek cezurę czasowej, względem której można by oceniać określone zachowanie podmiotu jako zgodne lub niezgodne z dyspozycją przepisu.</u>	Uwaga nieuwzględniona.

			<p><u>Postulujemy zatem, aby, w przypadku zadecydowania o pozostawieniu tego przepisu w treści projektu, przewidzieć określone ramy czasowe na udzielenie informacji lub zgody, o których w nim mowa, np. poprzez sformułowanie, iż informacje lub zgoda winny być udzielane niezwłocznie, nie później jednak aniżeli w terminie jednego tygodnia od otrzymania przez kandydata odpowiedniego zapytania pracodawcy będącego podmiotem sektora finansowego.</u></p>	
78.	ABSL	Art. 5	<p><u>W artykule tym proponujemy korektę redakcyjną i dodanie odwołania do możliwości przedłożenia kserokopii informacji z KRK - o której mowa w art. 4 ust. 4 Projektu.</u> Sugerujemy więc dodanie: <i>"Nieudzielenie przez osobę ubiegającą się o zatrudnienie informacji, o której mowa w art. 3 lub art. 4 ust 2 lub nieudokumentowanie informacji, o której mowa w art. 3 w trybie art. 4 ust 3 lub ust 4 (...)"</i>.</p>	Uwaga uwzględniona.
79.	Konfederacja Lewiatan	Art. 5	<p><u>Mając na uwadze proponowane rozszerzenie regulacji ustawy na osoby już zatrudnione, współpracujące z podmiotami sektora finansów i wprowadzenie możliwość aktualizacji informacji od osób już zatrudnionych, proponuje się rozszerzenie zakresu art. 5 również na sytuację rozwiązania stosunku pracy z osobą zatrudnioną, współpracującą, które nie udziela informacji, nie udokumentują, nie udziela zgody albo przedstawią informacje o skazaniu prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo, o którym mowa w art. 3.</u></p>	Uwaga uwzględniona.
80.	Związek Banków Polskich	Art.5	<p>Art. 5 - w związku z propozycją zmian do art. 3 ust. 2 Projektu, proponuje się usunięcie w tym przepisie odwołania do art. 3 ust. 2 i w konsekwencji</p>	Uwaga uwzględniona.

			<p>powoływania się na konstrukcję zgody na przetwarzanie danych osobowych. W przypadku, gdy ustawa będzie przewidywać odrębną podstawę dla pracodawcy do pozyskania informacji z Krajowego Rejestru Karnego, dodatkowa zgoda pracownika na przetwarzanie danych nie będzie wymagana, gdyż sama podstawa prawna na poziomie ustawowym będzie upoważniać pracodawcę do przetwarzania tego rodzaju informacji.</p>	
81.	Prokuratoria Generalna RP	Art. 5	<p>Wydaje się, iż art. 5 pozbawiony jest treści normatywnej a dodatkowo stawia pod znakiem zapytania sensowność całej ustawy. Skoro celem jest „właściwa polityka kadrowa”, która ma polegać na unikaniu zatrudniania osób karanych za określone rodzaje czynów to fakultatywność skutku czyni ten cel iluzorycznym. Jak się wydaje przynajmniej z zakresie podmiotów, co do których polski ustawodawca ma prawo regulować wymogi związane z zatrudnieniem skutek powinien przyjąć postać zakazu nawiązania stosunku pracy a nie jedynie możliwości jego nienawiązania.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Intencją projektodawcy jest pozostawienie racjonalnej ocenie pracodawcy zatrudnienia osoby skazanej (jednak przy dostępie do informacji umożliwiających tę racjonalną ocenę) – wydaje się to dopuszczalne w sytuacji gdy charakter przestępstwa, postawa tej osoby i in. okoliczności wskazują, że jej zatrudnienie nie wypłynie negatywnie na ryzyko operacyjne danego podmiotu sektora finansowego, a jednocześnie ze względu na kompetencje tej osoby jej zatrudnienie jest pożądane przez pracodawcę. Zwrócić należy</p>

				uwagę, że to na pracodawcy ciąży obowiązek prowadzenia właściwej polityki kadrowej i odpowiedzialność za niewłaściwe decyzje kadrowe – o ile są zawinione.
82.	Narodowy Bank Polski	Art. 5	<p>Ad art. 5 projektu ustawy.</p> <p><u>Treść tego artykułu, określająca ewentualne skutki prawne nieudzielenia lub nieudokumentowania informacji o niekaralności albo potwierdzenia informacji o karalności, budzi wątpliwości, ponieważ wykracza poza zakres projektowanej ustawy wynikający z tytułu i art. 1 projektu.</u></p> <p>Ponadto przepis ten określa skutki prawne nieudzielenia lub nieudokumentowania informacji o niekaralności albo potwierdzenia informacji o karalności w odniesieniu do kandydatów ubiegających się o zatrudnienie, nie określa ich natomiast w odniesieniu do osób zatrudnionych, o których mowa w art. 4 ust. 2. Jeżeli w zamyśle projektodawcy brak określenia skutków w projektowanej ustawie oznacza pozostawienie podmiotowi zatrudniającemu swobody w kwestii ewentualnego rozwiązania umowy o pracę lub innej umowy wymienionej w art. 1 ust. 2 projektu ustawy, to kwestia ta powinna być wyraźnie przedstawiona w uzasadnieniu do projektu tej ustawy.</p>	Uwaga uwzględniona poprzez doprecyzowanie przepisu.
83.	Związek Banków	Art. 6	Art. 6 - <u>przepis powinien przewidywać możliwość samodzielnego pozyskania przez pracodawcę</u>	Uwagi nieuwzględniona.

	Polskich		<p><u>informacji z Krajowego Rejestru Karnego, z jednoczesnym poniesieniem przez pracodawcę kosztów pozyskania tej informacji.</u></p> <p><u>W ocenie ZBP przepisy nie powinny stanowić o obowiązku zwrotu kosztów poniesionej opłaty za uzyskanie informacji. W przypadku jednak pozostawienia tej konstrukcji, postuluje się przynajmniej, aby w przepisie tym wyłączony został obowiązek poniesienia kosztów przez pracodawcę za uzyskanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego, w przypadku gdy nie dojdzie do zatrudnienia kandydata ubiegającego się o pracę.</u></p> <p><u>Proponuje się również doprecyzowanie, iż w sytuacji poniesienia przez pracodawcę kosztów uzyskania informacji o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego, pracodawca stał się właścicielem dokumentu, który opłaca.</u></p> <p><u>Postulat doprecyzowania przepisu w taki sposób, aby kandydat uczestniczący równolegle w kilku procesach rekrutacyjnych, w których posługuje się jednym zaświadczeniem, nie otrzymał zwrotu kosztów od kilku potencjalnych pracodawców.</u></p>	Stanowisko jak w pkt 15.
84.	Prokuratoria Generalna RP	Art.6	W art. 6 wyraz „zobowiązany” należy zastąpić wyrazem „obowiązany”, gdyż jak się wydaje mamy do czynienia z obowiązkiem a nie relacją o charakterze obligacyjnym.	Uwaga uwzględniona.
85.	Związek Banków Polskich	Art. 7	Art. 7 - <u>w zakresie zaproponowanego brzmienia przepisu wystąpiła konieczność jego uzupełnienia</u>	Uwaga uwzględniona poprzez doprecyzowanie przepisu, że

			<p><u>o informację w jakim trybie i na jakich zasadach pracodawca, będący podmiotem sektora finansowego, będzie uzyskiwał informację o zatarciu skazania. Z tej perspektywy uzasadnione jest wprowadzenie w Projekcie upoważnienia pracodawcy do dokonywania cyklicznej weryfikacji aktualności zaświadczenia o niekaralności z Krajowego Rejestru Karnego.</u></p>	<p>informacje będą usuwane na żądanie osoby, której dotyczą.</p>
86.	Prokuratoria Generalna RP	Art. 7	<p>Nie jest zrozumiały zakres regulacji art. 7. Z żadnego przepisu ustawy nie wynika prawo przechowywania informacji w aktach osobowych pracownika. Szczególnie prawa takiego nie przyznaje art. 3 ust 2, gdyż przewiduje wyłącznie przetwarzanie danych na potrzeby realizacji ustawy ta zaś dotyczy wyłącznie procesu rekrutacji. W sposób autorytatywny w tym zakresie winien się wypowiedzieć GIODO.</p>	<p>Uwaga uwzględniona poprzez doprecyzowanie przepisów.</p>
87.	Generalny Inspektor Ochrony danych Osobowych	Art. 7	<p>W nawiązaniu do art. 7 należy zauważyć, iż w projekcie nie określono, po jakim czasie informacja dotycząca niekaralności jest usuwana, czy też czy i przez jakich okres są one przechowywane w dokumentacji pracowniczej. Jest to niezgodne z zasadą ograniczenia czasowego ujętą w art. 26 ust. 1 pkt ustawy, zgodnie z którą administrator ma obowiązek przechowywania danych w postaci umożliwiającej identyfikację osób, których dotyczą, nie dłużej niż to jest niezbędne do osiągnięcia celu przetwarzania. Po osiągnięciu celu (np. wykonaniu zawartej umowy, upływie wskazanego w przepisach prawa okresu przechowywania danych) dane powinny zostać usunięte lub zanonimizowane.</p>	<p>Uwaga uwzględniona poprzez wskazanie, że dane przechowuje się wyłącznie przez okres niezbędny do realizacji celów wskazanych w projekcie.</p>

88.	KNF	Art. 8	<p>W art. 8 zamieszczono przepis przejściowy określający sposób zakończenia postępowań będących w toku (wszczętych w czasie obowiązywania dotychczasowych przepisów i niezakończonych ostatecznie do dnia ich uchylecia albo zmiany). Wskazać należy, że formuła utrzymania stosowania przepisów dotychczasowych wobec postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektu, może znajdować zastosowanie wobec postępowań, które posiadają swój formalny początek oraz koniec (jak postępowania sądowe albo administracyjne) - tak skonstruowany przepis jest wadliwy ze względu na swą niekonkluzywność. W przypadku tych tzw. postępowań rekrutacyjnych trudno nota bene dostrzec ratio przemawiającą za odsunięciem w czasie pełnego stosowania regulacji projektu. Wskazane jest przyjęcie, że do osób niezatrudnionych przed wejściem w życie ustawy stosuje się już nowe przepisy, nawet jeżeli sam proces rekrutacyjny rozpoczął się wcześniej. W przypadku regulacji prawa pracy, zastosowaniu normy intertemporalnej, polegającej na bezpośrednim działaniu prawa nowego, co do zasady nie stoją na przeszkodzie konstytucyjna zasada o ochronie interesów w toku, a także zasada równości wobec prawa. Wprowadzenie bezpośredniego działania nowej ustawy może być korzystne, gdyż do wszystkich podmiotów mają zastosowanie te same nowe przepisy (zob. wyjaśnienia TK z 20 stycznia 2009 r., sygn. akt P 40/07).</p>	Uwaga uwzględniona.
89.	Bankowy Fundusz	Uzasadnienie	Zakres uprawnienia potencjalnego pracodawcy do	Uwaga uwzględniona poprzez

	Gwarancyjny		<p>żądania oświadczenia o niekaralności został odmiennie określony w projekcie ustawy i w jego uzasadnieniu. Z uzasadnienia wyraźnie wynika, że w przypadku przestępstw określonych w Kodeksie karnym, żądanie pracodawcy może dotyczyć tylko informacji o karalności za przestępstwa przeciwko dokumentom, mieniu, ochronie informacji, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi. Tymczasem w projekcie ustawy przewidziano dopuszczalność żądania informacji o karalności za stypizowane w rozdziale XXXII Kodeksu karnego przestępstwa przeciwko porządkowi publicznemu (m.in.: przestępstwa rasizmu, czynnego udziału w zbiegowisku, zbezczeszczenia grobu, zakłócenia ; przebiegu zgromadzenia, posiadania broni bez zezwolenia), czy też za określone w art. 165a Kodeksu karnego przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu powszechnemu.</p>	uzupełnienie uzasadnienia
90.	Generalny Inspektor Ochrony danych Osobowych	Uzasadnienie	<p>W art. 4 ust. 2 projektu wskazano, obok osoby ubiegającej się o zatrudnienie, także osobę zatrudnioną, która jest zobowiązana do przedstawiania informacji ujętych w pkt 1 i 2 tego przepisu.</p> <p>Projektodawca powinien wyjaśnić, czy tylko w tym zakresie pracodawca będzie miał prawo żądać informacji od osób już zatrudnionych. Konieczne jest uzasadnienie tej propozycji.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Przepisy będą miały zastosowanie do osób ubiegających się o zatrudnienie i do osób zatrudnionych.</p>
91.	Bankowy Fundusz Gwarancyjny	Uzasadnienie	<p>Uwagi redakcyjne do projektu i uzasadnienia w trybie rejestruj zmiany.</p>	<p>Uwagi uwzględnione w zakresie w jakim odpowiadają</p>

KPRM

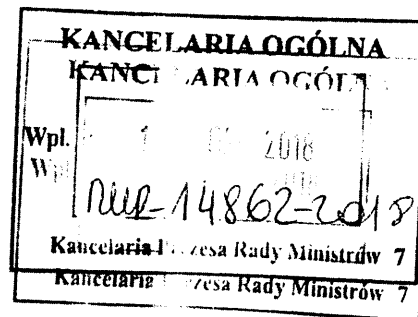

Warszawa, 12 lutego 2018 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1389.2017/6/SŻ

dot.: RM-10-17-18 z 9 lutego 2018 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zasadach pozyskiwania informacji o niekaralności osób ubiegających się o zatrudnienie i osób zatrudnionych w podmiotach sektora finansowego, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Ministra Spraw Zagranicznych
Piotr Wawrzyk
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pani Jadwiga Emilewicz
Minister Przedsiębiorczości i Technologii

